

DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

XIV* legislatura · setè període · sèrie P · número 149

Ple del Parlament

Sessió 71, tercera i darrera reunió, dijous 7 de març de 2024

Presidència de la M. H. Sra. Anna Erra i Solà

TAULA DE CONTINGUT

Dossier

Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre les zones de baixes emissions 302-00403/13	3
Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre les causes de la ruïna del sector primari 302-00405/13	13
Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre la transició justa i els canvis en el mercat de treball 302-00404/13	22
Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre les perspectives financeres i pressupostàries per al 2024 302-00406/13	33
Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre les polítiques de joventut 302-00407/13	44
Declaració de la Junta de Portaveus del Parlament de Catalunya de suport a l'anti-feixisme i de rebuig de les agressions feixistes a Castelló de la Plana el 2 de març de 2024 401-00048/13	55
Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre les zones de baixes emissions (continuació) 302-00403/13	56
Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre les causes de la ruïna del sector primari (continuació) 302-00405/13	57
Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre la transició justa i els canvis en el mercat de treball (continuació) 302-00404/13	57
Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre les perspectives financeres i pressupostàries per al 2024 (continuació) 302-00406/13	59
Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre les polítiques de joventut (continuació) 302-00407/13	59
Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre la cultura popular 302-00408/13	60

Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre la resposta del Departament d'Acció Exterior i Unió Europea a l'informe del Parlament Europeu sobre els usos lingüístics a les escoles	70
302-00409/13	
Declaració de la Junta de Portaveus del Parlament de Catalunya amb motiu de la commemoració del Dia Internacional de les Dones	78
401-00049/13	
Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre la cultura popular (continuació)	79
302-00408/13	
Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre la resposta del Departament d'Acció Exterior i Unió Europea a l'informe del Parlament Europeu sobre els usos lingüístics a les escoles (continuació)	80
302-00409/13	
Debat sobre la pagesia (continuació)	80
255-00016/13	

Aquesta publicació és impresa en paper ecològic (definició europea ECF), en compliment del que estableix la Resolució 124/III del Parlament, sobre la utilització del paper reciclat en el Parlament i en els departaments de la Generalitat, adoptada el 30 d'abril de 1990.

El *Diari de Sessions del Parlament de Catalunya* (DSPC) reproduïx només les intervencions orals fetes durant la sessió. La resta de documentació que acompanya la intervenció es pot consultar a l'expedient del ple.

Transcripció i correcció: CPSL
Imprès al Parlament

ISSN: 0213-7976 (general)
0213-7984 (sèrie P)
DL: B-27.966-1980

www.parlament.cat

Sessió 71.3

La sessió, suspesa ahir, es reprèn a dos quarts de deu del matí. Presideix la presidenta del Parlament, acompanyada de la vicepresidenta primera, la vicepresidenta segona, el secretari primer, la secretària segona i el secretari tercer. Assisteixen la Mesa el secretari general i la lletrada Mercè Arderiu i Usart.

Al banc del Govern seu el president de la Generalitat, acompanyat del conseller de Drets Socials.

La presidenta

Bon dia, diputats i diputades. Reprenem la sessió amb el catorzè punt de l'ordre del dia, que és la moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre les zones de baixes emissions; presentada pel Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar.

Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre les zones de baixes emissions

302-00403/13

I, per exposar-la, té la paraula el senyor Jordi Terrades Santacreu.

Jordi Terrades Santacreu

Senyora presidenta, directora general, diputades, diputats... Mirin, tant el Govern de Catalunya com els ajuntaments, en aquest cas concret els que estan obligats a desenvolupar les zones de baixes emissions, però també en el passat, quan no hi havia aquesta obligació i tenien mobilitats molt denses o parcs mòbils quantitativament importants, estaven treballant i han estat treballant per tal de millorar la qualitat de l'aire i reduir les emissions derivades del transport. De fet, si comparem les dades dels darrers tres anys, eh?, hi ha hagut una millora considerable, tant pel que fa als òxids de nitrogen com a les partícules, no? Que hem de millorar? És evident. Però hem de millorar sense deixar ningú enrere, sense crear noves fractures socials.

L'Àrea Metropolitana de Barcelona fa anys que està elaborant propostes; també regulant-ho, tot i que hi ha alguna sentència contrària a la normativa de les zones de baixes emissions –recordem que la normativa que van regular era anterior al reial decret de l'any 2002, que regula aquestes emissions al conjunt d'Espanya. Els municipis de l'Arc Metropolità també han fet una tasca conjunta per tal de consensuar un model propi en base a aquest reial decret; també ho ha fet l'Ajuntament de Tarragona, també ho ha fet el de Lleida, també ho ha fet el d'Igualada, per posar altres exemples de ciutats que no estan dintre del que considerariem l'àrea o la regió metropolitana –Igualada sí, eh?

Doncs, si estem d'acord en l'objectiu de fons, que és reduir les emissions, per què aquest desencontre amb l'anunci del Govern de fer un nou decret?

Nosaltres seguim opinant –i per això hem presentat aquesta moció– que hi ha una invasió de competències respecte als ens locals. Seguim opinant que els percentatges de superfície que pretén fixar el decret de zones de baixa..., el pla de qualitat de l'aire i el decret concret de zones de baixes emissions no s'adeqüen a la realitat territorial dels municipis de més de més de cinquanta mil habitants: no és el mateix l'àrea metropolitana de Barcelona o ajuntaments de l'àrea metropolitana, o Tarragona o Reus. Opinem que no s'adequa a la realitat territorial. Nosaltres creiem que el reial decret, que és normativa bàsica, ho regula millor.

Opinem també que el calendari que fixa que els vehicles amb etiqueta B no podran accedir a les zones declarades de zones de baixes emissions..., aquesta restricció ens sembla que és precipitada. Proposem un calendari transitori més ampli, que s'iniciï el 2027 i s'acabi el 2029. Perquè no tothom té la capacitat econòmica de canviar-se el vehicle cada dia. Tampoc no podem canviar de cop i volta la flota de trans-

port públic. Vostès saben que les concessions s'acaben l'any 2028. No podem demanar canvis a la flota de transport públic de busos si després no hi ha un període d'amortització d'aquests vehicles, no?

I, per tant, depèn de com el Govern vulgui implementar les zones de baixes emissions, des de la nostra perspectiva afectaran de manera clara, o poden afectar de manera clara la ciutadania amb rendes més baixes. I nosaltres no estem d'acord amb aquesta posició. Si restringim ja els accessos dels vehicles amb etiqueta B a les zones de baixes emissions, això tindrà un impacte social important. Per això hem fet una transacció, també, amb el Grup Parlamentari de Junts respecte a aquest tema.

I també proposem que calen mesures pressupostàries, per canviar flotes, sí –per canviar flotes–, començant pel transport públic, però també per ajudar a canviar vehicles dels particulars. Sempre hem defensat i proposat que els canvis que s'han de fer han de venir acompanyats de sensibilització, de complicitats entre administracions i usuaris i de recursos pressupostaris que podrien sortir del pressupost o podrien sortir de l'impost d'emissions dels vehicles de combustió.

Gràcies.

La presidenta

Té la paraula per defensar les esmenes presentades, per part del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya, el senyor David Saldoni i de Tena.

David Saldoni i de Tena

Molt bé; gràcies, presidenta. Senyores i senyors diputats, tenim una moció en la qual del que es parla és de l'aplicació de la zona de baixes emissions. Jo crec que hem de partir tots de la premissa de que, òbviament, diguem-ne, estem tots d'acord que s'ha de fer un pla de qualitat de l'aire, que hem de millorar en la qualitat de l'aire en el nostre país. Però segurament, diguem-ne, aquí el que tenim és un toc d'alerta en el com ho fem; en el com ho fem perquè, justament, puguem estar al costat de la gent, perquè puguem, en aquest cas, fer les coses d'una forma ben feta.

Per què? Perquè, doncs, ens trobem en aquest cas, com ho vam viure també, segurament, en la primera..., la primera vegada que va passar al centre de Barcelona, que vam veure en algun moment prohibicions de determinats autocars, com hem vist en determinats temes com es vol plantejar, que en aquest cas, diguem-ne, és fer-ho d'una forma mal feta. Per què? Doncs, perquè al final en això hem d'aconseguir oferir alternatives.

En les zones de baixes emissions, que estem tots d'acord que hem d'anar cap aquí, hem de poder fer les coses amb una certa previsió. I algú pot dir: «Oh, és que parlar de l'any 27 o de l'any 29 és parlar d'aquí a molt de temps.» També hi pot haver gent que digui: «És que això..., el que hem d'anar és molt més per feina.» Sí, però és que les coses les hem de fer ben fetes. Les coses les hem de poder explicar a la gent, els hi hem de poder «ficar» alternatives en transport públic, amb aparcaments dissuasius, amb sistemes de com arribar a treballar en els polígons, amb com poder-nos-en sortir: si tu tens el pàrquing al mig de la ciutat, com te'n vas cap a un altre lloc cada dia quatre vegades en aquest desplaçament. Per què? Perquè sabem perfectament –i ho diuen els números– quins són els barris o les capes socials les quals poden fer front al canvi de vehicles d'una forma més ràpida que les altres.

Per tant, en aquest cas, el que hem de fer és poder preveure ben bé i explicar, explicar molt les coses; escoltar, tornar a explicar, tornar-ho a fer. I si ens marquem uns temps una mica més llargs, això ho podem fer d'una forma molt més còmoda per a tots plegats. Per què? Perquè al final tots plegats ens anirem conscienciant molt més que no quan et diuen: «No, l'any 24, primer hi havia una xifra que era... Doncs no, l'any 26 hem de començar a frenar, hem de canviar això.» I la gent s'esvera. I, per tant, això..., el que hem de poder fer és poder-ho explicar, explicar-ho bé i buscar mesures alternatives per poder-ho tirar endavant.

El segon tema, també, és que hem de vigilar molt, en aquest cas –i nosaltres també hem fet alguna esmena en aquest sentit–, amb el tema de poder consensuar les coses amb els ajuntaments. Hi ha una part..., i ho estem veient, com hi han moltes ciutats, al voltant de Barcelona principalment, en aquest cas, que tenen uns altíssims percentatges de cotxes amb l'etiqueta B. I els cotxes amb l'etiqueta B no són tan vells. I no són..., i tu no pots plantejar-te el fet d'haver-te de canviar el cotxe, perquè el tens amb una etiqueta B; que en un poble normal, potser amb deu, amb dotze anys, portaràs 200.000 quilòmetres i encara et pot anar tirant aquest cotxe amb etiqueta B. Jo penso en la meua mare, diguem-ne, si li fessin canviar el cotxe ara li fotrien un problema de..., important. (*Rialles.*) I, per tant, això..., són les coses que hem de poder veure com ho podem fer.

El segon tema, també, és el de confiar en els ajuntaments, intentar treballar de la maneta per poder veure com es pot fer aquesta feina que parlàvem abans, que és la d'explicar, la d'escoltar, la d'intentar consensuar temes també amb el conjunt del veïnatge. Això ho hem de fer amb la participació que es pot fer des dels ajuntaments, com un braç molt més proper a l'hora de poder acostar els debats i de poder rebre aquesta informació. No ho podem fer simplement amb un decret i marcant unes dates en contra, en aquest cas, dels ajuntaments, perquè llavors no remem en la mateixa direcció. I quan les coses no van en la mateixa direcció i afecten el conjunt de la ciutadania, el resultat sempre és negatiu per al conjunt global. I, per tant, aquesta feina l'hem de fer també de la mà dels ajuntaments.

I una última cosa: en aquest Ple, que vàrem veure dimarts l'inici del tema de la pagesia, en el qual vam veure moltíssimes reivindicacions, una de les coses que va quedar, jo crec, més clara, va ser quan ens parlaven de que no cal que siguem els primers de la classe en tots els temes. I, per tant, aquest dia parlàvem de les transposicions europees que arriben a l'Estat, i de l'Estat a Catalunya, i cada cop hi anem afegint més requisits, ho anem fent més ràpid, ho anem volent fer cada cop d'una manera més exigent i més excel·lent en les formes les quals podríem considerar. Aquesta excel·lència que a vegades ens sembla que estem aplicant des d'aquesta cambra es converteix en problemes per al conjunt de la ciutadania. I, per tant, el que hem de fer, en aquest cas, és saber ben bé què diuen les directives, que diuen els àmbits en els quals hem de poder-ho aplicar, no voler ser més papistes que el Papa en aquest cas, i especialment en àmbits de restriccions i de posar problemes a la gent, hem de vigilar com això ho podem coordinar d'una forma més correcta.

Per tant, intentem fer això: intentem explicar bé les coses, planifiquem bé les coses, tornem-les a explicar, tornem a escoltar, tornem a garantir que hi han solucions als problemes que la gent ens planteja, i quan tinguem aquestes solucions fetes i possibles d'executar, llavors podem actuar i fer-ho molt millor per a tots plegats.

Moltes gràcies.

La presidenta

Per part del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana, té la paraula el senyor Eugeni Villalbí Godes.

Eugeni Villalbí Godes

Bon dia, presidenta. Directora general, que ens acompanya, diputades i diputats, quan parlem de qualitat de l'aire –i crec que la prèvia és important–, parlem de la salut, de la salut de les persones. I és per això que, com el conseller explicava durant la interpellació de la setmana passada, tenim una molt bona notícia de Nacions Unides del mes de juliol, quan aprovava una resolució que és històrica i que declarava com a dret humà universal l'accés al medi ambient net, saludable i sostenible. De fet, les mateixes Nacions Unides ens ho xifren en més de 7 milions de morts prematures arreu del món i que el vint per cent de les morts dels nadons acabats de néixer a tot el món s'atribueixen a l'exposició a un aire contaminat. Parlem del món, però si parlem

del territori més proper a nosaltres, tenim 300.000 vides que acaben prematurament a Europa i més de tres mil a l'àrea metropolitana de Barcelona.

Diguem-ho clar: la contaminació mata. I conscients d'això, ens dotem d'eines i de recursos per fixar uns límits i garantir una qualitat de l'aire. De fet, la Unió Europea ens el marca amb una directiva des de l'any 96 i que Barcelona no ha estat capaç de complir fins al 2023 amb xifres a totes les seves estacions. Un assoliment que ha estat possible..., no només, hi han hagut moltes mesures posades en marxa, però especialment per la implementació, l'1 de gener del 2020, de les zones de baixes emissions. Una mesura que, com hem pogut sentir fa un moment en les dues intervencions anteriors, va estar molt criticada, va estar molt qüestionada, però que amb dades a la mà veiem que en tots els indicadors que es plantejava ha estat acomplint o anant més enllà, si comparem les xifres del 2017 i del 2020 amb les actuals.

Un èxit i un compliment de les mesures que hem d'accelerar i compartir arreu del país; ho hem de fer perquè funciona, i ho hem de fer també perquè la Unió Europea acaba d'aprovar, fa qüestió de setmanes, una nova directiva europea on ens fixa que aquests topalls el 2030 es reduiran a la meitat. I per això aquesta moció té sentit. Té sentit que parlem de qualitat de l'aire i de zones de baixes emissions. I per això el Govern hi està treballant, des de fa molt temps, amb una visió del país sencer, amb una visió d'anar més enllà i de transformar, amb tota una sèrie d'eines i mesures que s'incorporaran al decret que s'incorpora al pla de qualitat de l'aire.

I ho fa en tres grans àmbits, i vostès ho saben. El primer és des del reconeixement a l'autonomia i les competències del món local. La tercera Cimera de Qualitat de l'aire incorporava tot el món local als acords assolits, amb ajudes i recursos tècnics i econòmics del món local, i també amb un diàleg constant per resoldre tots els dubtes i acompanyar aquests ajuntaments, que són qui hauran d'implementar aquestes zones de baixes emissions.

El segon gran àmbit amb el que el Govern està treballant és fent que les zones de baixes emissions siguin també una eina de transformació per anar més enllà, per no limitar-nos a allò que la normativa estatal ens marca. I per això s'amplien les zones de baixes emissions als municipis de més de vint mil habitants; es fixa, i es vol fixar un mínim perquè aquestes zones de baixes emissions siguin realment transformadores i assoleixin els objectius els quals es persegueixen; s'estableixen uns criteris el més homogenis possibles perquè les zones de baixes emissions arreu del país tinguin una coherència, i al mateix temps s'incorporen elements de flexibilitat perquè aquestes zones de baixes emissions es puguin també adaptar a idiosincràsies del món local.

I el tercer gran àmbit, el Govern ho està fent posant eines i recursos al món local: una plataforma de gestió electrònica; excepcions als vehicles de la flota de transport públic que s'han quedat antiquats, amb criteris socioeconòmics perquè ningú de la població, com bé deia el senyor Terrades, en quedi exclòs; buscant les singularitats en les zones de baixes emissions de rondes, que estan funcionant bé –hi ha una realitat, un continu urbà–, amb les altes zones de baixes emissions, i posant-hi recursos, amb el Moves, amb recursos perquè els municipis puguin renovar la flota de transport públic..., això també és important: perquè puguin renovar la flota de transport públic i perquè puguin adquirir la tecnologia de càmeres i altres mecanismes perquè les zones de baixes emissions siguin una realitat.

I tot això que el Govern està fent està resolt o incorporat en certa manera als punts 1, 4, 6, 7, 8 i 9, i hi donarem suport. Però no podem donar suport als punts 2, 3 i 5. I el senyor Terrades es plantejava on està el desencentre. Jo li pregunto a vostès: on està el desencentre entre els municipis socialistes de l'Arc Metropolità i el senyor Cerdà a l'àrea metropolitana, on pensen i veuen les coses de manera diferent? Per nosaltres, les zones de baixes emissions han de ser un element de transformació. No ens podem limitar a aplicar la normativa estatal, hem de poder anar més enllà. Aquella voluntat de ser pioners que tant reclamen a aquest Govern, doncs, l'estem

aplicant. Ha de ser efectiva. Per això el percentatge mínim té un sentit, perquè no s'ha de limitar a posar un cartell a l'entrada d'un carrer del municipi, sinó que ha d'aconseguir millorar la qualitat de l'aire i salvar vides. Va d'això, va de salvar vides. I ha de ser útil per a tothom. Perquè volem salvar vides, no podem limitar les restriccions amb les etiquetes B al 2029. Senyor Saldoni, ens demanava previsió. Quina previsió podem donar als ciutadans de Catalunya si marquem, el 2029, el compliment dels objectius que la Unió Europea ens marca el 2030?

Això no va de percentatges (*sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció*) –i acabo presidenta–, això no va de xifres, això no va de números. Això va de voluntat, va d'ambició, va de valentia, va de model, va de transformació. Les zones de baixes emissions van de salut. Senyors i senyores diputats i diputades, les zones de baixes emissions van de salvar vides.

Moltes gràcies.

La presidenta

A continuació, i per fixar la seva posició, té la paraula, per part del Grup Parlamentari de VOX, el senyor Andrés Bello Sanz.

Andrés Bello Sanz

Buenos días, señora presidenta, señores diputados. Todos estamos de acuerdo en que hay que preservar la calidad del aire y, por tanto, luchar contra la contaminación atmosférica. Donde ya no estamos tan de acuerdo, y desde VOX mostramos una total oposición, es que sea una buena medida establecer zonas de bajas emisiones, porque ya le adelanto que votaremos en contra de esta moción presentada por los socialistas.

Según la lógica que se pretende imponer desde Bruselas, a que se adhieren todos los partidos excepto VOX, el uso de los vehículos de combustión es el principal culpable de la contaminación del aire. «El vehículo mata», nos dicen. Todos sabemos que esto no es verdad y que hay otros factores que pueden afectar tanto o más que los vehículos de combustión, como son la industria, el comercio o el uso de calefacción por los hogares que, de momento al menos, no son objeto de su fanatismo climático. Y aunque en estos momentos creo que ya –creo– es conocido por todos, conviene recordar que la creación de zonas de bajas emisiones no es una imposición de la Unión Europea, sino una de las posibilidades para conseguir el objetivo de preservar la calidad del aire, con el que, ya lo he dicho, estamos de acuerdo.

VOX ha mantenido una postura firme en contra de las zonas de bajas emisiones porque, ya se ha dicho también, atacan el derecho de los ciudadanos a desplazarse libremente por el territorio nacional, perjudican a las familias trabajadoras y suponen una barrera para incentivar el crecimiento económico. Además, es una medida discriminatoria y clasista, pues no afecta a los ciudadanos más ricos y perjudica especialmente a esas clases medias y trabajadoras que no pueden permitirse el lujo de comprarse un vehículo menos contaminante por su alto precio. Desde VOX pensamos que es mucho más efectivo ofrecer a los ciudadanos verdaderas alternativas al transporte privado. Se han comentado algunas, pero..., por ejemplo, mejorar las frecuencias y la calidad del servicio del transporte público, especialmente el ferroviario, pero también la red pública de autobuses.

En cuanto a la proposición presentada por los socialistas, quiere asignar o limitar las funciones del Estado, de la Generalitat, del Área Metropolitana de Barcelona o de los municipios en la regulación de las zonas de bajas emisiones. Para VOX es un tema irrelevante. No importa qué administración pública quiera regularlas. Lo realmente importante es que no haya zonas de bajas emisiones. Y así lo estamos demostrando en aquellos lugares donde VOX gobierna, como en Burgos, donde se ha dejado en suspenso la zona de bajas emisiones o en Alicante, donde no se sancionarán a los vehículos que puedan circular supuestamente de forma indebida por la zona de bajas emisiones del municipio.

Por último, ayer, los socialistas, a última hora de la tarde, nos presentaban otra moción donde parecían alarmados por el exceso de burocracia y proponían simplificar los trámites administrativos en todas las fases de la convocatoria de la moción que se trató. Bien, pues parece que poco les ha durado esa supuesta preocupación, pues horas después nos presentan otra moción donde proponen justo lo contrario: crear una nueva estructura burocrática para gestionar asuntos como las autorizaciones especiales de acceso a las zonas de bajas emisiones o disponer de información sobre las rentas de los propietarios de los vehículos para discriminar los accesos.

Para concluir, lo decimos una vez más: para VOX, la mejor zona de bajas emisiones es la que no existe.

Muchas gracias.

La presidenta

Per part del Grup Parlamentari de la CUP - Un Nou Cicle per Guanyar, té la paraula el senyor Dani Cornellà Detrell.

Dani Cornellà Detrell

Presidenta, gràcies. Diputats, diputades, bon dia. Bé, referent a aquesta moció, en votarem uns quants punts en contra, perquè entenem que el que fan és intentar retardar aquestes mesures necessàries per garantir la qualitat de l'aire de Barcelona i de la seva àrea metropolitana i que no poden anar en funció de qui governa un ajuntament les polítiques que es fan en aquesta matèria, perquè al final això va de la vida dels nostres veïns i veïnes, tal com mostren diferents informes, que ens diuen que la qualitat de l'aire pot arribar a matar milers de persones, també a Barcelona i la seva àrea metropolitana.

Per tant, aquestes mesures dilatòries no ens semblen correctes. Entenem que retardar els vehicles de categoria B per un costat sí que és veritat que afavoreix la ciutadania que té més recursos, perquè això és evident que ja ha passat des de l'aplicació de la zona de baixes emissions, que qui ha pogut, doncs, substituir el cotxe ja ho ha fet i qui no ha pogut és evident que no, però és que aquest no hauria de ser el debat. El debat hauria de ser que hem tingut aquí moltes dècades per garantir un transport públic adequat i que l'ús del vehicle privat no sigui necessari ni a Barcelona ni a tota l'àrea metropolitana, i això no ha acabat de passar. Tenim un dèficit de transport públic i aquest ha de ser l'objectiu de tota política, no el pensar en substituir els vehicles privats actuals de la categoria B per una de millor, perquè al final continua sent contaminació i continua sent fomentar el transport en vehicle privat.

Els nostres objectius han de ser que tothom pugui anar amb transport públic de manera ràpida, eficient i amb un preu just, no?; amb un preu just, que tothom hi pugui accedir. I aquest ha de ser l'objectiu i no la substitució del parc de cotxes. Per tant, no podem donar suport a crear pressupostos per fer això. Entendríem que, aquests pressupostos, si es destinen a la millora de la flota de transport públic per fer-la més eficient i menys contaminant, doncs sí, evidentment, però no per substituir vehicles, quan el que hem de fer és eliminar vehicles, anar eliminant vehicles.

I la crua realitat de Barcelona és la que és, la vulguin acceptar o no: és una de les ciutats amb una qualitat de l'aire pitjor d'Europa. Sí que és veritat que ha millorat una mica, però en cap cas en podem estar satisfets. L'aire que respirem es podria considerar que és il·legal i que és el responsable de milers de morts prematures cada any, també al nostre..., en aquesta ciutat i la seva àrea metropolitana.

La zona de baixes emissions sí que ha significat una mica la reducció d'aquesta..., bé, la millora de la qualitat de l'aire, però, al final, les dades sí que ens indiquen que la disminució que s'esperava amb l'aplicació d'aquestes mesures no és..., no hem arribat als objectius. Perquè al final ha passat això: que la gent ha substituït un cotxe més contaminant per un de menys, però continua anant en vehicle privat; per tant, continua contaminant. Reduïm, però no arribem als objectius.

És una mesura molt conservadora, al final, optar per substituir vehicles que generen menys emissions o una mica menys, no? I això ho veiem perquè la venda de cotxes amb distintius ambientals aptes per circular, doncs, ha continuat augmentant aquests anys. I aquesta política és totalment errònia, perquè al final només ha ajudat per..., bé, només ha servit per ajudar a continuar venent cotxes i esmorteir la pressió del lobby automobilístic, que sí que és el que ha anat fent negoci, hi hagi zona de baixes d'emissions o no, no?, perquè al final fa l'efecte que les polítiques que es fan no són per a la qualitat de l'aire, i que si es fan és per ajudar certs actors econòmics.

Per nosaltres, aquesta substitució sense aturador de vehicles no té cap sentit, encara que siguin menys contaminants o encara que siguin elèctrics. Nosaltres el que reclamem –i així ho fa la gent experta en mobilitat– és reduir a la mínima expressió el parc automobilístic i no senzillament anar-lo renovant. Per això votarem a la majoria de propostes que no.

Gràcies.

La presidenta

Per part del Grup Parlamentari d'En Comú Podem, té la paraula el senyor Enric Bárcena Roig.

Enric Bárcena Roig

Gràcies, presidenta. Diputats i diputades, cada cop que es parla de zones de baixes emissions ens posem a parlar de tecnicismes, de categories... Saben de què va el tema de la zona de baixes emissions? Va de salut. I s'ha parlat dels efectes sobre les morts. Però va molt més enllà. Saben què és això? És un inhalador; un inhalador que jo, des dels vuit anys, he de portar cada dia a la meua butxaca, perquè com a persona que ha crescut a l'Eixample de Barcelona, amb uns índexs de contaminació per sobre dels que són acceptables, estic condemnat a respirar i a ofegar-me per culpa de la contaminació acumulada. En són les conseqüències, de fet. I, mira, ho suportem. I això és la salut pública. No només són els morts, són els centenars de milers de nens i nenes que en un futur hauran d'usar un inhalador perquè no s'han pres les mesures necessàries.

Cada any que endarrerim prendre mesures amb justificacions tècniques, estem condemnant nens i nenes que creixen a les ciutats de Catalunya a respirar havent de dependre d'un inhalador, per exemple. Crec que aquest és el punt. I, per tant, quan ens escudem en tecnicismes sobre què hem d'endarrerir, el que estem dient és això. Per tant, nosaltres tenim molt clar què és el que hem de protegir, que és un bé superior a tots, que és el de la salut de la població catalana i el dels nens i nenes que creixen a les ciutats catalanes.

Dit això, tenim..., i evidentment hem de prendre les mesures amb progressivitat, de manera que les puguem implantar i que siguin factibles. Així s'ha fet a l'àrea metropolitana, així s'ha fet a Barcelona i així és com ho hem de fer. El que no val és dir..., o treure responsabilitats a la Generalitat, perquè la Generalitat té competències per aplicar aquestes mesures. I, sobretot, el que no podem permetre és que un municipi, en funció de l'alcalde o alcaldessa que tingui, pugui arribar a prendre mesures que són ridícules, com tancar només un carrer, per dir que està prenent les mesures necessàries. És quelcom molt seriós –és quelcom molt seriós.

Per tant, nosaltres, evidentment, votarem que sí a totes aquelles mesures, perquè creiem que qualsevol pas endavant és suficient; però votarem «no» a totes aquelles que van en el sentit d'endarrerir, endarrerir mesures. I els hi dic per què. Perquè, a més a més, hi ha una directiva europea que està a punt de venir i que ens obligarà a prendre mesures més grans i, per tant, cada cop que endarrerim seran molt més dràstiques. I creiem que si s'han d'anar aplicant amb progressivitat perquè siguin assumibles per a la població, doncs, l'endarrerir-ho no té cap sentit, és donar una coça endavant. Qui dies passa a vegades no empeny res.

I, per altra banda, com que ja es preveuen mesures d'adaptació i de flexibilització en el transport públic, en el repartiment, a aquelles persones que tenen una situació de renda en què no poden substituir, doncs nosaltres creiem que s'han de seguir aplicant. I, per tant, ja els hi dic, votarem «no» a aquelles que qüestionen els mínims de superfície; votarem «no» a aquelles que no..., que posen excepcions al tipus de cotxe –ja hi han flexibilitzacions per renda–, i ens abstindrem en aquelles que creen un fons –que ja existeixen fons per substituir vehicles– i que, a més a més, parlen d'incentivar-ne l'ús, quan creiem que el que hem de fer és generar noves modes de mobilitat.

Per tant, només faig una apel·lació –i la faré perquè jo depenc d'això–: pensin en totes aquelles persones que en un futur hauran de dependre d'un inhalador perquè no s'han pres les mesures al temps que tocava i que nosaltres en serem responsables. Com a persona que en depèn, jo hagués agraït molt que els que estaven en un parlament haguessin pres en el seu moment les mesures necessàries per prevenir. Va de salut pública i no només de morts, que també.

Gràcies.

La vicepresidenta segona

Per fixar la seva posició, té la paraula, en nom del Grup Parlamentari de Ciutadans, el diputat Joan García González.

Joan García González

Gràcies, vicepresidenta. Diputats, diputades... Senyor Terrades, gràcies per portar aquest debat a aquest Parlament. Crec que és un dels debats que més es té, sobretot, al món local, i crec que en molts casos no hi ha el concepte de zona de baixes emissions, sinó aquesta restricció d'accés a les zones o a algunes zones de les nostres ciutats, sobretot a l'àrea metropolitana.

És veritat que la Unió Europea no va determinar unes mesures concretes i, per tant, el que es va fixar són uns objectius que havíem de complir, i que hi ha una legislació nacional, en aquest cas, que determina, crec –bé, nosaltres almenys hi estem d'acord–, una sèrie de línies a seguir que s'haurien d'implementar. Però després ens trobem, com sempre, amb la realitat. I la realitat ens diu que hi ha una sèrie de problemàtiques que aquesta legislació no ha sabut veure des dels despatxos on normalment es fan aquestes iniciatives o aquestes lleis. I el decret que es vol portar també està fet de la mateixa manera: no es pensa en la realitat, de cap de les maneres.

Mirin, parlaven aquí, ara, de..., tornem un altre cop al que passa en aquest Parlament entre el que és la realitat, moltes vegades, les iniciatives reals –nosaltres aquí veiem, doncs, una sèrie de propostes que crec que són reals o que ajudarien a implementar de forma més laxa aquestes zones de baixes emissions– i, després, un cert populisme parlant de la salut.

Mirin, jo soc d'una ciutat –hi ha algun altre membre d'aquest Parlament que també n'és– que es diu Sabadell, on el major cúmul de diòxid de nitrogen es produeix a la Gran Via de Sabadell –la Gran Via, que és un eix que creua la ciutat–, no on es vol realment posar la zona de baixes emissions, sinó en aquelles... Molt bé. Saben quina és la millor fórmula de reduir aquesta contaminació real a la ciutat? Construint la ronda Nord. Vostès hi estan en contra; vostès també. Jo per a la meua ciutat el que vull és, precisament..., precisament el que vull és que els meus conciutadans puguin viure millor, que quan jo passegi per aquesta via del centre de la ciutat no hagi de veure com la creuen cada dia milers i milers de camions. Per tant, el populisme que vostès defensen –que està bé, que ho poden fer, és real–, per nosaltres no és adequat, perquè cada municipi, perquè cada territori és diferent. Vostès aquí tracten igual ciutats amb una disseminació de població com pot ser Sant Quirze del Vallès –una altra ciutat vallesana–, com l'Hospitalet. No és exactament el mateix i això ho hem de tenir molt en compte.

Per tant, jo crec que aquest decret va en la línia contrària del que nosaltres almenys hem defensat. Sí, als objectius; sí, als objectius de millorar la qualitat de l'aire; sí, a les zones de baixes emissions. Sí, però com hem defensat moltes vegades a molts dels ajuntaments de Catalunya, amb una acceptació de la realitat. Vostès quan fan i defensen aquestes coses..., senyor Villalbí, quan vostès defensen aquestes coses, pensen en aquells treballadors de la meua ciutat que han d'anar cada dia amb un cotxe que té l'etiqueta B i que no se'l poden canviar, o que han d'entrar al centre de la ciutat, perquè són autònoms i han de fer un treball, i no poden fer-lo perquè s'han de canviar el cotxe i no tenen diners per fer-ho perquè tenen problemes? No, no hi pensen. Vostès... (*Veus de fons.*) No, no, no... No, senyor Villalbí, no.

Però, bé, vostè diu que sí, jo dic que no. Vostès diuen que tot ho fan per la salut; jo ja els hi he donat un exemple de que no és veritat. A la meua ciutat, per exemple, això no funcionaria. Per tant, és adequat que ho plantegem. Ens hem de plantejar la realitat i ens hem de plantejar polítiques que es puguin plasmar, que es puguin adaptar a aquesta realitat. I la realitat, en molts casos, crec que s'imposa de forma adequada.

Aquesta proposició el que fa és donar o almenys implementar mesures que per nosaltres són adequades: fixa, doncs, unes dates més correctes per a la implementació de la zona de baixes emissions; per nosaltres també..., doncs, fer o possibilitar que aquells que tenen aquest tipus de distintius d'etiqueta B als seus cotxes puguin tenir una certa capacitat, o inclús aquells que no tenen una millor renda, una més baixa renda *per capita*, puguin tenir la possibilitat de tenir ajudes per part de la Generalitat; s'estableixen també unes ajudes perquè es puguin fer aquests canvis de vehicles. I per nosaltres això sí que és..., tot i que també hem de dir que en el seu moment el Grup Socialistes va donar molt de suport a aquestes mesures i nosaltres ja ens vam queixar fa molt de temps sobre que això acabaria passant; però avui dia, sent realistes, crec que el que s'està proposant a aquesta moció és el més adequat per a tots els catalans i les catalanes, sabadellencs i sabadellenques també.

Gràcies.

La vicepresidenta segona

En nom del Grup Mixt, té la paraula el diputat Daniel Serrano Coronado.

Daniel Serrano Coronado

Gracias, vicepresidenta. Desde el escaño, para fijar nuestra posición sobre esta moción del Partido Socialista que, resumiendo, va de flexibilizar la normativa que afecta a las zonas de baja emisión y cuya aplicación se regulará próximamente en forma de decreto. Una flexibilización que, efectivamente, tiene su razón de ser en la realidad, porque, efectivamente, la normativa choca con intensidad con la realidad.

De hecho, para nosotros, la flexibilización que se propone es hasta tibia; algo es algo, pero creemos que se podría haber ido un poco más allá. Una flexibilización que además es de puro sentido común en muchos casos. Se han apuntado algunos ejemplos: no todo el mundo tiene la capacidad económica para poderse cambiar el vehículo a uno con etiqueta eco o cero. Y, por lo tanto, esta circunstancia se tiene que tener en cuenta y, cuanto menos, los poderes públicos deberían incentivar o subvencionar más si cabe la posibilidad de que los usuarios que no tienen la capacidad económica para ello, pues, puedan llevar a cabo este cambio en los vehículos.

Luego, también tenemos la realidad de los municipios y la movilidad de sus residentes, que además responde a dinámicas distintas, por lo que la entrada en vigor de esta futura normativa sin atender a esta realidad, pues, chocaría igualmente con la realidad de los hechos, porque ni todos los municipios disponen del mismo transporte público y las dinámicas de movilidad de los residentes de los distintos municipios es diferente. Por lo tanto, no se pueden tratar de homogeneizar las realidades, porque las realidades de los residentes de los municipios afectados son diversas y son plurales.

Compartimos también que el futuro decreto que regule las zonas de baja emisión contemple el área metropolitana de Barcelona como una sola unidad funcional, insisto, por lo que acabo de exponer, porque la dinámica y las realidades son tan diversas que el área metropolitana de Barcelona tiene que ser tratada, insisto, como esa unidad funcional que propone la moción.

Y, en definitiva..., y sin olvidarnos tampoco por nuestra parte del régimen sancionador, que entendemos que debería producirse si no una moratoria, sí al menos una gran flexibilización mientras los criterios de aplicación del futuro decreto no estén más claros. Y, en definitiva, como decía, pues, en cualquier caso, apoyaremos la moción, insistiendo también en que nos parece tibia, pero que por lo menos algo es algo.

Gracias.

La vicepresidenta segona

Té la paraula el diputat no adscrit Antonio Gallego Burgos.

Antonio Gallego Burgos

Gracias, presidenta. ¿Hay suficiente transporte público en Cataluña? ¿Están todos los polígonos industriales de Cataluña conectados con transporte público? ¿Los coches eléctricos están al alcance de cualquiera? ¿Hay suficientes ayudas públicas para que se pueda llevar a cabo esta transición? La respuesta obvia es no –no.

Entonces, ¿qué están haciendo? Están forzando una realidad. Van a dejar al treinta por ciento de los conductores sin su medio de locomoción para ganarse la vida, les van a quebrar la vida con este tipo de normativas, que están, como decía antes, totalmente alejadas de los trabajadores. ¿A cuántos van a mandar al paro con este tipo de normativas? ¿Lo han calculado? ¿Les importa algo o no les importa?

En definitiva, yo creo que esta normativa de las bajas emisiones no hay que suavizarla, sino que hay que eliminarla.

Gracias.

La vicepresidenta segona

Té la paraula la diputada no adscrita, senyora Cristina Casol Segué.

Cristina Casol Segué

Gràcies, vicepresidenta. Respecte a la qualitat de l'aire, la qüestió principal és no demorar més les eines i fer que les baixes emissions siguin una realitat i no ara amb l'excusa de seguir amb el debat dels vehicles. Tot i que és necessari no posar al mateix sac els diferents territoris –i penso en Lleida en comparativa amb Barcelona o la seva àrea metropolitana–, el que cal també sempre és respectar l'autonomia local.

Millorar la qualitat de l'aire és una responsabilitat de tots nosaltres, una responsabilitat política. I no hem de seguir amb el debat del vehicle privat, però sí centrar-nos en les mesures i solucions i també centrar-nos en el transport públic.

Gràcies.

La presidenta

Per pronunciar-se sobre les esmenes, té la paraula el senyor Jordi Terrades Santacreu.

Jordi Terrades Santacreu

Sí, aquest debat va de salut. Què es pensen que han fet els ajuntaments al llarg de tot aquest temps? Sense zones de baixes emissions, els hi podria parlar dels exemples de Granollers, de Rubí, de Barberà, de Mollet, de Sabadell... Tots, en aquests darrers quatre anys, han baixat les emissions d'òxids de nitrogen i les de partícules de PM10. Però també va de transformació de la indústria de l'automoció al nostre país. La indústria de l'automoció és el tercer sector industrial a Catalunya. També va d'això –també va d'això.

Senyor Villalbí, de desengany..., jo no parlaré en nom del senyor Cordón, com potser tampoc parlaria en nom de vostè o de la directora general; però de desengany amb l'Àrea Metropolitana de Barcelona, amb l'alcalde de Tarragona, amb l'alcalde de Terrassa, de Mataró, les alcaldesses de Sabadell i Granollers o de Mollet, que tinc aquí, no n'hi ha. La posició que avui plantegem aquí és la posició de tots aquests càrrecs públics, encara que a vostè no li agradi.

I si volem que el pla de qualitat de l'aire funcioni realment, que el decret de zones de baixes emissions no tingui complicacions, humilment li recomano al Govern, primer, apostar pel transport públic, amb recursos econòmics; dos, complicitat i consens; tres, mesures realistes; quatre, dotació pressupostària per fer els canvis de flotes; cinquè, no perjudicar la ciutadania amb rendes més baixes.

I, senyores diputades, senyors diputats, no tothom es pot comprar un cotxe elèctric.

La presidenta

Acabat el debat, els faig avinent que la votació d'aquesta moció es farà aquest matí, un cop substanciat el punt 18 de l'ordre del dia.

Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre les causes de la ruïna del sector primari

302-00405/13

Passem ara al quinzè punt de l'ordre del dia, que és la moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre les causes de la ruïna del sector primari; presentada pel Grup Parlamentari de VOX en Catalunya. I per exposar-la, té la paraula el senyor Joan Garriga Domènech.

Joan Garriga Domènech

Gracias, presidenta. Señores diputados, buenos días. Bueno, hace quince días interpelamos al Govern sobre los problemas de nuestro sector primario, con datos contundentes que avalaron el martes los protagonistas, los payeses: desplome del PIB en un diecisiete por ciento en Catalunya en 2023; superficie de la huerta reducida de veinte mil hectáreas a nueve mil; 5.700 nuevos afiliados menos y solo 248 incorporaciones el último año y un desplome de la edad de los hombres del campo.

Datos de producción también desesperantes y catastróficos: una pérdida del setenta por ciento de la producción de cereal; un ochenta por ciento de media en la fruta, y una cosecha de la aceituna que se ha descendido un treinta y ocho por ciento.

Causas. El martes nos las resumieron los payeses aquí y coincide con lo que denunciamos desde VOX desde que estamos en el Parlament. Cinco temas: burocracia, impuestos y costes, la agenda 2030, el pacto verde de la Unión Europea, su mala gestión del agua y la competencia desleal.

Y vista la realidad, vistas las causas, y señalados por los payeses mismos aquí, en este *faristol*, a los responsables, los que llevan gobernando nuestra región y nuestra nación durante cincuenta años, hemos vivido la reacción del Gobierno, hoy ausente, y a la cabeza el consejero Mascort. Primero les emplazó con el «vuelva usted otro día» y luego acabaron comprometiéndose con unos sindicatos que no representan realmente a la *pagesia* en tres cosas. Primero, realizar unos pequeños maquillajes, muy ligeritos –más wifi, más palabrería, más limosna– y la promesa de intentar regular algo menos.

Segundo, cambiar –esta es la gran apuesta y la gran solución– el nombre a la *conselleria* –que evidentemente tienen razón que es humillante el nombre de la *conselleria*– y añadir al Departamento de Acció Climàtica las palabras que nunca tenían que haber salido de Agricultura, Ganadería y Pesca. Pero ¿en serio? ¿Esa es la gran solución de Esquerra Republicana a los problemas del campo? La solución no

es cambiar el nombre de la *conselleria*, es cambiar sus políticas. (*Alguns aplaudiments.*)

Tercero –su tercera gran solución–, seguir culpabilizando a nuestro campo de la falta de agua, cuando la culpa es de ustedes. Volvemos a reincidir: mal mantenimiento de las tuberías –138.000 millones de litros se desperdician por falta de mantenimiento de las tuberías–; su falta de inversiones –recordemos, lo que es la desalinizadora del Tordera no se va a hacer–: lleva diez años sin construirse ningún tipo de instalación para poder retener el agua y poderla distribuir mejor; y su gran negativa, su gran negativa a la gran solución que es el plan hidrológico nacional para redistribuir el agua entre todos.

Miren, ustedes continúan sin hacer caso de las reivindicaciones reales de los payeses, esas reivindicaciones que defiende VOX desde que nació hace diez años y que son las que votaremos al final de esta mañana. Y se resumen en tres ejes.

Primero, exigir a la Unión Europea. ¿El qué? Pues que impida la entrada de productos extranjeros que no cumplen lo que aquí exigimos a los nuestros –ya nos están comprando algo los discursos, es otro éxito más de la factoría VOX–, esas exigencias sanitarias laborales y fiscales. Por ejemplo, alerta sanitaria –lo supimos ayer–: han entrado a Europa unas fresas contaminadas con hepatitis A por haber regado con aguas fecales esas fresas que luego se comen los españoles, el conjunto de los europeos. Pero ustedes, callados.

Segundo eje, proteger a nuestro campo cuestionando esas políticas climáticas que les criminaliza y eliminando sus imposiciones ideológicas. Y mientras no re-vertamos estas políticas –tercer eje de nuestras propuestas–, para ser realistas, mientras, fomentar las ayudas necesarias a nuestras explotaciones. Porque para estas cosas está el dinero, para ayudar a quien lo necesita de verdad y no para perspectiva de género, que, por cierto, se gastan ustedes lo mismo que para el tema de la agricultura.

Miren, para acabar, el martes, el *conseller* –lo he de reconocer– dijo una verdad, una gran verdad. Dijo: «Es muy importante ver qué vota cada partido en el Parlamento Europeo.» Repito: «Es muy importante ver qué vota cada partido en el Parlamento Europeo.» Pues, dos ejemplos. Pacto Verde europeo, que critican los payeses como VOX. El 15 de enero de 2020, VOX el único partido que se negó a su aprobación por perjudicar tanto a nuestro campo.

Y un tema de última hora, de esta semana pasada, la ley de restauración de la naturaleza, que nuestro sector primario también ha criticado porque es una amenaza directa contra nuestros cultivos y nuestros ganaderos. ¿Saben quién aprobó esa normativa? ¿Qué partidos aquí presentes aprobaron esa normativa? Pues, evidentemente, sí que lo saben: PSC, Esquerra, Junts –con el huido de la justicia, Puigdemont– y En Comú Podem. Junts, Esquerra y PSC, una verdadera lástima.

Los payeses lo saben, lo saben perfectamente. Saben quién defiende los intereses de nuestro campo y saben que el 9 de junio tenemos una oportunidad en las elecciones europeas para revertir sus políticas.

Muchas gracias.

La presidenta

Atès que no hi ha esmenes presentades, a continuació i per fixar la seva posició, té la paraula, per part del Grup Parlamentari del Partit Socialistes i Units per Avançar, el senyor Joaquim Paladella Curto.

Joaquim Paladella Curto

Moltes gràcies, presidenta. Diputats, diputades. Hem pogut llegir amb deteniment la moció que presenta el Grup Parlamentari de VOX per a la seva consideració al Ple. Li he de dir, amb tot el sentiment de pertinença al sector que em surt del més de dins i també amb la major racionalitat de la que soc capaç, que amb aquesta moció no afavorim en res el sector, més aviat al contrari.

I els hi he de demanar que no manipulin una mobilització que és del tot justificada i absolutament legítima. Els pagesos, en les seves mobilitzacions, no «exigen el fin immediato de las políticas de ideología de cambio climático», com diuen vostès a la moció. Els pagesos simplement demanen poder viure del seu esforç, del seu treball, tenir possibilitats de futur i també un més que guanyat i just reconeixement social.

El nostre grup parlamentari som molt conscients dels problemes del sector i no avui perquè han aixecat la veu i sortit a la carretera. Des del primer dia de legislatura, hem intentat proposar mesures que millorin l'aplicació de la llei de la cadena alimentària. L'any 2021, vam proposar a aquest Parlament la necessitat d'incrementar els objectius de l'observatori de preus, per tal que aquests puguin marcar i indicar fidelment els diferents preus de producció dels principals productes i de les diferents zones productores. Llàstima que el Govern no va voler donar suport a la proposta de resolució.

Ara més que mai es veu lo necessari d'aquesta mesura, no sols perquè els pagesos no es vegin obligats a vendre per davall del preu de cost, sinó que, molt important, les indemnitzacions o altres compensacions es determinen amb aquestes dades estadístiques, que avui estan desfasades i/o indeterminades, amb un perjudici clar i evident per a la gent del sector, just quan més ho necessita.

Vàrem proposar també la necessitat d'un major control per part de les inspeccions que són competència de la Generalitat, tal com indiquen la llei de la cadena alimentària i altres normes. Hem sigut molt crítics i hem instat el conseller a ser més ràpids i diligents en la gestió i la tramitació dels expedients dels ajuts, ja que aquí radica el problema del retard en el cobrament dels ajuts per als nostres pagesos i ramaders.

Li donaré uns exemples. Una pagesa jove que es va incorporar l'any 2020 avui encara no ha cobrat el cinquanta per cent de l'ajut, o el simple alliberament dels avals bancaris exigits en els programes de reconversió de la vinya, o el retard en la tramitació d'expedients dels ecorègims. Això sí que són problemes reals, fruit d'una deficient gestió i que s'han de resoldre i que n'hem d'exigir solucions.

Hem parlat i exigit al conseller major implicació amb els problemes de liquiditat del sector amb els crèdits de l'ICF, que, per cert, encara que el conseller ho va negar, es van ampliar en 150.000 euros i amb 32 milions d'euros, tal com li havíem demanat, curiosament, el dia després de la nostra pregunta; va ser efectiva. Encara que, incomprensiblement pel moment en què estem, segueixen pagant el dos per cent quan l'any passat eren al zero per cent.

Hem redactat, registrat i proposat la llei del fons agrari i ramader, que aportarà, si l'aprovem, uns 30 milions d'euros més a l'any directament al sector. Hem introduït i aprovat en el debat de la sequera de fa unes poques setmanes la necessitat de flexibilitzar i adaptar les restriccions del sector de la ramaderia i la necessitat d'ajudar i compensar els pagesos a qui, com a conseqüència de la manca de reg o de la pròpia sequera, se'ls hi hagin mort les plantes.

Així, senyor diputat, es defensa el sector, treballant i ficant damunt la taula els problemes, intentant influir i presentant propostes. És fals simplificar el debat en parlar com a eslògan de la ruïna del sector primari i atribuir tots els mals a les normes d'aplicació del que vostès en diuen «suposat canvi climàtic». És intentar polititzar el sector amagant i no afrontant els problemes reals.

Al Parlament de Catalunya hem de parlar de Catalunya, Espanya, Europa, però hem de fer tot el possible per tal de, dins de lo que són les nostres competències, ser eficients i eficaços en assenyalar els veritables reals problemes en què podem incidir. I hem de fer tot el possible per proposar una resposta a aquests problemes.

Senyor diputat, jo m'estimo molt el sector, és la meua vida i la de la meua família. És també la base econòmica del meu poble i de la meua comarca, com és també el pal de paller del conjunt del món rural. I vull que ho segueixi sent ara i en el futur.

És per això que els hi demano que siguem seriosos, rigorosos. No fem recaure en el sector una lluita política basada en una ideologia que vol negar la realitat. El sector ho necessita, necessita solucions que la política els hi ha de donar. I els asseguro que aquestes solucions mai arribaran del fanatisme ni enfrontant-nos uns contra els altres, sempre arribaran des del diàleg, treball i amb implicació. No hi ha cap recepta màgica i qui la pregoni i en fa bandera, ens enganya.

Votarem en contra de la moció.

Moltíssimes gràcies.

La presidenta

Per part del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya, té la paraula la senyora Jeannine Abella i Chica.

Jeannine Abella i Chica

Gràcies, presidenta. Diputats, diputades, molt bon dia. Mirin, jo no soc pagesa ni ramadera, però vinc d'un municipi agricultor i ramader per excel·lència. Els meus amics ho són, la meva família també ho és i les converses del meu dia a dia des de fa anys són justament els problemes que avui debatem en aquest Parlament i a què sempre he mirat de posar-hi veu.

La meva filla, amb només quatre anys, és una apassionada del ramat d'ovelles que tenim a casa i m'explica com aprèn a fer anar el bastó de ganxo que li han fet expressament a la seva mida, veig com controla quan hi ha una ovella que cal vetllar i està malalta i és plenament conscient del que suposa la vida, però també la mort dels animals. Viu i li agrada aquest món i no ho sé si s'hi acabarà dedicant, el que tinc clar és que avui ens hem de conjurar tots plegats per tirar endavant la pagesia, perquè la pagesia tingui un futur. Cal que si el dia de demà la Janet vol ser pastora, ho pugui ser.

I sent una moció de VOX i sabent que a vostès el feminisme els importa entre poc i res, deixi'm dir-li que cal vetllar per eliminar el masclisme de tots els sectors. Saben quantes vegades m'han preguntat o m'han dit allò de «bé, a veure quan fas l'hereu perquè pugui continuar el negoci familiar»? Quina llàstima! I és més, penso que si a més dones se'ls hi hagués donat l'opció de quedar-se a casa i tirar endavant i dirigir el negoci familiar, segurament avui moltes cases de pagès i moltes argendes encara existirien.

I és que avui és un bon dia per recordar i retre homenatge a totes aquelles dones del món rural que, sense ser les que sortien amb el tractor ni anaven a les llotges a vendre, eren i són una peça fonamental. Perquè potser no eren la cara visible del negoci, potser elles no tenien les terres al seu nom perquè el que havien fet era casar-se amb un pagès, però eren i són el pal de paller: ajudar a la granja, anar al tros si convé i, a més a més, portar tot el pes de la casa. Gràcies a totes elles.

I quedant molt camí per recórrer, les que venim al darrere avancem amb determinació. He viscut amb alegria i emoció com els pagesos i ramaders fa setmanes que omplen els telenotícies perquè han dit prou. I no m'estranya. I celebro que avui tots parlem de pagesia, perquè parlar-ne ja és un primer pas.

Els hi deia a l'inici de la intervenció que he centrat part de la meva acció política a traslladar els problemes de la pagesia al Parlament. Però no només jo, sinó tot el Grup Parlamentari de Junts per Catalunya, que precisament perquè ho portem al nostre ADN, hi creiem, hi creiem i lluitarem per defensar aquella petita i mitjana pagesia que dia a dia lluita per tirar endavant el seu negoci i que tots tant necessitem.

No cal ser pagès per defensar l'agricultura. Ara bé, es demana un mínim de coneixement de causa. Un senyal de respecte a tot el món rural és parlar d'ells no en termes generals ni tirant de tòpics. I tampoc cal ser pagès per parlar d'agricultura, però el que sí que cal és conèixer de primera mà quins són els problemes que els estan condemnant a la seva desaparició. Fer propostes per veu de tots ells i no des dels despatxos.

Dimarts, els pagesos estaven a les portes del Parlament i van marxar una mica decebutos al veure que tots els partits polítics els hi donaven la raó. I els entenc perfectament, perquè una servidora assegurada al seu escó anava sentint certs discursos i anava pensant: «Si tots els recolzem i tots compartim moltes de les seves demandes, com és possible que haguem arribat fins aquí?» I vegin que el discurs no va contra ningú, perquè si no treballem tots junts, el que tinc clar és que no ens en sortirem.

Diputats i diputades, saben quin és el millor favor que podem fer avui als nostres pagesos i ramaders? Saben com els podem ajudar de veritat quan hagin acabat les seves protestes i ja no estiguin al focus mediàtic? Doncs molt fàcil, fent la nostra feina, complint i fent complir els acords que avui aprovarem en aquest Parlament. I més ens val que ho fem, perquè estem en un punt de no retorn. Ens hi va el futur, a ells i a tots nosaltres com a societat.

Moltes gràcies.

La presidenta

Per part del Grup Parlamentari de la CUP - Un Nou Cicle per Guanyar, té la paraula el senyor Dani Cornellà Detrell.

Dani Cornellà Detrell

Gràcies, diputats, diputades. Bé, una nova moció de VOX en la seva línia ideològica, que, a més, intenten fer creure al sector de la pagesia que aquesta línia ideològica seva en contra, doncs, del canvi climàtic, en contra de tot el que sigui l'ecologisme, volen fer veure que la pagesia també ho compra, no? I això no és veritat. És a dir, els seus deliris ideològics, aquests que constantment repeteixen però que ningú ja compra ni ningú creu... De fet, recordar-los que quan vostès, en el Ple de pagesia, van parlar, la pagesia va marxar. Aquest hemicle va quedar bastant buit. No només van marxar part dels altres partits polítics, que això ja és més normal quan vostès parlen, sinó que també va marxar la pagesia perquè vostès no els representen. I ho saben, perquè van marxar aquí, quan vostès van intentar capitalitzar la mobilització a Barcelona els van fer fora i van haver de marxar, etcètera, no? Per tant, no ens vinguin amb els seus deliris i facin veure que això són els problemes reals de la pagesia d'aquest país, del nostre país.

De fet, vostès, la seva hipocresia arriba a nivells..., bé, que no arribarà mai ningú, perquè ens parlen aquí, tota l'estona, contra les polítiques del canvi climàtic, verdes, etcètera, quan la pagesia, bàsicament, centra molt..., el problema que té és un problema de preus, de lo poc que se'ls hi paga pel seu producte, a més de molts altres, evidentment, però essencialment aquí es barreja sequera i una qüestió de preus. I vostès d'això no en parlen, perquè vostès només amb el seu deliri ideològic contra l'ecologisme.

Vostès aquí ens parlen d'aquestes suposades problemàtiques del sector, que segurament algú sí que, del sector, se les sent com seves, minoritari, i segurament a l'Estat espanyol potser ho han aconseguit capitalitzar; però no aquí. I del que no parlen és del Mercadona, no?, per exemple. Sí que en parlen a vegades, perquè quan el Mercadona va fer una campanya a favor dels objectius de desenvolupament sostenible del pacte 2030, dels objectius 2030, vostès van saltar a la jugular de Mercadona. Però, en canvi, no diuen mai res de tot el que diu la pagesia catalana contra Mercadona.

És a dir, vostès només qüestionen Mercadona per l'agenda 2030. El que no poden qüestionar és el seu amic, el pagès, en Joan; no el poden qüestionar pels preus de misèria que paga a la pagesia i a la ramaderia. Per això no, per això vostès mai no diran res. Vostès mai no denunciaran Mercadona perquè ha estat arruïnant el sector lleter del nostre país, desenes i centenars d'explotacions que han anat plegant perquè Mercadona i d'altres amics seus han estat aquí esprement i escanyant aquest sector. I d'això vostès no en diuen res.

Només els objectius 2030 els hi preocupen, però la realitat de la pagesia, que és que cobra poc i ha de plegar, això a vostès no els hi preocupa per res. Saben perfectament que aquestes grans distribuïdores són les que destrueixen la cadena alimentària, són les que durant dècades han estat provocant la pèrdua de llocs de treball, la pèrdua de mitjanes i petites explotacions familiars de la pagesia, però de tot això, vostès no en diuen res, igual que no diuen res dels productes que ven Mercadona. Vostès de tot això no en diuen res.

És a dir, si aquestes grans distribuïdores venen taronges de Sudàfrica que competeixen directament contra les produïdes als Països Catalans, vostè d'això no en diuen res, els hi preocupa ben poc. O si venen mongetes del Marroc quan aquí, al nostre país, doncs, saben que hi ha una producció de la nostra pagesia, vostès d'això no en diuen res, perquè no els hi preocupa. Només els hi preocupa..., res, el que diuen aquí, els seus deliris, que ja n'hem parlat, però de la realitat de la pagesia i del sector ramader vostès no en parlen, perquè no en tenen ni idea, i, de fet, no els hi interessa.

L'únic que volen és manipular-ho tot; però no ho han aconseguit. I aquí, avui, ens porten també, sorprenentment, aquesta moció, quan aquesta tarda hi ha un debat seriós i real de la pagesia i la ramaderia aquí al Principat de Catalunya, i vostès ens porten aquesta moció al matí, no?

Suposo que vostès mengen a part, i, clar, com que no... Suposo que pensen que no són part d'aquest país, no? I molt sovint jo també ho penso, això, que vostès no formen part d'aquest país, ni en les seves polítiques ni en tot el que diuen, perquè realment, doncs, vostès tenen un senyor que està a Madrid i que és el que els hi dicta què han de dir en cada un dels temes, i per això estan tan allunyats de la realitat de Catalunya, de la realitat de la seva ciutadania, de la realitat de la pagesia i la ramaderia.

Per això votarem en contra de totes les propostes –si és que en podem dir propostes– que presenten, perquè, com sempre, estan pensades des dels despatxos de Madrid i no pas per ajudar els problemes reals de la nostra gent, dels nostres veïns i veïnes.

Moltes gràcies.

La presidenta

Per part del Grup Parlamentari d'En Comú Podem, té la paraula el senyor Enric Bárcena Roig.

Enric Bárcena Roig

Gràcies, presidenta. Diputats i diputades... Al Grup de VOX: el que un ha de tenir, sobretot, és coherència. I ho dic perquè vostès, quan parlaven del que voten a Europa i de com vostès defensen la pagesia, han fet allò que es diu *cherry picking*, eh? Han triat les cireretes que més els hi convenen; però després, quan es parla de la PAC, resulta que vostès s'abstenen. Tan malament que els hi sembla la PAC, va i s'abstenen. I saben per què s'abstenen? Perquè no tenen nassos de votar en contra de que la PAC reparteixi i concentri els beneficis del vuitanta per cent en una minoria de propietaris i terratinents, per exemple. O quan voten l'acord del Mercosur s'abstenen. Perquè resulta que sí, que les polítiques mediambientals que exigeixen, que protegeixen la salut dels catalans i catalanes i de tota la població de la Unió Europea i que, a més a més, fan que sigui sostenible a llarg termini l'activitat agrícola i ramadera, resulta que vostès, quan han de competir, això no els hi sembla malament. Perquè és que en veritat no els interessa.

Per tant, mirin i repassin les seves votacions. Nosaltres sabem què hem votat. Sí, sí, hem votat a favor de les condicions mediambientals, perquè pensem que la protecció mediambiental és part intrínseca de la sostenibilitat de l'activitat agrícola i ramadera. I el que en tot cas hem de fer és de mirar mesures amb la pagesia i amb la ramaderia perquè puguin fer aquesta transició. I els hem d'acompanyar i hem de

donar facilitats, però en cap cas –en cap cas– nosaltres ens enfrontarem. Perquè vostès viuen de la confrontació, de confrontar un valor amb un altre. I nosaltres el que plantejem són aliances, i aliances entre el món urbà i el món agrícola i ramader. Perquè és una qüestió també de classe, també de recursos, també de precarietats. I d'això a vostès no els interessa parlar-ne.

Com ara citava, quan vostès han defensat el consumidor i el productor davant del càrtel de la llet? Jo no els he sentit parlar. Però, bé, potser m'equivoco. Que ràpid, no? Perquè vostès fan una defensa de la pagesia com la fan amb tot: de polsereta i bandera. Doncs miri, afortunadament, la pagesia catalana ni la representen ni se sent representada per vostès. Per tant, no usurpin –no usurpin–, perquè crec..., i aquesta almenys és l'actitud d'alguns dels grups d'aquí, és d'humilitat, d'escolta. I fins i tot quan no coincidim o sabem que hi han punts en què hem de treballar plegats per trobar una sortida, ens asseiem i la busquem. No és el seu cas, que vostès ja venen amb les mesures fetes de casa i de qui els hi diu què han de dir i com.

I, en tot cas, deia que vostès no representen la pagesia catalana ni se sent representada, perquè saben què representen vostès? La caricatura del marquès de Leguineche, personatge de Berlanga a *L'escopeta nacional*.

Moltes gràcies.

La presidenta

Per part del Grup Parlamentari de Ciutadans, té la paraula el senyor Matías Alonso Ruiz.

Matías Alonso Ruiz

Gràcies, presidenta. Conseller, senyores i senyors diputats... Bien, esta tarde debatiremos cuarenta propuestas de resolución, cinco por grupo, durante el desarrollo final del Pleno de payesía que iniciamos anteayer, pero parece que VOX contaba con que en sus cinco propuestas no le cabría todo su programa sobre agricultura, ganadería y pesca y muy oportunamente interpeló al Gobierno en el anterior Pleno sobre las causas de la ruina del sector primario. Esta moción es una especie de segunda taza que viene a complementar, o no, a ojos de VOX, el debate que finalmente tendremos esta tarde sobre payesía, es decir, sobre agricultura y ganadería. Pero bien, no está de más debatir sobre las medidas a adoptar para paliar los graves problemas que hace ya demasiado tiempo padecen los agricultores y ganaderos y, en general, los trabajadores y las empresas del sector primario, cuya importancia estratégica es innegable y nosotros, desde luego, no vamos a negar.

La moción sigue el estilo habitual del grupo proponente: varios puntos declarativos, en total cinco, y dos puntos más, uno con dos apartados y otro con cuatro, destinados a que el Gobierno de la Generalitat haga lo que en ellos se propone. Empieza la moción pretendiendo que el Parlamento de Cataluña exprese el apoyo y el respeto a las legítimas protestas y reivindicaciones populares que desde el mundo rural exigen el fin inmediato de las políticas de ideología del cambio climático que amenazan gravemente su viabilidad. Vaya por delante el apoyo del Grupo Parlamentario de Ciutadans a las justas reivindicaciones que durante las últimas semanas y por diferentes vías están planteando los agricultores y ganaderos, los de nuestra comunidad autónoma, los del resto de España y los de toda Europa. Todo nuestro apoyo. Pero, claro, para combatir la ideología del cambio climático, el grupo proponente nos pone ante la tesitura de su propuesta ideológica sin límite alguno, sin matices. Nos piden que no comulguemos con la rueda de molino del cambio climático, pero que comulguemos con la suya propia. Los problemas que afronta el sector primario, nuestra agricultura y ganadería, son algo más complejos y tienen, sin duda, causas diversas.

Estamos de acuerdo con su segundo punto, con que el sector primario y el agroalimentario tienen un peso importante en la economía y que son indispensables para mantener la población en el ámbito rural y redistribuir la actividad económica.

En cuanto al tercer punto, estamos muy de acuerdo en que el exceso burocrático dificulta la actividad económica del sector primario. No estamos de acuerdo, sin embargo, con otras declaraciones por su marcado sesgo ideológico.

En el punto cuarto cargan contra las medidas adoptadas por el Gobierno de la Generalitat contra la sequía que padecemos desde hace años. Podemos estar de acuerdo en que las medidas no responden con eficacia a las necesidades básicas del sector para mantener su viabilidad. En cualquier caso, no coincidimos en los justos términos en los que la moción lo plantea.

El quinto punto manifiesta que el sector agrícola –nosotros lo ampliaríamos al sector agropecuario– padece una situación excepcional debido a los efectos meteorológicos adversos. Y es verdad, el Gobierno de la Generalitat no ha adoptado medidas suficientes en apoyo al sector.

Entramos en lo que se pretende que haga el Gobierno de la Generalitat. El primer punto, en realidad, está dirigido al Gobierno de España y tira por elevación contra la Unión Europea. Su primer apartado habla de la aplicación de protocolos que velen por la salud de los consumidores y que se controle que los productos importados estén libres de patógenos y plagas y que no contengan residuos prohibidos por la Unión Europea. Yo les diría que no hace falta apuntar tan alto. Su aplicación compete también a los gobiernos nacional y autonómico. Respecto al control fronterizo de la importación desde terceros países, también es responsabilidad del Gobierno de España. No hace falta cargar directamente contra la Unión Europea.

El segundo punto, bajo el epígrafe de proteger al sector primario, plantea cuatro medidas con las que respecto a algunas podemos estar muy de acuerdo. No apoyaremos su planteamiento sobre la PAC en los términos que lo expresan. Por supuesto que apoyaremos que se intensifiquen los controles fitosanitarios sobre productos de terceros países. En realidad, no sé si los operadores del sector agropecuario están más pendientes de las posibles ayudas gubernamentales que de que se les permita, con medidas de control sobre la cadena alimentaria, que sus explotaciones sean viables desde el punto de vista económico-empresarial.

Finalmente, por supuesto que apoyaremos que se luche decididamente contra el fraude del reetiquetado.

Gracias.

La presidenta

Per part de la diputada no adscrita, té la paraula la senyora Cristina Casol Segué.

Cristina Casol Segué

Gràcies, presidenta. Al Grup Parlamentari de VOX dir-los que el que suposa una amenaça real per a la pagesia són aquests populismes de l'extrema dreta a Catalunya, a Europa i arreu.

Els pagesos ens van explicar molt bé el que ens demanen als polítics i bàsicament és que la causa del no relleu és que no es guanyen bé la vida. Per tant, vam parlar de preus, de regulació de mercats, de sequera o de burocratització. Un canvi de model sembla necessari, però en cap cas passa pel populisme ni, òbviament, per un model agroindustrial exportador i insostenible.

Gràcies.

La presidenta

Per part del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana, té la paraula la senyora Anna Torrentà Costa.

Anna Torrentà Costa

Bon dia. Gràcies, presidenta. Diputades, diputats... Bé, una moció més per desmuntar mantres i frases populistes que posen en boca de la pagesia, que no són certes ni la representen, almenys la pagesia del nostre país. Perquè sempre és oportú

recordar que a Catalunya, amb tanta rapidesa com contundència, els moviments de base i sindicals que han liderat les protestes d'aquestes darreres setmanes s'han desmarcat de l'afany de l'extrema dreta per apropiars'en. I sembla ser, senyor Garriga, que vostè tampoc ha escoltat la pagesia, perquè el canvi de nom de la conselleria no és que nosaltres el proposem com a Esquerra, sinó que el proposen molts altres grups parlamentaris, perquè realment és una de les demandes que ha demanat el sector pagès aquests dies.

I l'hi torno a dir –i ho he dit moltes vegades–: no tractin el sector primari des d'un punt paternalista, perquè, com a filla de pagès, em fot molta ràbia això, i ho repetiré les vegades que faci falta. Més que res, perquè aquestes postures creen una posició d'inferioritat o de manca de capacitat del sector que realment no existeix.

Comencem: les polítiques orientades a la mitigació i adaptació al canvi climàtic no són les responsables dels problemes de la pagesia. Sap per què? Perquè la pagesia, més que ningú, sap que ha d'estar de la mà de la natura, perquè ells són els que gestionen boscos, marges, recs... Saben què necessiten els pollinitzadors, saben que han de fer descansar les terres. Per tant, pagesia i ecologia són dos cares de la mateixa moneda i es necessiten.

El que sí que val la pena tornar a posar de manifest és que un dels problemes que té el sector agrari és un sistema econòmic que afavoreix el desequilibri de la cadena alimentària, que no reparteix bé els marges i carrega de pressió la primera anella, que sovint és la que té més poc marge de maniobra, que és el sector productor. Per tant, des d'Esquerra Republicana creiem en la transparència dels marges de cada pas de la cadena perquè el consumidor, també, en l'últim moment, pugui decidir on i a qui comprar, depenent de si s'han pagat preus justos al productor.

Perquè hi hagi fixació al territori cal continuïtat, cal una cosa molt important: que s'hi pugui guanyar la vida amb uns preus justos i uns sous dignes. Per això calen projectes com l'Impuls.Coop, amb 15 milions d'euros, que també afavoreix aquest relleu generacional. Una altra eina que serà molt important i que portarem a aprovació serà l'estatut dels municipis rurals per afavorir l'equilibri territorial i el repoblament.

I enllaçant amb això, vostè, senyor Garriga, en la interpellació del Ple passat demanava una finestra única municipal, que des dels ajuntaments es poguessin gestionar temes administratius per evitar la digitalització i la burocràcia. Vostè sabia dir-me a quina mida de municipis creu que viu el sector primari? Perquè, vaja, jo l'emplaçaria, suposo, a municipis de menys de dos mil habitants, segur, com la majoria d'alcaldes que estem aquí i que vivim al sector primari. Per tant, són ajuntaments amb pocs recursos econòmics, amb poc pressupost municipal, amb pocs recursos personals. No podem assumir nosaltres aquesta responsabilitat, perquè tenim un tècnic dues hores al mes. És impossible.

Miri, tothom és molt llest quan és a l'oposició; d'això jo en dic «antipolítica», que provoca aquesta desafecció de la ciutadania amb nosaltres. Tothom també serà molt llest quan hagi passat la situació de sequera –perquè passarà–; una sequera que no sé si a la seva regió, però al nostre país no s'havia vist mai i, per tant, prendre mesures per fer-hi front no és fàcil. De fet, quan es va aprovar el pla especial de sequera tampoc s'havia previst una situació com la que estem vivint en aquests moments. Però sí que hem d'aprendre d'aquests errors del passat i cal seguir invertint perquè plogui i s'omplin els embassaments.

En tot cas, a aquesta situació de restriccions de l'accés d'aigua el departament, de manera consensuada amb el sector, hi ha posat 168 milions d'euros, sota el marc normatiu de la Unió Europea, ajudes que no ha establert cap altra *región del Estado español*, per la qual cosa el Govern de la Generalitat ha assumit les seves responsabilitats davant el sector primari.

I acabo. Des del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana seguirem treballant per evitar que les reivindicacions justes, legítimes i necessàries de la pagesia com a

sector estratègic es deixin de contaminar per un discurs retrògrad que apropa més els qui atien el negacionisme climàtic que el reconeixement de l'emergència climàtica, que posa en risc la viabilitat de la pròpia activitat agrària.

Per un present de la pagesia que assegurí el seu futur i el de tots, votarem en contra de la moció.

Gràcies.

La presidenta

Acabat el debat, els faig avinent que la votació d'aquesta moció es farà aquest matí, un cop substanciat el punt 18 de l'ordre del dia.

Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre la transició justa i els canvis en el mercat de treball

302-00404/13

Passem al setzè punt de l'ordre del dia, que és la moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre la transició justa i els canvis en el mercat de treball; presentada pel Grup Parlamentari d'En Comú Podem. I té la paraula, per a la seva exposició, el senyor Joan Carles Gallego i Herrera.

Joan Carles Gallego i Herrera

Bé; bon dia a tothom. La moció que hem presentat és la subsegüent a la interpellació que vam fer el darrer dia sobre transició justa i canvis en el mercat de treball. S'han presentat un seguit d'esmenes, n'hem incorporat bastantes, tot i que algunes el que pretenien també era desdibuixar una miqueta el redactat inicial, però bé, no passa res. En qualsevol cas, el concepte era el que importava i, per tant, l'hem deixat clar i definit.

Dèiem l'altre dia, quan presentàvem aquesta interpellació que ha donat lloc a aquesta moció, la preocupació amb relació, diguéssim, a unes alertes i unes alarmes que s'estan produint en el mercat de treball, que són els diferents conflictes que estem vivint, que ens alerten, que ens alarmen d'aquest procés de canvi, eh?, de canvi en l'estructura productiva del país. I aquest canvi està forçat per una realitat, una realitat general geopolítica, però també, diguéssim, per la necessitat d'abordar-lo de manera proactiva per fer front als reptes que tenim, especialment l'emergència climàtica, que obliga a canviar les maneres de produir i de distribuir, de consumir, de viure, en definitiva. I alertava que tenim conflictes, perquè ens alerten de que aquests canvis, que cal fer-los, cal garantir que siguin de manera justa, que el trànsit als nous models de produir i de distribuir i de consumir es facin de manera justa, que no deixin ningú enrere.

És en aquest sentit que la moció situa tot un seguit de qüestions que plantegen eines, instruments, maneres de fer aquest trànsit de manera justa. Comença situant la necessitat de que per abordar aquesta transició justa hem d'acompanyar totes aquestes transformacions, dotant de xarxes de protecció i dotant d'eines personals, per un altre cantó, i dotant de regles i controls. És per això que situem elements amb relació a tot el tema de les garanties de rendes, a qüestions d'habitatge, qüestions de salut, necessitat, d'alguna manera, de situar aquestes xarxes de protecció, que en el moment de canvi la gent sàpiga que davant de les incerteses té, diguéssim, una protecció, que la societat, d'alguna manera, els hi donarà garanties i hi hauran aquestes xarxes de protecció, però que al mateix temps podran disposar d'eines, a títol personal, a títol individual, que els permetran moure també en aquest procés de transició i, després, que dotarem, evidentment, dels instruments legislatius de canvis, normatius, però també, diguéssim, d'inspeccions que permetin controlar, vetllar per l'aplicació d'aquestes regles que facilitin els trànsits. Per tant, hi ha un seguit de punts que fan referència a aquests aspectes.

Altres, el que venen a situar és la necessitat de millorar condicions, condicions de treball, lligades també, diguéssim, a la justícia social. I aquí hi han algunes qüestions, entre elles n'hi ha una que no és una qüestió «baladí», que és la que fa referència al salari mínim de referència, però també al salari màxim, la idea aquesta del ventall salarial màxim, entre el mínim i el màxim, un ventall de justícia. No pot ser que ens trobem amb empreses on el sou màxim en aquesta empresa amb relació al sou mínim d'aquesta empresa superi, a vegades, el dos-cents per cent, dos-cents vegades el sou mínim. No pot ser, això és una situació d'injustícia social. Per tant, hem de garantir, diguéssim, que hi hagi elements de millora en les condicions de treball, però també de justícia social en el si de les empreses.

Situem també en la moció elements de millora dels instruments, dels instruments que han d'ajudar a tot aquest procés de trànsit del Servei d'Ocupació de Catalunya i de la formació professional com a instruments que acompanyaran, que orientaran, que ajudaran a la inserció, al moviment, a canviar d'un lloc a un altre de manera general com a sistema, al Servei d'Ocupació de Catalunya, però també la formació professional, que dotarà les persones de les eines necessàries per poder-se moure en aquests canvis, aquestes reconversions a vegades professionals que es tindran que situar.

Situa també la moció el paper de les administracions públiques, el paper del sector públic com a «empleador»; per tant, diguéssim, el sector públic com a «empleador» amb relació als seus treballadors, com a exemple de millora de condicions de treball en la mesura que ell ho fa, però també, diguéssim, com agent econòmic que és. L'Administració també és agent econòmic i com que actua com a agent econòmic pot condicionar també l'activitat econòmica de les empreses que treballen amb aquesta Administració.

Situa, la moció, elements amb relació a la immigració, l'acollida i la integració. Situa també, evidentment, com no pot ser d'una altra manera, la necessitat d'impulsar els canvis del model productiu des de l'acció directa per part de l'Administració. Més enllà de tirar endavant el pacte nacional per a la indústria i actualitzar-lo en funció dels canvis, també situar estratègies específiques amb relació a la gestió dels residus per convertir-los en recursos, o tot el tema relacionat amb la major eficiència energètica, hídrica, en la gestió dels recursos, en definitiva, de les empreses.

I situa qüestions amb relació a la mobilitat i qüestions amb relació a la democràcia econòmica. I el tema de la democràcia econòmica no és un tema «baladí», no és només un adorn, no és només una declaració d'intencions, és una voluntat ferma d'aconseguir que la democràcia entri també a les empreses.

La presidenta

Té la paraula, per defensar les esmenes presentades per part del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya, el senyor Joan Canadell i Bruguera.

Joan Canadell i Bruguera

Bé; moltes gràcies, presidenta. Conseller, diputats... Començaré parlant de l'exposició de motius, senyor Gallego, on vostè diu que reconeix que els darrers deu anys l'economia catalana ha anat bé –si traiem l'excepció de la covid–, amb indicadors molt importants, com el creixement del PIB, com la baixada de l'atur, com les exportacions, com la inversió estrangera. Això vol dir que el teixit empresarial no s'atura, fins i tot tenint un govern completament allunyat del món empresarial.

Els empresaris i treballadors de Catalunya tenen molt clar que s'aixequen cada matí per fer un país millor, i l'únic que demanen és que no els hi compliquem la vida amb més burocràcia. En canvi, en aquesta moció tornem a demanar més inspeccions –més inspeccions–, com si les inspeccions fossin la solució. Recordin que aquest dimarts els pagesos estaven aquí fora reclamant justament menys burocràcia. No els estranyi, doncs, que aviat tinguem una revolta d'autònoms i pimes que vinguin aquí al Parlament a queixar-se perquè estan farts de la burocràcia, de les ins-

peccions i de mantenir els pitjors impostos o els impostos més alts de l'Estat. Perquè Catalunya avui recapta pràcticament el doble de tributs propis i cedits que Andalusia o que Madrid.

Què els cal, senyors d'Esquerra, del PSC, dels comuns, per reduir la pressió fiscal? Cal una revolta d'autònoms i pimes? La solució no és mantenir els impostos més alts de l'Estat. El que cal és eliminar l'infrafinançament de Catalunya. Vostès han governat els darrers quatre anys a Madrid i què han aconseguit?

Però, escoltin, tenim bones notícies. És el moment de fer de la necessitat virtut. I, mirin, el que demana el món empresarial és que els ajudem a resoldre els problemes més greus que tenen, com la burocràcia i la manca de personal qualificat. I en aquesta línia hem fet esmenes en aquesta moció. Per exemple, la col·laboració públicoprivada, que és clau per millorar el mercat de treball, són molt importants tant els gremis com els clústers, com els col·legis professionals. Llàstima que en això no ens han acceptat les esmenes.

Sobre la protecció social. Si realment els importa tant, senyor Gallego, no hi ha millor protecció social que nosaltres mateixos i passa per aprofitar els recursos que paguem els catalans en impostos. Enguany pagarem de l'ordre de 65.000 milions d'euros en impostos, però només en podrem gaudir de 43.000. Hi haurà 22.000 milions d'euros de dèficit fiscal que aniran a les clavegueres de l'Estat, mentre el presupost en protecció social serà només de 3.500 milions i en polítiques d'ocupació de 900 milions. Mirin si en podríem fer, de coses, si no patíssim el dèficit fiscal. I en aquesta línia hem fet un parell d'esmenes per fer pedagogia, proposant campanyes comunicatives sobre com afecten l'infrafinançament i la manca d'inversions sobre el mercat de treball, i no ens les han acceptat. Per què, senyor Gallego? Que tenen por que donem informació a la ciutadania? Que tenen por a quedar en evidència?

Per altra banda, estem molt d'acord amb apujar el salari mínim a Catalunya cap al seixanta per cent del salari mitjà i que els sectors que tinguin dificultat per arribar a aquests salaris els ajudem a transformar-se. Però, escolti'm, portem més de dos anys demanant al Departament de Treball que fixi aquest salari mínim de referència; els hem portat a comparèixer, els agents socials i econòmics, a la Comissió d'Empresa, com vostè sap, i no avancem. Per què? Doncs perquè no hi ha lideratge per part del Govern. I això..., li demano que ens ajudi, pressionant en aquesta línia.

Ara bé, el que nosaltres no farem, o no hi estem d'acord, és topar el salari màxim ni la reducció de la jornada laboral, perquè això no és la solució, perquè, justament, el que ens manca en el mercat de treball és especialistes. Recordin que el vint-i-nou per cent de les empreses de Catalunya ens diuen que no creixen per manca de personal qualificat. La gent necessita guanyar més diners —oh i tant!—; salaris més alts? Sí, perquè el nivell de vida a Catalunya és més alt que a la resta de l'Estat. Però la solució no és treballant més, perquè no es resol el problema de la gent i acabarem malmetent la productivitat de les nostres empreses, i això sí que és clau per mantenir les exportacions i els llocs de treball. Perquè és cert que Catalunya té un problema de productivitat, però no degut a les empreses ni als empresaris ni als treballadors, sinó a l'alt nivell d'impostos que paguem com a país en comparació amb el que rebem a canvi.

Finalment —ja ho vaig dir en una moció que vam presentar nosaltres fa uns mesos—, tenim potencial per arribar a la plena ocupació a Catalunya si ens ho proposem, perquè les empreses catalanes generen més llocs de treball dels que podem cobrir, però el que cal és potenciar molt més la formació. I no es tracta només de l'FP; es tracta d'involucrar el sector privat per adaptar bé la formació als canvis constants.

Finalment, agrair que ens hagin acceptat sis de les dinou esmenes que hem presentat. I acabo dient que aquesta setmana hem conegut les dades de l'atur juvenil a la Unió Europea, i tenim males notícies: Espanya torna a ser el pitjor país de la Unió Europea, amb un vint-i-nou per cent, pràcticament, quan els altres països que estan a la cua tenen el vint-i-tres. Però, saben què passa? Que els països com Catalunya,

que generen la riquesa que genera Catalunya, tenen un atur juvenil entre el vuit i el dotze per cent. Per això seguirem treballant per un estat independent.

Moltes gràcies.

La presidenta

Per part del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana, té la paraula el senyor Jordi Albert i Caballero.

Jordi Albert i Caballero

Sembla que el Canadell ha crescut, eh?, perquè això estava molt alt. Bé, diputats, diputades, treballadores i treballadors de la casa, presidenta... Agraeixo al diputat Gallego la presentació d'aquesta moció, en el sentit de que ens permet, una vegada més, de parlar sobre el mercat de treball i les necessitats que hem de cobrir i, al final, els reptes que també hem d'abordar per part no només d'aquest Parlament, sinó per part també del Govern de la Generalitat.

Ha estat una moció prou extensa, i jo el felicito, perquè en els cinc minuts de la seva presentació pràcticament ha pogut arribar a tots els pals que presenta, i, per tant, ha estat prou organitzat per poder-ho explicar tot adequadament. La votarem pràcticament sencera a favor, perquè, a més, també li vull agrair que, de les nou esmenes que hem presentat –és el que té que entre les esquerres a vegades ens entenem–, doncs set han estat acceptades..., sis acceptades i una que hem pogut transaccionar.

És una moció que, a més, crec que dissenya un terreny de joc que ja el propi Govern està desplegant amb fermesa i està desplegant amb tota la convicció. De fet, en tot l'àmbit formatiu..., en aquesta legislatura ha estat el gran impuls en la formació professional. Però no només en l'àmbit de la formació professional, sinó també en tota la formació contínua, en el marc del Conforcat i també de tot el desplegament, de com els treballadors i les treballadores que ja estan ocupant un lloc de treball, doncs, han de continuar formant-se.

Perquè, en efecte, les estratègies empresarials canvien i també canvien les necessitats d'aquest mercat de treball, i canvien perquè el món està en canvi continu i, per tant, cal una adaptabilitat permanent. I aquesta adaptabilitat permanent, lògicament, passa necessàriament pels mecanismes de formació. I, per tant, la formació contínua és un dels elements clau –clau– per mantenir els índexs d'ocupació i per, també, ser competitius des del punt de vista de la classe treballadora, ser competitius per donar resposta també a les necessitats a nivell social.

I les empreses també hi tenen un paper important; les empreses tenen, de fet, un paper cabdal. I, contràriament al que deia el diputat Canadell, no és cert que a les empreses no se les tingui en compte. Hi ha un programa, el «Forma i insereix», per exemple, on hi ha una gran dotació de més de 104 milions d'euros, per tal de relacionar aquelles persones demandants d'ocupació i, per tant, la formació necessària per tal de que ja tinguin un contacte directe amb el món del treball, perquè ja tinguin un contacte directe amb aquelles empreses, amb un gran èxit de reinserció. Això vol dir que es formen i després també aconsegueixen treballar, aconsegueixen un lloc de treball.

I aquest és l'objectiu que ens hem de plantejar; de fet, és un objectiu molt agosarat, que, lògicament, en la seva proposta l'hi votarem a favor. Però és un objectiu molt agosarat l'escenari de que en quatre anys arribem a l'ocupació plena –ho parlàvem amb el diputat Gibert ahir mentre comentàvem aquesta moció. Però, en qualsevol cas, és cert, ha de ser el nostre objectiu, però alhora també hem d'assumir que aquest és un repte que no depèn només d'una administració com és la de la Generalitat de Catalunya i no depèn només d'un país com és Catalunya, sinó que és un objectiu que s'emmarca en un marc global, en un marc on hi ha moltes incidències i molts atacs i ingerències per part d'altres circumstàncies que estan emmarcades en

el marc global, com poden ser la guerra d'Ucraïna o com pot ser també tota la pandèmia que en el seu moment ja vam patir.

Llavors, cal focalitzar. I on podem focalitzar adequadament? La formació, però també en la responsabilitat social de les empreses. Cal que les empreses també tinguin el treballador com un actiu més, que les empreses tinguin el treballador com un element de valor inqüestionable i que, per tant, aquest element de valor també tingui relació directa amb les decisions estratègiques de la pròpia empresa. I aquí ens hi trobaran.

I, de fet, quan treballem per potenciar el marc de relacions laborals català, el que estem fent és potenciar tot aquest diàleg social, que és el que ha d'abordar aspectes tan rellevants com el salari mínim de referència. S'han de posar d'acord els agents socials. El motor tractor és l'Administració pública i és el Govern, però s'han de posar d'acord els agents socials. I ho sap bé, senyor Canadell. Però alhora també plantejar-se reptes com pot ser el topall del salari màxim, que permeti també que hi hagi una menor diferència entre el salari més alt i el salari més baix, perquè d'aquesta manera també estarem construint una societat molt més igualitària. I, per tant, a partir de polítiques equitatives, aconseguirem també que la classe treballadora –perquè sí, hem d'incorporar el discurs de classe en les nostres argumentacions–, que és la classe majoritària en aquest país, sigui també la classe dominant.

Gràcies.

La presidenta

A continuació, per fixar la seva posició, té la paraula, per part del Grup Parlamentari del Partit Socialistes i Units per Avançar, el senyor Pol Gibert Horcas.

Pol Gibert Horcas

Gràcies, presidenta. Diputats i diputades... Diputat Gallego, li he de dir que aquesta moció ha sigut, una mica, una decepció per mi. I li diré per què. Perquè vostè ens té acostumat a la poesia, i avui feia prosa barroca, amb aquesta moció de vint punts. És una prosa ben dura i, a més, barroca, perquè també fa referència a temes socials importants, per això. Per això també li vull agrair aquesta moció i aquest debat que porta a aquest Parlament.

I, en segon lloc, perquè crec que vostè ha fet una feina d'avançar-se. Vostè, amb aquest clima preelectoral que impera al Parlament, ha dit: «Escolti'm, deixi'm fer el programa electoral ja, i així ja el tinc fet.» Vint punts, diguem-ne, talladets cada un dels temes que preocupen als comuns i, evidentment, queden ben recollits en aquesta moció. La decepció en segona part ve perquè una part o un terç ha sigut pactat amb Junts, amb la qual cosa aquí el seu programa electoral potser té un biaix una mica de dretes.

Però sí que li vull agrair, evidentment, que aquest tema, que al Parlament se'n parla crec que poc –la transició laboral justa i, evidentment, també de canvi climàtic, no?–, doncs, avui tinguem l'ocasió de poder-ne parlar. Segurament, és el repte més important que té aquest Parlament per endavant. I en parlem poc o, diguem-ne, ocupa poca part del debat parlamentari.

La transició ecològica i també digital és segurament el repte més important que tenim els propers deu anys, com a mínim. Un repte que impacta qualsevol aspecte de la societat que puguem pensar en aquest moment, sigui social, econòmic, ciutadà, a la nostra vida diària, al transport, a l'economia, en qualsevol aspecte que puguem pensar ràpidament.

I, evidentment, avui centrem aquest debat en l'àmbit de la transició laboral justa, un àmbit importantíssim que, com els hi deia, afecta desenes de milers de treballadors al nostre territori, especialment, un territori en el qual tenim una forta dependència i un fort també potencial en sectors com l'agroalimentari, la química o l'automoció, tres sectors líders a Catalunya que, evidentment, tenen un potencial im-

portant, però també un repte important a abordar amb la transició ecològica i també digital.

Aquest Parlament, com els hi deia, no acostuma a abordar aquest tema, segurament, amb la calma que necessita. Hem fet molts plens monogràfics. No en proposaré un altre, diguem-ne, sobre aquest tema; no és el cas. Però em sembla que és un tema que mereix que l'abordem amb certa calma. La transició laboral justa requereix uns debats molt amplis, més enllà del Parlament, segurament: els sectors econòmics, sindicats, altres agents, evidentment, també impacten.

I, per tant, crec que la moció –evidentment, amb tota la bona intenció que porta el ponent–, doncs, recull una sèrie d'aspectes, alguns, diguem-ne, en un sentit quasi més propositiu o d'indicar cap a on ha d'anar el Govern, però sense mesures concretes que puguem avaluar. Però em sembla que aquest repte requerirà molt més d'aquest Parlament que una moció amb vint punts; que evidentment valoro la feina que ha fet el ponent, com no pot ser d'una altra manera, eh?

I, evidentment, també cal abordar-ho amb consens; si no, no ens en sortirem. Si ho fem de manera partidista, individual, sectorial, serà molt difícil que aquest repte el puguem abordar amb garanties i amb èxit. I aquest consens –segurament hi estarem d'acord tots els que parlem aquí– o aquest gran acord hauria d'incloure, entre d'altres, l'Administració, els sectors econòmics i sindicals, mínim, per començar a parlar i tenir una base més o menys solvent.

La nostra sorpresa ha sigut que en algun dels punts d'aquesta moció aquest consens o aquest acord, diguem-ne, s'obvia i es tira pel dret, no? I posaré un exemple que és molt gràfic. I no vull que sigui com el gran problema, però sí que li vull posar en relleu perquè em sembla que és molt simbòlic. Hi ha un punt, el punt número 20, el darrer de la seva moció, que fa referència a la renovació de la flota de transports públics i també la flota, diguem-ne, que fa servir el món municipal, altres administracions, per al seu dia a dia, en un període de tres anys. Renovació total de les flotes. Això té un impacte econòmic que qualsevol de vostès que coneix l'Administració pot saber que és quantios, de milers..., no, «milers de milions», no, molts milions, evidentment.

Buscava un exemple perquè la gent pugui ubicar quin cost té aquest tipus de mesures, no? I mirava que recentment els autobusos que ha adquirit Barcelona, de component purament elèctric, valen, cada un d'ells, mig milió d'euros. Mig milió d'euros és una quantia important. Si tenim en compte, per exemple, doncs, que a Catalunya hi han uns 1.200 autobusos i molta part d'ells encara no són elèctrics, doncs facin els càlculs de quant pot suposar aquesta proposta, que s'ha de fer en tres anys, a més, no?

I un segon detall que els hi donaré també, perquè veiem que la proposta ha de ser acurada amb el temps i el moment que vivim, no? Saben vostès que la concessió de transport interurbà s'acaba en tres anys a Catalunya; una concessió molt gran, que afecta molta part de la flota. I els hi demanem que abans d'aquest període es renovi la flota completa. És contradictori i pràcticament impossible, perquè evidentment el nou concessionari que vingui haurà d'amortitzar la inversió que faci amb aquesta renovació de la flota en els següents anys, amb la qual cosa aquí tenim problemes, evidentment, doncs, d'intentar abordar mesures que evidentment són positives i que van ben intencionades amb la realitat que té el sector, que és molt complexa, no?

En definitiva, a aquest debat i aquesta moció, nosaltres, doncs, hi donarem suport en gran part dels punts que proposen, només faltaria; sabem que molts són positius. Creiem que el seu impacte pot ser limitat, però evidentment, doncs, millor això que no res. No hi hem fet esmenes perquè no fem esmenes a programes electorals, com li deia abans, però sí que em sembla que aquest debat requerirà d'aquest Parlament un lloc molt més profund i molt més ampli on poder debatre correctament aquest gran repte que tenim a Catalunya.

La presidenta

Per part del Grup Parlamentari de VOX, té la paraula la senyora Isabel Lázaro Pina.

Isabel Lázaro Pina

Gracias, presidenta. Buenos días a todos. Tenemos una tasa de Arope de 24,4 por ciento, y en jóvenes menores de dieciocho años es del treinta y tres. No son datos, son personas. Uno de cada cuatro catalanes se encuentra en situación de riesgo de pobreza y exclusión social. Todos sabemos que en la agenda de los comunistas está dinamitarlo todo, destruyen todo lo que tocan. En cambio, desde VOX, estamos por la labor de conservar, de no permitir que se destruya lo que tanto ha costado construir a nuestros antecesores, de seguir su legado, seguir progresando y dejar a nuestros descendientes una nación mejor; que nuestros jóvenes puedan salir adelante y tener un proyecto de vida, libres y sin depender de sus limosnas.

Su delirio ideológico, que se manifiesta en sus propuestas, pasa por esa agenda que ustedes no paran de decir que es del pueblo y para el pueblo, pero que la realidad es que esta agenda es de las élites para las élites. La escribieron unos burócratas en Nueva York –usted lo sabe, señor Gallego– y la firmaron unos jefes de estado y gobierno sin leerla. En ninguna nación del mundo se ha sometido a referéndum popular, y en sus cuarenta páginas solo una vez se habla de democracia. Es la agenda de la mentira y del totalitarismo. Cada una de las propuestas de su moción de extrema izquierda podrían ser rebatidas, aunque las presenten maquilladas de sus falsas bondades, ustedes, que suelen destilar odio en todas sus intervenciones hacia quienes disientimos o nos alejamos de su pensamiento único. No es su caso, ¿eh?, señor Gallego, pero algunos de sus compañeros sí.

Los comunistas están muy equivocados en cuanto a los conceptos y les voy a poner algún ejemplo. Mire, hablan en su punto número uno de transición justa. ¿Es para ustedes justo que, a un agricultor, un ganadero, un pescador español, se les exija cumplir unas normativas ecológicas, se les someta a trabajar por debajo de precios de coste, mientras se importan productos de otros países exentos de todas estas exigencias e incumplimientos? ¿Es justo? ¿Es justo que un delincuente que ocupa una propiedad privada tenga más derechos que el propietario? ¿Es justo que un inmigrante ilegal tenga más oportunidades de trabajar para la Administración pública que un español? Y, por cierto, a estos no se les exige ni el nivel C, ni el nivel B, ni el nivel A. Su concepto de justo está muy alejado de la justicia real en igualdad de condiciones.

Hablan ustedes de gratuidad. Señores comunistas, es que no hay nada gratis. Todo tiene un precio y alguien lo paga. Hay mucha gente que trabaja, que se esfuerza, que madruga, que se deja la piel en el campo, en las fábricas, empresarios que crean empleo, trabajadores que pagan muchos impuestos, así que no hablen de garantizar una gratuidad. Mejor hablemos de garantizar el empleo de calidad, de garantizar el progreso, de crear riqueza y de gestionar los recursos de todos con responsabilidad.

Presentan dos propuestas referidas al SOC. Quieren que sea una herramienta útil y eficiente. Evidentemente, no lo es. Pues bien, como vengo repitiendo en este atril desde que se inició la legislatura, lo útil y eficiente sería cerrar este macrochiringuito, que solo en sueldos y gastos de oficinas y material despilfarramos más de 171 millones de euros y devolver las competencias al SEPE, de donde nunca habrían tenido que salir, y destinar los 663,7 millones que están presupuestados para este año, que nos cuestan a todos los catalanes, destinarlos a ayudar de verdad a la industria y a crear empleo de calidad, que esto es lo que hace falta.

Del salario mínimo, ya no..., necesitaría una hora para hablar. Miren, no hay voluntad política, no solo en los comunistas, tampoco en el Gobierno de Esquerra y en sus socios del partido separatista catalán, para mejorar la vida de los catalanes.

¿Quieren ayudar a los trabajadores? Pues bajen los impuestos. ¿Quieren abaratar el precio de la energía y de los alimentos? Renuncien al fanatismo climático. ¿Quieren que suban los salarios? Dejen de importar mano de obra barata con el tráfico de inmigrantes ilegales. ¿Quieren trabajo de calidad? Cierren chiringuitos, reduzcan gasto político superficial e innecesario e inviertan en industria. (*Remor de veus.*) Presidenta... ¿Quieren mejorar la vida de la gente? Digan adiós a su agenda 2030 totalitaria de la ruina y de la muerte.

Señores, hay esperanza para crecer y progresar a través del esfuerzo y del respeto a la propiedad privada. Y ahí estaremos los de VOX perseverando para conservar y defender la igualdad, el estado de derecho y la libertad.

Muchas gracias.

La presidenta

Per part del Grup Parlamentari de la CUP - Un Nou Cicle per Guanyar, té la paraula la senyora Laura Vega.

Laura Fernández Vega

Bon dia, diputats i diputades. Voldria començar aquesta intervenció enviant tota la força i solidaritat a la plantilla de Johnson Controls Hitachi que avui es reuniran i que es concentraran a Inspecció de Treball i que estan lluitant per mantenir i defensar cent quaranta llocs de treball. I voldria fer-ho recordant que quan els treballadors s'organitzen i lluiten, com a Hitachi, com a Comforsa i com a tants i tants centres de treball, aquesta lluita no només va d'ells i d'un sector, sinó que va de tots nosaltres. Perquè quan es planta batalla, es demostra que el destí no està segellat, sinó que està a les nostres mans. I perquè quan els treballadors s'alcen i diuen «ja n'hi ha prou», demostren el que deia el sindicalista James Larkin, i és que els grans ens semblen grans perquè nosaltres estem de genolls. Així que quan els treballadors com els d'Hitachi, com van fer els de Panrico, s'organitzen, lluiten i guanyen, ens estan demostrant que les nostres victòries són possibles. Així que avui, tota la força a aquests companys. (*Alguns aplaudiments.*)

També volem avançar que votarem a favor de la moció i que aprofitarem el punt 4 d'aquesta moció, que parla de salaris mínims i màxims en la licitació pública, per abordar aquesta cosa que sembla que fa de mal parlar i és com hi ha gent que cobra més i gent que cobra menys pel mateix temps treballat.

Les altres vegades que he estat aquí els hi he parlat d'uns altres números, dels números de la majoria, dels que tenen a veure amb la inflació, amb la llum i amb la salut mental. Però avui parlaré d'uns altres números que, per desgràcia, hi ha persones que habiten aquest Parlament a qui els sona una mica més. Perquè si volem parlar de límit de salaris, cosa que ens sembla perfecte, començarem a parlar del que cobren els càrrecs públics. Només tres exemples: delegat especial de l'Estat, Consorci de Zona Franca, 173.000 euros l'any; conseller delegat de Transports Metropolitans de Barcelona, 160.000 euros l'any; director general del Port de Barcelona, 151.000 euros l'any. O el que cobrava el director general de Comforsa, empresa pública, 200.000 euros anuals.

A mi m'hauran d'explicar molt a poc a poc –perquè lo de que es genera riquesa es generen llocs de treball no va així– com pot ser que cobrés més de tres vegades el sou de la plantilla, que es deixa l'esquena i que lluita perquè aquesta empresa segueixi tirant endavant, sent una empresa pública. Saben què passa? Quanta gent cobra aquests salaris a Catalunya? Menys d'un u per cent. La cara de vergonya se li hauria de caure a tota la bancada de la dreta, tot i que veig que hi ha una part que ni tan sols s'ha presentat avui, quan diuen això de l'infern fiscal a Catalunya. Perquè l'infern és ser aquest noranta-nou per cent, que, per cert, no fa enginyeria fiscal i no ha oblidat que en la pandèmia de la covid no ens van salvar les seves mútues d'amiguets, ens van salvar les estructures públiques i les treballadores de la sanitat que encara ara s'han d'estar manifestant per tenir uns treballs dignes. (*Alguns aplaudiments.*)

I a tot això, sense deixar de tenir en ment aquests sous, que em semblen flagrants, crec que és necessari aixecar una miqueta més la vista. Tenim serveis essencials com el 112 i el 061 en mans de Ferrovial i Serveo, en mans, per tant, de Rafael del Pino Calvo-Sotelo: 5,5 milions d'euros l'any. Serà molt difícil explicar com pot ser que aquest senyor faci més feina que un treballador del 112.

Perquè si volem limitar els salaris, haurem de parlar d'un dels grans guanyadors de les licitacions públiques i les externalitzacions: Florentino Pérez, *el rey del palco del Bernabéu*; algú que ha volgut i ha pogut doblegar institucions suposadament democràtiques, al que nosaltres..., i històricament sempre s'ha dit així: un oligarca. L'imperi que lidera Florentino Pérez, ACS, és el màxim guanyador de l'adjudicació pública. Només en deu anys, esquitxat una vegada i una altra per la corrupció, s'ha emportat els impostos que paguem entre tots per gestionar residències de gent gran i servei d'atenció domiciliària: 755 milions d'euros.

Sembla vertaderament una broma de mal gust que un gàngster que s'ha comportat fatal als jutjats sigui capaç que li deixem a càrrec les persones vulnerables que estimem. (*Alguns aplaudiments.*) Saben que cobren les treballadores del servei d'atenció domiciliària? L'SMI, amb sort. Saben què triga Florentino Pérez en cobrar aquests diners? Els cinc minuts que tindrè jo per a aquesta intervenció.

Demà serà 8 de març, Dia de la Dona Treballadora, i el país s'omplirà d'actes i reconeixements en forma de declaracions i llaços liles. En canvi –el diputat Gibert ho deu saber bé–, l'1 de març entrava en vigor un contracte licitat per l'Ajuntament de Sabadell, comandat pel PSC i per Junts, que una empresa ha guanyat punts declarant un salari d'un cèntim l'hora per a les treballadores de la neteja. I em diran: «No cobraran això.» No, cobraran menys que l'SMI, que em sembla igualment vergonyant.

Si es vol fer alguna cosa de veritat per les dones treballadores d'aquest país, si es vol demostrar que el feminisme no només va com la campanya de l'Ajuntament de Barcelona de sostres de vidre i de CEOs, sinó també de mans marcades pel lleixiu i de totes les dones que s'aixequen cada matí encara cansades del dia anterior, podem començar per algun lloc.

Podem començar perquè si avui s'aprova aquesta moció, que agraïm als diputats de comuns, dilluns s'estigui treballant per limitar aquests salaris pornogràfics i perquè tots aquests llocs de feina que carreguen sobre les esquenes de les dones estiguin pagats dignament. Perquè un país es defineix per allò que tolera i allò que no tolera. I resulta intolerable que hi ha qui cobri aquests sous de l'erari públic, mentre que qui aixeca el país no pot pagar casa seva.

Per això la CUP hem defensat una vegada i una altra la renda bàsica universal i la renda màxima. Perquè la primera garanteix el dret a l'existència i la segona demostra que les grans fortunes són una amenaça per a la democràcia. I això ho deia Louis Brandeis, jutge de la Cort Suprema dels Estats Units d'Amèrica, no susceptible de ser una perroflauta contemplativa, que deia: «Podem tenir democràcia o podem tenir riquesa concentrada en poques mans, però no podem tenir ambdues coses.» I per això –és la política– la lluita entre l'oligarquia, com el Florentino Pérez de torn, i la democràcia de les treballadores, com Fina Salazar, de l'atenció domiciliària.

Per això avui votem aquesta moció. Demà reconeixem les dones treballadores (*sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció*) –i acabo– i dilluns demostrem que quan els treballadors avancen, siguin de la neteja, de la indústria o del SAD, tot el país avança. I així potser li tornem a la política la dignitat que té.

Moltes gràcies.

La presidenta

Per part del Grup Parlamentari de Ciutadans, té la paraula el senyor Joan García González.

Joan García González

Presidenta, diputats, diputades... Senyor Gallego, la veritat és que, al llegir la moció, volia conèixer exactament quin era l'objectiu, perquè, realment, és veritat que acaba tractant, doncs, tota una sèrie d'esdeveniments i jo he intentat interpretar-la com un crit d'alarma. Vostè volia alarmar de que la situació..., tot i que les dades macroeconòmiques que ens han anat presentant tots els consellers, o almenys els que nosaltres hem pogut..., o els que jo almenys he vist, com la consellera d'Economia o el conseller d'Empresa i Treball, són o sembla que són bones, quan un rasca una mica ja veu que no, perquè hi han altres temes o subdades que no són tan bones; doncs, tot i això, ens volia fer un crit d'alerta en alguns aspectes.

Jo i nosaltres incidim molt sempre en que la millor política laboral, la millor política per als treballadors és crear treball de qualitat; al final, es tracta d'això. I per crear treball de qualitat el que hem de fer és tenir cura de l'ecosistema empresarial, que, al final, d'alguna forma, és el que ens ajuda a tenir un sistema de protecció social adequat i que funcioni.

Hi han alguns punts de la seva moció que van en aquesta línia, en la millora de l'ecosistema empresarial..., de l'ecosistema o del teixit productiu, és igual, diguin-li com li vulguin dir, i d'aquesta transició cap a lo que es diu «l'economia del coneixement» o d'altres fórmules, que vostès aquí també parlen de transicions ecològiques. Bé, al final, jo crec que es tracta de fer una transició, com sempre, una evolució progressiva del nostre teixit productiu. I en aquestes propostes –no entraré en totes– els hi donarem suport.

Entraré en algunes que també per nosaltres són importants. La formació. S'ha parlat una i mil vegades que aquesta és la legislatura de l'FP, de la formació professional. Bé, de moment això encara està per fer i per implementar, però, bé, aquests mantes sembla que funcionen per a alguns.

També per nosaltres són importants alguns dels punts que es tracten en aquesta moció, com és la millora de la inspecció de treball. La inspecció de treball, senyor Canadell, per nosaltres no és burocràcia –no és burocràcia–, és una forma de millorar la qualitat dels treballadors. Per tant, la burocràcia no..., burocràcia no en volem, però inspecció de treball millor, sí. Perquè ens hem trobat amb molts problemes, inclús –vostè també ha estat present en alguna de les compareixences– d'alguns accidents molt coneguts de treball que són autèntics drames i que per nosaltres no haurien d'existir. I això és per falta de recursos; no pel que vostè sempre diu, sinó per falta de prioritats dels governs, també dels seus, quan han estat governant a Catalunya. Per tant, la inspecció laboral hi ha de ser i ha de millorar en molts aspectes.

També alguns aspectes que vostès no tracten en la seva moció, senyor Gallego. Parlen del teixit productiu... Per nosaltres, per exemple, el pla català per la indústria no està funcionant. No millorem el producte interior brut, el PIB global, aquests objectius que ens hem posat del vint-i-cinc. Que ja es van posar, com vaig dir en una compareixença, el 2014, perquè fos del vint-i-cinc per cent el 2020; ara, el 2024, estem posant l'objectiu del vint-i-cinc un altre cop el 2030, i el 2030 em temo que el posarem el 2040. Per tant, no està funcionant, i en aspectes com aquests, doncs, hi hauríem d'incidir.

I tot això afecta la qualitat del treball, perquè al final el treball industrial millora o dona qualitat als nostres treballadors. Perquè també ens ajuda, per exemple, a controlar tota la cadena de valor productiu des d'un punt a un altre, i això és molt evident, doncs, en indústries com la de l'automòbil. Per tant, hem d'intentar que això sigui d'aquesta manera.

Per tant, votarem alguns dels aspectes..., no entrarem en aspectes que per nosaltres són dogmàtics, com el topall de salaris. Crec que el mercat ha de determinar els salaris i ja està, crec que això és evident. Sí que entràriem a criticar alguns salaris de grans directius d'empreses públiques, això sí que és cert, no sé si..., i d'assessors i de molta part del greix administratiu que té la Generalitat.

I, per acabar, senyor Canadell, si us plau, quan vostè parli del dèficit fiscal, que s'ho creu vostè, almenys faci-ho amb respecte, perquè no pot dir que aquests milions van a les clavegueres de l'Estat. Els milions van a ajudes socials, van a la resta dels espanyols que, com els catalans, necessiten, doncs, aquestes mesures, moltes d'elles que són de protecció social, i això no són clavegueres. Quan parlem de respecte, que ho demanem moltes vegades aquí..., vostès també n'han de tenir, perquè, si no, actuen –de fet, ho fan molt sovint– com l'extrema dreta.

La presidenta

Té la paraula el diputat no adscrit, el senyor Antonio Gallego Burgos.

Antonio Gallego Burgos

Sí; gracias, presidenta. Hoy los diputados de En Comú Podem vienen a decirnos, pues, que, efectivamente, el mercado de trabajo en Cataluña está trinchado. Y tienen razón –y tienen razón–: somos líderes en Europa en desempleo, la tasa de desempleo juvenil más alta de Europa con diferencia, los sueldos por los suelos, decenas de miles de trabajadores temporales que ya no salen ni en la lista del paro porque les llaman ahora «parados discontinuos»..., «fijos discontinuos», ¿no?

Y ya verá cuando se enteren de que gobiernan ellos. Ya verá cuando se enteren de que la ministra de Trabajo es de su partido. Ya verá cuando se enteren de que llevan cinco años gobernando y de que todo esto..., hombre, pues, alguna responsabilidad tendrán. Porque, claro, venir a decir aquí que el mercado de trabajo está fatal cuando la ministra de Trabajo es de tu partido... Pues no sé, comuníquense con ella, díganle que haga algo en vez de hacerse fotos y de hablar como si fuéramos todos ciudadanos de parvulitos.

Muchas gracias.

La presidenta

Té la paraula ara la diputada no adscrita, la senyora Cristina Casol Segué.

Cristina Casol Segué

Gràcies, presidenta. Estic d'acord majoritàriament amb el contingut de la moció. Em centraré en el concepte, en que un canvi de model és necessari, sobretot un canvi de model productiu.

Si bé el model productiu repercuteix sobre els ciutadans, les decisions històricament no les han pres ells, no les ha pres la ciutadania, perquè són les empreses qui han decidit com produir, què produir i qui produeix.

La transformació del model ha de respondre a la necessitat i a la voluntat dels ciutadans, perquè el repte és veure com es reparteix aquest valor generat, si beneficia el conjunt de la ciutadania o només ho fa als de sempre. Això no té cap discussió.

Gràcies.

La presidenta

Per pronunciar-se sobre les esmenes, té la paraula al senyor Joan Carles Gallego i Herrera.

Joan Carles Gallego i Herrera

Bé, doncs agrair les esmenes presentades. Hem acceptat, com s'ha dit, sis de les dinou de Junts. Les que no hem acceptat són les que abunden en els valors individualistes i models desregulats i també les que s'installen en la confrontació versus la construcció; en definitiva, les que estan en la lògica conservadora i neoliberal de Junts no les hem acceptat i tal.

Pel que fa a Esquerra Republicana, de les nou n'hem acceptat set. Però no es creguin els d'Esquerra Republicana que tot ho fa ja el Govern, perquè, malauradament, qui tot ho pot no ho pot tot. I això és el que li passa a vegades al Govern.

Agrair també les intervencions de tots els grups. Al PSC, agrair-li la intervenció i la voluntat de treballar, de seguir treballant en aquests temes per construir consensos.

Agrair també la intervenció de VOX, com no pot ser d'una altra manera, en la mesura que referencia clarament l'existència d'una ideologia, la comunista, que confronta valors de justícia social, de llibertat, d'igualtat, i que són, en definitiva, allò que li fa por a l'extrema dreta en aquest país.

Agrair les coincidències amb la companya de la CUP, que ha fet unes reflexions que compartim, i creiem que hi podem construir propostes més de fons.

Agrair també les intervencions de Ciutadans. El senyor Antonio Gallego, que es llegeixi bé la moció, que crec que no l'ha entès.

I també agrair la intervenció de la diputada Cristina Casol.

Simplement una reflexió de Quim Ponsa, que diu: *Present d'indicatiu*. «Soc. / Vaja, crec que soc; / de fet, ahir pensava que era / i aquest matí en llevar-me era. / Ara, de fet, cada minut que passa, / penso que no soc tant ni soc tan poc, / però, què carai!, en el fons sé que soc, / encara que molts no vulguin que sigui / i intentin que deixi de ser el que soc. / Però jo, tossudament, soc. / L'únic problema és que, malgrat ser, / no sé què soc.»

Bromes a part, la situació és una mica complicada. O som conscients que estem en un moment de trànsit fort, perquè els reptes que tenim davant com a societat són molt importants i que, per tant, hem de planificar les estratègies de futur i hem de ser coherents amb el que fem, o aquest «no saber qui soc» pot ser complicat per al futur del planeta, del país i de la societat.

Gràcies.

La presidenta

Acabat el debat, els faig avinent que la votació d'aquesta moció es farà aquest matí, un cop substanciat el punt 18 de l'ordre del dia.

Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre les perspectives financeres i pressupostàries per al 2024

302-00406/13

Passem ara al dissetè punt de l'ordre del dia, que és la moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre les perspectives financeres i pressupostàries per al 2024, presentada pel Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana. I té la paraula, per a la seva exposició, la senyora Marta Vilalta i Torres.

Marta Vilalta i Torres

Molt bon dia. Moltes gràcies, presidenta. Just fa quinze dies, en l'últim Ple, presentàvem una interpellació a la consellera d'Economia sobre la necessitat dels pressupostos per a Catalunya per a aquest 2024 i també de denúncia sobre la situació de dèficit fiscal que pateix Catalunya.

Dels pressupostos n'hem pogut parlar, en seguirem parlant, però..., només un titular: tenim uns pressupostos per a aquest any, el 2024, per a Catalunya molt bons per al país, que reforcen educació, que reforcen salut, que reforcen habitatge, que aporten més de 1.000 milions per lluitar contra la sequera i que inverteixen i impulsen com mai la llengua catalana. I per això és necessari aquest exercici de responsabilitat de tots els diputats i les diputades per possibilitar que aquests diners vagin on han d'anar, que és a la gent, als serveis públics del nostre país.

Però hi ha una altra constatació, i és que aquests són els millors pressupostos que podem tenir avui, però que estan lluny de correspondre's amb l'esforç fiscal de la ciutadania de Catalunya, i això és absolutament injust. S'explica perquè l'Estat espanyol discrimina Catalunya de forma sistemàtica i de forma estructural. Catalunya

pateix un dèficit fiscal que l'any 2021 es va quantificar en 22.000 milions d'euros, aproximadament el 9,8 per cent del PIB. I l'Estat manté, a més a més, també una desinversió sistemàtica a Catalunya.

Aquests elements, aquesta desinversió històrica i aquest dèficit fiscal, són una amenaça contínua a l'estat del benestar de Catalunya i impedeixen fer les inversions necessàries per al país, per a la gent, aquelles inversions que el país necessita. I això no podem fer veure que no passa. No podem fer veure que no afecta, que és innocu. Estem parlant de dades objectives. Aquí hi haurà qui ho voldrà discutir, però estem parlant de dades objectives. I, a més a més, és també un consens al nostre país; hi ha un consens al nostre país molt ampli que demana que s'acabi amb aquest finançament injust.

Fa uns mesos, uns quants mesos, ja vam recollir a les conclusions de la Comissió d'Estudi sobre el Deute Històric de l'Estat amb Catalunya aquesta denúncia i propostes de millora. I just aquesta mateixa setmana sortia un manifest del món empresarial català exigint un nou finançament de Catalunya perquè l'actual model de finançament és un obstacle per al progrés econòmic, tal com ells denunciaven.

Un model injust que asfixia els serveis públics i que s'agreuja amb les dades d'execució de les inversions de l'Estat; unes dades irrisòries, que tornem a denunciar des d'aquest faristol. Unes dades irrisòries d'execució de l'Estat espanyol que coneixíem aquesta mateixa setmana i que en el primer semestre del 2023 van representar només un setze per cent d'execució. Això creiem fermament que significa una falta de respecte a la gent de Catalunya i que hauria de fer vergonya a aquells que ho permeten.

Deia que parlàvem de dades objectives i parlem també de polítiques concretes, perquè, fixin-s'hi, amb els 22.000 milions d'euros que ara se'n van i no tornen podríem destinar el sis per cent, per exemple, a educació, tal com estableix la LEC; acabar amb les llistes d'espera, millorant la cobertura de la dependència; acabar amb l'infrafinançament estructural de salut; millorar el suport econòmic a l'agricultura, la ramaderia i la pesca; més habitatge social de lloguer per a la ciutadania, o millores de les infraestructures, tant viàries com ferroviàries, del nostre país. En definitiva, podríem garantir més i millor ser un país de primera.

Per tant, estem parlant de que tenim al davant els millors pressupostos possibles, però en el context actual és absolutament necessari i urgent canviar el sistema de finançament, perquè és insostenible i és un greuge que pateix sobretot la ciutadania del nostre país. I per això aquesta moció.

Constatem també que la millor garantia per a la resolució definitiva de l'espoli fiscal és una Catalunya sobirana, seria una Catalunya independent, que ens permeti gestionar els nostres propis recursos. I aquesta és una esmena que hem intentat, doncs, treballar i transaccionar amb la CUP, malgrat que finalment no ha estat possible, però és així. Compartim que el millor finançament el tindrem quan siguem un estat independent, quan siguem una república catalana.

Però nosaltres, mentrestant, no renunciarem a millorar un sistema de finançament mentre seguim avançant cap a la república, cap al país independent. Per això, en paral·lel, mentre aconseguim l'amnistia –per cert, avui, un gran acord–, mentre abordem el referèndum que volem, també volem acabar amb aquesta situació injusta, amb aquest finançament injust, per garantir una millor vida per a tothom, lluita social i lluita nacional sempre de la mà.

Per això en aquesta moció demanem al Govern, doncs, que elabori una proposta de finançament singular per a Catalunya des del consens, que reculli i entomi les conclusions de la comissió del deute històric, que es basi en els principis de responsabilitat fiscal, suficiència financera i transparència, que transfereixi a la Generalitat la recaptació i la gestió de tots els impostos. Per tant, poder fer un salt endavant en la nostra sobirania i gestionar tots els nostres recursos, que serveixi per acabar aquest dèficit fiscal, perquè ens hi va el futur del país.

Aquesta proposta cal negociar-la aquest any, perquè no podem perdre més temps. I per això (*sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció*) –acabo, presidenta– apellem a tota la cambra, a tots els diputats i diputades, que avui s'hi sumin i facin també pinya per acabar amb aquesta situació injusta que pateix el nostre país.

Moltes gràcies.

La vicepresidenta primera

Gràcies, diputada. Té la paraula per defensar les esmenes presentades, per part del Grup Parlamentari de Ciutadans, el diputat Joan García González.

Joan García González

Vicepresidenta, diputados, diputadas... Señora Vilalta, la verdad es que he de decir que al final ha planteado un debate o se podría plantear un debate hoy desde la construcción de consensos o desde el lanzamiento de consignas dogmáticas y populistas. Ustedes han escogido, obviamente –no esperaba otra cosa tampoco–, la segunda, pero nos da la oportunidad, al menos a nosotros, de mostrarles o ponerlos frente al espejo.

Aquello sobre lo que ustedes hablan siempre, sobre los valores, dicen, republicanos, incluso diríamos, en nuestro caso, liberales..., aquí, pues, evidentemente, ese espejo lo que muestra es otra cosa. Lo que muestra es un populismo y un ultranacionalismo que, de hecho, muchas veces intentan esconder en otros debates, pero que hoy aquí nos muestran en diferentes fórmulas.

Y, además, algo que creo que les debería preocupar, y es que es un discurso el que hacen ahora mismo ustedes muy –y utilizaré la expresión inglesa– *loser*. Es muy de perdedores, señora Vilalta. Este discurso ya lo hace Junts, ya hace este discurso. Lo que ustedes piden aquí ya lo dijo el señor Canadell, incluso ya hizo unos presupuestos, supuestos..., esos presupuestos de Narnia que hace el señor Canadell, en los que posiblemente todo y todos los problemas que existen en Cataluña se solucionarían con su fórmula mágica: el déficit fiscal. Y usted me sorprende. Y, de hecho, de alguna forma me entristece incluso, podría decir, que Esquerra Republicana lo traiga aquí y muestre su cara más ultranacionalista y más radical, en un discurso que en Europa sería rechazado de forma absoluta.

No hay ni un solo gobierno democrático liberal europeo que haga ese tipo de discurso o lo acepten sus países. En muchos países están prohibidos esos discursos. Mírense las constituciones de otros países, mírense la Constitución alemana. Es decir, eso que ustedes están aquí..., es nacionalismo rancio, antiguo, del que trajo problemas a Europa en el siglo XX, en los Balcanes. (*Veus de fons.*) ¿Perdona? ¿Perdone? ¿Le voy a pedir yo perdón? No, pidan ustedes perdón por venir aquí a generar odio cada vez que hacen un discurso de ese tipo. (*Veus de fons.*) Vienen a generar odio, vienen a generar división entre los españoles.

Y vuelven a hacer un discurso *loser*. Vuelven al famoso discurso del pacto fiscal del señor Mas del 2010-2012, que ha traído lo que nos ha traído hasta aquí. Han perdido. Ustedes dicen que han perdido. Vuelven otra vez a la casilla de salida. Muy bien. Ustedes lo han escogido. Pero a nosotros no nos van a engañar y, de hecho, nosotros lo que vamos a hacer es denunciar ese discurso una y otra vez.

Mire, señora Vilalta, ningún país de Europa –ninguno– publica sus balances fiscales. Ninguno, no las publican. Pero es que, además, lo que ustedes llaman aquí, como ha dicho al final, porque al final lo ha acabado diciendo..., estaba esperando que lo dijera: «expolio». «Expolio» es un insulto al resto de los españoles. A mí, como le he dicho muchas veces, me da igual que mi solidaridad, mis impuestos vayan a una persona que lo necesita en Almacelles o lo necesita en Binéfar. Me da exactamente lo mismo, porque creemos en un estado de ciudadanos, no de territorios. Los territorios no pagan impuestos –los territorios no pagan impuestos. ¿Dónde ponemos el límite de los impuestos? ¿Dónde ponemos los límites de los impuestos, señora Vilal-

ta? Si Almacelles, Catalunya, Binéfar, Aragón... Sé que lo está preguntando, ya se lo digo yo, por si acaso. (*Veus de fons.*) No, no, lo digo por si no lo tiene claro. (*Veus de fons.*) Sí, forma parte de nuestro país, España. Sí, sí.

Lo que les estoy repitiendo es simplemente..., lo que les estoy recordando es que esto que ustedes vienen a pedir aquí no se hace en ningún país de Europa, no se está haciendo en ningún país de Europa. Y su discurso, al final, lo que nos hace es escondernos o intentar inmiscuirnos dentro de ese discurso de agravios y de odio entre españoles que no queremos, y entre catalanes, que nosotros por lo menos no vamos a defender.

Finalmente, la última gran pregunta. Cuando ustedes hablan de ese cálculo, que, además, el cálculo, cuando es populista, está..., normalmente detrás hay una gran incógnita..., ¿cómo lo hacen? ¿Quién...? ¿Quiénes son esos expertos que siempre citan? ¿Y con qué método? Porque hay cuatro grandes métodos para hacer ese cálculo. Yo los he revisado todos. Ustedes siempre cogen, creo, porque tampoco lo dicen nunca, aquel que les favorece y que no considera, por ejemplo, los servicios que el Estado presta en Catalunya. Porque si conseguimos..., y hacemos otro tipo de cálculos, esos resultados no salen.

Pero ustedes, evidentemente, como lo único que quieren realmente es decir que todos los problemas que ustedes son incapaces de solucionar los van a solucionar en el futuro, si eso que ustedes dicen que pasa pasase y tuvieran esos recursos..., como lo único que quieren es hacer ese discurso populista, indigno –indigno–..., pues no nos lo va a decir ni nos lo va a explicar. Yo le pido que, si tiene oportunidad, nos explique cómo han hecho ese cálculo, si realmente lo sabe.

Gracias.

La vicepresidenta primera

Per part del Grup Parlamentari de la CUP - Un Nou Cicle per Guanyar, té la paraula el diputat Xavier Pellicer Pareja.

Xavier Pellicer Pareja

Bé, bon dia. Gràcies, vicepresidenta. Diputats i diputades... Primer de tot, respecte als pressupostos i ja que es comentava, diguéssim..., malgrat que la bossa en números absoluts sigui més gran que mai, no són els millors pressupostos que podem tenir a dia d'avui, i no ho són perquè posen pedaços i suposen continuïtats amb les polítiques que han fracassat i no van a generar canvis estructurals.

Dit això, i entrant més en el contingut de la moció, normalment, i pràcticament sempre, els i les que menys tenen són els i les que més acostumades estan a compartir i que, a més, estan acostumades a repartir allò poc que tenen. I em sembla que és la manera d'abordar la qüestió vinculada al dèficit fiscal.

Nosaltres, des de la CUP, defensem que es puguin repartir els recursos que tenim, tots els treballadors i treballadores, amb els companys i companyes d'arreu de l'Estat i de fora dels Països Catalans, amb els companys i companyes d'arreu de la Mediterrània i, en definitiva, amb els companys i companyes d'arreu del món que estan patint penúries i misèries. A nosaltres em sembla que això és just i que cal fer-ho. Això és una qüestió. I, per part nostra, des d'aquí és des d'on s'ha d'abordar la qüestió de la riquesa, perquè és molt difícil o ens sembla molt perillós entrar en segons quins debats de dèficit fiscal, si no s'aborda des d'aquí.

El segon element és que, òbviament, no estem d'acord en que s'actui per part de l'Estat com a metròpoli a nivell econòmic, que és com s'actua, captant recursos dels treballadors i treballadores d'arreu per enriquir els quatre de sempre, per enriquir l'IBEX 35 i, en definitiva, per crear un model encara més desigual.

Igual que diem això de l'Estat, també ho diem del Principat del nostre país, també ho diem de Catalunya. Per molt que no hi hagués espoli fiscal, si no abordem les causes de desigualtat no anirem a millorar la situació de pobresa que viuen la majoria dels catalans i catalanes. Perquè, per molts més diners que tinguem, si no els

distribuïm com toca, si no els fem servir per fer les polítiques públiques que toquen, si no els fem servir per abordar les desigualtats, de poc serviran. Perquè si ara tenim una mitjana d'un pollastre per habitant de Catalunya, però la realitat és que ens en partim un entre nou i els altres nou els té un, per molt que tinguem vint pollastres, doncs, si ens els seguim partint un entre nou i el que li queda..., n'hi queden dinou..., no servirà de res. I aquesta és la trampa del dèficit fiscal. I aquesta és la trampa que planteja Junts per Catalunya i que em sembla que a Esquerra Republicana no hi hauria de caure, i hauríem de tenir clara aquesta qüestió.

Per tant, ens sembla que és important i que era clau assumir o abordar..., o que dins d'aquesta moció hi hagués, a part de la referència al dèficit fiscal, una referència a que no només l'estat del benestar ha estat en perill al nostre país, no només l'estat del benestar ha estat amenaçat principalment pel dèficit fiscal al nostre país, sinó que ho ha estat com a mínim igual o molt més també per la no distribució justa dels recursos que tenim, i, per tant, per l'espoli i drenatge de recursos públics cap al sector privat i per la falta de redistribució de la riquesa, que ens sembla que és una causa tan o més important per definir les desigualtats ara mateix en el nostre país. Aquesta esmena l'havíem plantejat. Òbviament, n'hem responsabilitzat tots els governs que han definit les polítiques públiques en els darrers anys al nostre país, i malauradament no l'han volgut acceptar.

Una altra qüestió. Ens sembla preocupant també que veiem que cada cop, malgrat les... –ui, perdonin, eh?, és que ha fet una cosa rara el marcador. Ens sembla preocupant també que, malgrat les dissonàncies discursives entre Esquerra Republicana i Junts, cada cop hi ha més unitat en els plantejaments pràctics finals d'allò que està passant.

I ens explicarem amb diverses qüestions. En les relacions amb l'Estat i en les relacions de negociació amb l'Estat, ens sembla una qüestió fonamental, i malgrat la dissonància de discursos, allà hi són tant Junts per Catalunya com Esquerra Republicana. Amb la qüestió del dèficit fiscal, que si ho mirem amb perspectiva i ho ubiquem, per exemple, el 2005, 2006, 2007, veiem que era una qüestió..., per nosaltres era purament una qüestió tàctica de posar de manifest unes relacions desiguals amb l'Estat, i ara ens sembla que és una qüestió de fons, política, de nou model d'encaix. I això ens sembla un greu error i que allunya precisament dels objectius polítics independentistes.

I, en tot cas, doncs, veiem que aquesta unitat que ens reclamaven des d'enormes sectors socials ens sembla que no anava per aquí i que no era en termes d'aquests plantejaments.

Així doncs, alertar d'aquestes qüestions. Ens sembla que és un discurs que, si no s'aborda des de la desigualtat interna també i des de l'internacionalisme i la solidaritat internacional, és perillós. I, en tot cas, la nostra posició és clara. I no avalarem un camí de negociacions amb l'Estat per millorar el finançament, perquè no ens sembla que sigui el camí a seguir.

Gràcies.

La vicepresidenta primera

Gràcies, diputat. Per part del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya, té la paraula el diputat Jordi Munell i Garcia.

Jordi Munell i Garcia

Gràcies, vicepresidenta. Diputades, diputats, bon dia. Bé, primer, fent referència al diputat de Ciudadanos... Diu: «Quins càlculs fan per calcular el dèficit fiscal?» Diu: «Aquells que afavoreixen Catalunya?» És clar que sí, els que afavoreixen els ciutadans de Catalunya. Que vostè no és un diputat de Catalunya? Ara pla... És que ara m'esvero. Potser s'ha equivocat de cambra, vostè, perquè m'esvero. *(Alguns aplaudiments.)* I després: «No té en compte les inversions de l'Estat.» Quines? Les inversions de l'Estat? Que no ha escoltat les notícies aquests dies? Setze

per cent d'execució el primer semestre de 2023, quaranta-dos per cent d'execució el 2022. Sí, sí, els comuns i el senyor Gallego..., ja els mirem, també, i vostè també els mira. Clar, llavors, vol que ens en fiem, de les inversions de l'Estat? No, escolti'm, no faci hipocresia ciutadana, perquè no és així.

Miri, el que és esverador és això d'aquí (*l'orador mostra a la cambra un full en què es reproduïxen gràfics*). El que és esverador és això que ha publicat, precisament..., aquest manifest de les organitzacions empresarials de Catalunya aquesta setmana. Catalunya, segona regió contribuent, penúltima regió rebent. Per tant, els ciutadans de Catalunya..., és un greuge, això: és un greuge fiscal, un greuge social, però que afecta a tots els pilars bàsics de la societat del benestar que ara en parlava també el company de la CUP. Afecta la salut, la seguretat, l'educació, els serveis socials..., absolutament tot, la promoció del país, el turisme, absolutament tot. Afecta els recursos per a la sequera, els recursos per a l'agricultura... Afecta a tot. Som un país..., som allò que dèiem ja fa temps... Vaig trobar una referència d'un periodista, el Vicent. Diu: «Som dels primers a pagar i dels darrers a cobrar.» I això em penso que ho va dir l'any 2009; estem al 2024 i encara dura.

Estem negociant pressupostos, però ahir al Senat el Grup del PP encara ens debat el model dels objectius de dèficit. I què vol dir? Que encara ens manllevaran 277 o 287 milions més del pressupost de Catalunya? És una vergonya. Però després la vergonya següent és l'execució, com dèiem, de l'Estat a Catalunya. Som la segona, la segona per darrere, en rebre les inversions que l'Estat compromet en uns pressupostos. Que després algú els hi dona suport, als pressupostos, també, i mirem, doncs, l'equip que dona suport al Govern i mirem també els comuns, que formen part del Govern. Es dona suport als pressupostos de l'Estat, però després aquest Estat incompleix, però no una vegada... Dius: «“Hosti”, una vegada ens han enganyat; els hi donem confiança una altra vegada?» No, incompleix reiteradament.

I després veiem imatges com aquesta, com el nostre senador Cleries ahir, que sembla que pidoli, sembla que pidoli que l'Estat compleixi el seu cinquanta per cent d'aportació a la llei de dependència. I això a qui afecta? Doncs als dependents del nostre país, des de joves fins a persones grans. Perquè ens estan manllevant no només el que fiscalment ens prenen, sinó que ens estan manllevant fins i tot allò que es comprometen a fer, no? I, per tant, aquesta és la situació que des d'aquí ens toca denunciar i ens toca lluitar i demandar.

També deia..., diu: «Qui ho diu, això?, quins economistes ho diuen?» Miri, doncs aquesta setmana Niño Becerra, Oriol Amat, etcètera, no? I, per tant, en podem anar escampant.

Més coses. Només també... Com dèiem, estem negociant pressupostos. També el que veiem és que el pressupost, per molt que creixi, com diu la consellera Mas, mai arriba a atrapar senzillament l'increment tendencial del que necessita el nostre país: més població, més recursos, com dèiem, per a salut, per a educació, per a benestar i família. No arribem a atrapar-ho. No arribem a atrapar-ho mentre els recursos que rep l'Estat de Catalunya sí que van creixent, o fins i tot creix la recaptació tributària, com li vaig dir també a la consellera Mas a la Comissió d'Economia. Però després això ens provoca titulars com aquests: «La taxa de pobresa creix malgrat que s'incrementa la recaptació, malgrat que s'incrementa l'ocupació, malgrat que les empreses facturen més.» I és un efecte de la inflació, i això provoca, en les famílies, empobriment. I això també torna a afectar els ciutadans del nostre país.

De fet, ens n'hem de tornar al novembre. Al novembre es van publicar les conclusions de la comissió del deute històric d'aquest Parlament i es van aprovar aquí al Parlament. Escolti'm, un acord just, com proposa aquesta moció d'Esquerra, de negociació bilateral amb l'Estat, és un acord que prevegi la condonació de tot el deute, la recaptació i gestió plena dels impostos per part de Catalunya i l'Agència Tributària, com demanem també en la nostra proposta..., en les nostres 114 propostes per al pressupost de Catalunya 2024, solucionar temes greus i urgents com la sanitat, com

la dependència; el tema de les infraestructures no executades, aquest deute històric de no fer o de no invertir allò que es promet o està pressupostat, o també l'incompliment de la disposició (*sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció*) addicional tercera de l'Estatut.

Per tot això, nosaltres hem fet una esmena en aquest sentit a la moció demanant que s'incorpori a les conclusions del deute històric, com a mínim en aquesta negociació bilateral. I el que demanem és al partit que dona suport al Govern i que fa aquesta proposta que no ho facin sols; també, per negociar bilateralment, no ho facin sols, si us plau.

Gràcies.

La vicepresidenta primera

Diputat, gràcies. Doncs ara, per part del Grup Parlamentari d'En Comú Podem, té la paraula el diputat Joan Carles Gallego i Herrera.

Joan Carles Gallego i Herrera

Bé, doncs bon dia de nou. D'entrada, agrair, com no pot ser d'una altra manera, la moció que s'ha presentat. La veritat és que no ens sorprèn gaire, diguéssim, el seu contingut; amb el títol ja era, d'alguna manera, esperat. I hi han algunes qüestions que no compartim i, per tant, no les votarem; altres sí, i ara ho explicaré.

Vam presentar una esmena –no ens l'han acceptat– que en definitiva el que volia era situar una mica més a fons el debat de quan se situa que el principal perill per a la sostenibilitat de l'estat del benestar és l'actual dèficit fiscal. Clar, creiem que situar-ho així és una simplificació que no ajuda tampoc a avançar, i és una simplificació que, a més, pot generar riscos a curt termini, a mitjà termini o a llarg termini, però pot generar riscos. Perquè si creiem que el principal perill per a la sostenibilitat financera i pressupostària de Catalunya és el dèficit fiscal estem obviant que el que han posat en perill l'estat del benestar han estat, per exemple, les polítiques de retallades; han estat, per exemple, les polítiques de desfiscalització que alguns governs anteriors en aquest país ens hi tenen acostumats.

Clar, acceptar que el principal perill per a l'estat del benestar és el dèficit fiscal és acceptar que podria ser que Junts no fos un perill per a l'estat del benestar, i jo, què vol que li digui... Un govern de Junts que ens ha explicat les seves polítiques de retallades fiscals o de «regals fiscals» a les grans fortunes, de reversió fiscal en temes d'impost de successions o impost de patrimonis..., creiem que això sí que posaria greument en perill l'estat del benestar, que, en definitiva, és allò que ha de garantir les màximes proteccions al conjunt de la ciutadania de Catalunya.

Per tant, aquesta proposta que es fa en el punt 2 no la podem compartir. L'esmenàvem. Tal com queda no la compartim; per tant, no la votarem.

De la mateixa manera que la primera tampoc la votarem. Nosaltres creiem que és cert que tenim un model de finançament just... –ai, perdó–, injust, eh?, i així ho hem evidenciat en diferents ocasions i hem fet propostes per abordar el canvi de model de finançament. Però una cosa és que tinguem un model de finançament injust i una altra cosa és que, de nou, situem, diguéssim, en el redactat, en la concreció, en l'especificació, unes formulacions genèriques que acoten també l'existència del dèficit fiscal a partir d'unes conclusions de la comissió del deute històric.

Quan la comissió del deute històric..., van haver-hi molts debats –i molt profunds– i moltes aportacions d'experts que fins i tot reconeixien que no podem parlar de deute històric des d'un punt de vista legal i des d'un punt de vista, diguéssim, científic, eh?, sinó que aportaven diferents visions i diferents realitats. I és cert que podem parlar de mal finançament, és cert que podem parlar de mal model de finançament, i és cert i aquí ens hi trobarem, perquè ho hem situat diverses vegades.

Que és lo que ens passa també amb el punt 3 de la moció, perquè en el punt 3 de la moció se'ns presenta ja una proposta d'un nou model de finançament que ha de ser així i així i així, que el negociarem amb... Miri, fa pocs dies o poques setmanes vam

presentar aquí mateix, i crec que al Parlament ho vam debatre, la necessitat de fer una taula de partits on poguéssim consensuar, poguéssim construir conjuntament, aquells qui vulguin, una proposta de nou model de finançament per a Catalunya que poguéssim portar davant del Govern de l'Estat, amb la força que ens donaria consensuar una proposta en la que crec que ens hi podem trobar aquelles forces que ens aclamem del catalanisme polític, i que són unes quantes i diverses, i que ens donaria més força a l'hora de negociar que no, diguéssim, amb una proposta tancada feta només pel Govern, en solitari, i que no tingui els suports de la resta del Parlament. Per tant, per això no veiem tampoc que aquesta formulació la puguem acceptar.

Per contra, el quart punt ens situa en determinades qüestions... El votarem. El votarem perquè el quart punt, d'alguna manera, situa allò típic de: *a Dios rogando y con el mazo dando*. Amb les tres primeres plorem, però amb l'última proposta estem dient: «D'acord, malgrat que tot va malament, escolti, que la pròrroga pressupostària no invalidi que es revisin determinades coses, que es doni determinada informació.» Doncs, des d'aquest punt de vista, ens sembla que en això no hi ha major tipus de problema.

Tot i així, la proponent, la diputada Marta Vilalta, en la presentació ha situat també, ha emmarcat en el debat pressupostari la moció. I és cert, el pressupost és important, però el més important d'un pressupost és que el pressupost sigui coherent amb l'acció de govern i que tingui l'ambició necessària per fer front als reptes que té el país. I, malauradament, sap que si tenim incoherències en l'acció de govern els reptes no els abordarem suficientment.

La vicepresidenta primera

Gràcies, diputat. A continuació, per fixar la seva posició té la paraula, per part del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, el diputat Jordi Riba i Colom.

Jordi Riba Colom

Gràcies, vicepresidenta. Diputats, diputades... Permetin-me primer una consideració, i no és altra que celebrem molt: celebrem la voluntat del Govern de posar com una prioritat la reforma del sistema de finançament autonòmic. Ho volem recalcar perquè representa un gir copernicà a la política seguida per la Generalitat al llarg dels darrers dotze anys, constatable en l'absoluta absència de la Generalitat en els fòrums de debat i negociació d'aquest cabdal assumpte que és el finançament. Absències en els consells de política fiscal i financera, la política de la cadira buida, o l'absència..., l'única comunitat autònoma que no va estar present a la comissió d'experts, que el 2017 va formular una proposta sobre finançament autonòmic.

És un canvi en positiu, molt positiu, que s'apropa a aquella demanda que els hi hem fet en tantíssimes ocasions en el sentit que assumeixin aquest objectiu i liderin –liderem– aquest debat des de Catalunya.

Aterrem del «ho tenim a tocar», dels divuit mesos, de la DUI, a afrontar per fi aquells debats que ens afecten, i ho celebrem molt sincerament. Com dic, han fet vostès una part del camí, segurament la més difícil, des d'Ítaca, assumir el diàleg, la negociació i l'acord com la fórmula d'atendre..., la millor manera d'atendre els problemes que ens afecten, els més importants i urgents, com el finançament.

Falta, al nostre entendre, una part més d'aquest camí, que no és altra que desprendre's d'una certa adherència, d'un estar enganxat al relat, al relat polític. I en aquest cas em refereixo al relat sobre el dèficit fiscal. El que en diuen «dèficit fiscal» és el càlcul del flux monetari entre territoris, una dada que mesura el que en surt i una part del que hi entra. Hi ha altres mètodes de calcular, com s'ha comentat: la distribució d'ingressos i despeses, com és el mètode de la càrrega i benefici, que ens dona una informació també rellevant respecte de quins són aquests moviments econòmics.

Buscant un exemple proper que ens pot reflectir què significa un o altre mètode..., ho podem buscar en el projecte de pressupostos. Si mirem l'annex d'inversions,

veiem que es preveuen 1.624 milions d'inversions territorialitzades i 630 milions d'inversions no territorialitzades. El mètode que vostès utilitzen, el mètode del flux monetari, analitzaria només els 1.624 milions i obviaria els 630 milions no territorialitzats. Si això ho extrapolem a l'Estat, és el que explica les diferències entre aquests mètodes. Nosaltres creiem que la Generalitat pretén invertir en aquest projecte de pressupostos 2.250 milions, no 1.624. Per tant, aquestes són les diferències entre mètodes.

I és cert, no obstant, com diuen alguns, que els impostos no els paguen els territoris, i també que els que creiem en la funció redistributiva de les institucions creiem que que hi hagi transferències és bo i necessari. Però tan cert com això, i no es pot obviar, és que en un estat multinivell les comunitats presten una part molt important dels serveis públics, i el finançament que aquestes comunitats rebem no és el mateix en cada cas. I aquest és el punt en que al nostre entendre s'ha de centrar la millora del sistema de finançament, és a dir, en quin grau i amb quina intensitat s'ha de produir una major igualació en el sistema de finançament autonòmic. I les polítiques redistributives, que han de ser-hi entre persones i entre territoris –n'estem absolutament convençuts–, s'han de centrar en les polítiques d'inversió i foment en lloc de recaure en diferències en el cost o el finançament dels serveis públics.

Enumero, al nostre entendre, a tall d'aportació, alguns elements que considerem determinants per a un millor sistema de finançament. Vivim en una democràcia multinivell, des dels ajuntaments fins a Europa. Requereix un sistema complex, que ha d'atendre en aquest marc les necessitats i la solidaritat. Ho veiem a Espanya i ho veiem i ho estem veient amb el que representen els fons europeus quan som receptors d'aquesta solidaritat.

El sistema de finançament ha de tenir com a objectius la transparència, la suficiència financera, l'equitat i l'eficiència. Hem de millorar la robustesa del sistema davant del cicle econòmic. Hem d'assumir la condonació parcial del deute públic. Els efectes de la crisi del 2008 van fer créixer el deute, i no podem perpetuar una situació com el FLA, que reconeixia tàcitament aquesta problemàtica. Hem de simplificar i reduir els fons per avançar cap a una igualtat potencial en el finançament. Hem d'avançar cap al consorci tributari. Hem de millorar les inversions a Catalunya i els mecanismes per evitar la competència fiscal a la baixa.

Finalment, creiem que l'objectiu que resumeix aquests punts és que volem un sistema en el que es contribueixi en funció de la renda del conjunt de la ciutadania i es rebi en funció de la població. Entenem que cal un bon sistema. Ens és indiferent si és un sistema singular o no singular; el que creiem és que ha de ser un sistema just que garanteixi aquesta suficiència.

Cal política útil en lloc de victimisme amb interès electoral. Cal responsabilitat, que porta a resultats, en lloc de més activisme estèril. I tampoc s'hi val tot: el PP ahir al Senat va aprovar una mesura en la que es carrega els objectius de dèficit fiscal, que suposarà un menys ingrés de 277 milions per a la Generalitat. Creiem que és inadmissible.

Al final, busquin el consens. Són trenta-tres. Si busquen acords, els tindran i tindran més força per defensar aquest model de finançament necessari.

Moltes gràcies.

La vicepresidenta primera

Per part del Grup Parlamentari de VOX, té la paraula el diputat Joan Garriga Doménech.

Joan Garriga Doménech

Gràcies, vicepresidenta. Buenos días de nuevo. Bueno, un pleno más, Esquerra Republicana recupera el mantra histórico del separatismo en nuestra región y vuelve a traer a colación el falso relato del déficit fiscal.

Su proyecto rupturista se basa en tres falsedades. Primero, manipulación histórica; y no, Cataluña siempre ha sido parte de España y ha formado parte de su unión y de su evolución. Cultura diferente; y no, España tiene muchísima riqueza cultural, y nos gusta, y diferente, y eso no hace que seamos varias naciones. Y por supuesto, el manido déficit fiscal; y no. Y se lo volvemos a decir, señora Vilalta: el déficit fiscal no existe, es falso, es manipulado y no representa la realidad de los impuestos, y esto es así. (*Alguns aplaudiments.*) Esto es así por mucho que, en otras regiones gobernadas por el PSOE, por el PP, también jueguen a esa mentira y manipulación por motivos espurios y, evidentemente, electorales y que suponen un grave perjuicio para nuestra cohesión social y para nuestra unidad nacional.

Entrar en comparar lo que aportan distintas regiones, provincias o ciudades es muy injusto y muy peligroso. Es injusto porque hay ciudades, provincias y regiones con más empresas, con más trabajadores o con más oportunidades que hacen que se concentre la población, luego aportan más. Y, por el contrario, hay pueblos, ciudades, provincias o regiones con menos gente trabajando, más despoblados, con más mundo rural, con más jubilados, y es injusto decir que tienen un superávit fiscal porque tienen un CAP o porque cobran su justa pensión y aportan menos. (*Alguns aplaudiments.*)

En su moción insisten en su falso déficit fiscal y en que es persistente y en que es prácticamente un diez por ciento, cuando saben que pagamos impuestos por lo que ganamos, por lo que tenemos o por lo que gastamos.

Y, volviendo a su justicia, ¿les parece justo..., que fem, senyora Vilalta, el mateix exercici amb el pressupost de la Generalitat de Catalunya? Fem-ho. Jo m'hi animo. No m'agrada, eh?, però ho faig. A la nostra estimada regió, Barcelona aporta el vuitanta-dos per cent del pressupost de la Generalitat; en rep el seixanta-cinc –quasi el PIB de menys, eh? Girona hi aporta un set; en rep l'onze. Lleida hi aporta un tres; en rep quasi el triple, deu. Tarragona hi aporta un sis; en rep el dotze. Y en VOX no nos gustan estos números. Nos molesta que se calcule, porque formamos parte de una misma nación y pagan impuestos las personas físicas y jurídicas, y no los territorios. (*Alguns aplaudiments.*)

Prosigamos con su hipocresía. ¿Por qué no calculan su falso déficit fiscal con la seguridad social? A 30 de septiembre de 2023, el gasto de las pensiones contributivas en Cataluña era de 21.154 millones de euros; los ingresos por recaudación por cuotas de seguridad social, 13.140. Falta dinero. ¿Quién lo aporta? El conjunto de la nación, de los españoles. Cada mes, 642 millones vienen del resto de los españoles para pagar pensiones aquí; al año, 7.700 millones. Pues claro, somos una nación y compartimos los gastos y los ingresos.

También piden en su moción que se les perdone la deuda. Mira, yo también lo pido, que se me perdonen la deuda y las hipotecas. Tienen un morro... Pues perdonen ustedes a los contribuyentes catalanes sus recargos, sus multas y rebajen sus impuestos. (*Alguns aplaudiments.*)

También piden más déficit para poder acumular más deuda. ¿Es que son incapaces de gastar lo que ingresan? No es tan difícil. Siempre quieren malgastar más.

Y, por supuesto, piden un nuevo sistema de financiación, que al final se lo darán. Está claro que estamos en campaña para conseguirlo. El PSOE se lo dará y al final el PP lo abrazará, está claro, haciendo diecisiete pseudoestados.

Miren, sabemos que pactarán este nuevo sistema. Como he dicho, el PSOE se lo va a conceder y el PP lo acabará abrazando. Como han pactado también tapar el mayor caso de corrupción en España. Y no es el caso PSOE, el caso de las mascarillas de Illa; me refiero al nuevo golpe de estado que quieren perpetrar Junts, Esquerra y el PSC-PSOE con la nueva ley de amnistía.

En VOX lo tenemos claro: queremos un proyecto mejor para España, que evite estos diecisiete pseudoestados y que posibilite una bajada masiva de impuestos. Necesitamos recentralizar, de momento, lo que son las competencias de Sanidad, Edu-

cación, Justicia e Interior para prestar mejores servicios, y castigar menos a los españoles con impuestos.

Para acabar, les diré una cosa, señores separatistas: dejen de enfrentar territorios o acabarán enfrentando personas.

La vicepresidenta primera

Per part del diputat no adscrit, té la paraula el diputat Antonio Gallego Burgos.

Antonio Gallego Burgos

Sí; gracias, presidenta. La portavoz de Esquerra hablaba, en el inicio de su intervención, de..., «lo que ponemos aquí en la moción son datos objetivos», decía –«datos objetivos»–, y hablaba de esos 21.000 millones de déficit fiscal presunto, ¿no? –«datos objetivos». Tan objetivos que ocultan el enfoque de cálculo según la metodología de carga-beneficio. Tanto que ocultan..., no neutralizan los resultados. De los cuatro posibles resultados, y continúo donde lo ha dejado el diputado de Ciudadanos Joan García..., de los cuatro posibles resultados solo publican uno, y maquillado –también ha hecho referencia el diputado Riba, del PSC.

¿Por qué ocultan los datos? ¿Por qué hacen trampas incluso con las matemáticas? ¿Por qué tienen que retorcer hasta las matemáticas para satisfacer sus resultados?

Por lo tanto, no tiene ningún rigor. Tiene mucho de cacareo amarillista y muy «indepe», pero de rigor no tiene nada. Esto solo es panfletario, panfleto político, ¿eh? Gracias.

La vicepresidenta primera

Per part de la diputada no adscrita, té la paraula la diputada Cristina Casol Segués.

Cristina Casol Segués

Gràcies, vicepresidenta. Certament, no vull deixar passar aquesta ocasió per dir que els canvis estructurals venen de canvis mentals i de canvis en la manera d'actuar i també de revertir models o tombar-los.

A Catalunya, certament, hem de denunciar sempre aquest model injust i repressiu de l'Estat espanyol. Hem de seguir amb la denúncia, i el clam s'ha de centrar sobretot en els incompliments, sense pidolar, si és possible.

El que està molt clar és que per confrontar cal arregar forces i cal canviar la manera de fer per ser.

Gràcies.

La vicepresidenta primera

Per pronunciar-se sobre les esmenes, té la paraula la diputada Marta Vilalta i Torres.

Marta Vilalta i Torres

Bé, d'entrada, agraïm a Junts, al diputat Munell, haver pogut arribar a una transacció que arrodoneix el text. També donem les gràcies a la resta de diputats, Pellicer i Gallego, per les esmenes. No hem pogut pactar, però sé que compartim molt més del que divergim.

Ho reiterem: hem revertit retallades amb els últims pressupostos, amb els pressupostos dels últims anys a Catalunya, i hem aconseguit també un màxim de despesa històric, que això serveix per vetllar per una distribució de recursos més equitativa i, a la vegada, per combatre les desigualtats. Però, en un context de recuperació de la disciplina fiscal, ara és imprescindible aconseguir un finançament que doni resposta a les carències de l'actual model, de l'actual sistema, que és absolutament injust.

I el que és *loser*, senyor García, és el seu projecte, Ciutadans, que no ha servit per a res: no ha servit per carregar-se la llengua catalana, raó per la qual es van fundar, i no serveix per parar els peus a l'independentisme. I entenc que avui estiguin molt

nerviosos, perquè veuen com fem realitat l'amnistia i com seguim avançant malgrat vostès.

En aquest sentit, també fem referència en aquesta moció que el que volem és que es treballi per una proposta de consens al nostre país, com existeix el consens justament per denunciar aquest sistema de finançament injust. Per tant, treballem-ho des del consens, des de les complicitats també de les conclusions. I una proposta que serveixi per defensar Catalunya; no valen només pedaços, necessitem una proposta estructural.

I al diputat Riba, del PSC..., no es faci il·lusions, perquè aquí ningú abandona res. Nosaltres volem el referèndum, volem la independència del nostre país. Allò que ens deien que era impossible avui ho fem possible amb la llei d'amnistia, acabar amb la repressió i treballar també cada dia per disposar dels recursos que Catalunya genera. I això és un consens de país. De fet, ho deia l'exconseller Antoni Castells ja el 2012, quan deia que tenim un dèficit fiscal excessiu i estructural i que s'havia de treballar per canviar-lo i per combatre'l. I és això el que proposem en aquesta moció.

El que està clar és que no és compatible dir que es defensa Catalunya però després perpetuar i permetre que segueixi aquesta situació injusta per al país. Nosaltres treballarem per canviar-ho.

Moltes gràcies.

La vicepresidenta primera

Gràcies, diputada. Acabat el debat, els faig avinent que la votació d'aquesta moció es farà aquest matí, un cop substanciat el punt 18 de l'ordre del dia.

Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre les polítiques de joventut

302-00407/13

I continuem amb el divuitè punt de l'ordre del dia, que és la moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre les polítiques de joventut, presentada pel Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Un Nou Cicle per Guanyar. Per exposar-la, té la paraula la diputada Mar Ampurdanès Gutiérrez.

Mar Ampurdanès Gutiérrez

Bon dia. Gràcies, vicepresidenta. Conseller, diputats i diputades... Avui debatем sobre joventut –gairebé a *prime time*, però tampoc hem acabat d'omplir la sala–, i ho farem perquè... Tal com ha passat en altres debats sobre joventut, anticipo que en aquesta moció no parlem de tot, no totes les polítiques hi estan incloses, perquè les polítiques de joventut són i han de ser transversals i, per tant, podríem tocar molts dels àmbits. De fet, moltes de les propostes que fem es podrien fer extensives a la resta de sectors de la població, però la voluntat de la moció és, per tant, aprofundir en alguns dels aspectes que considerem que són claus per marcar la diferència en aquestes polítiques.

I volem començar dient que hi ha joves en aquest país que no tenen por a perdre drets perquè mai els han tingut; hi ha molts joves en aquest país que no tenen por a ser desnonats perquè mai han tingut un habitatge, o hi ha molts joves en aquest país que no viuran com un atac als seus drets laborals haver de fer hores extra que no els seran pagades perquè és així com han viscut tota la seva vida en el món del treball. Molts joves no es quedaran sense psicòleg al seu centre d'atenció primària perquè mai no han tingut atenció psicològica al seu CAP. I això és el que creiem que hem de revertir. A partir d'aquesta realitat..., és per la qual diem que la població jove a Catalunya pateix amb especial cruïra aquesta crisi social i econòmica que viu el país.

I, si parlem de les mesures estructurals que fa temps que ja proposem, no hi ha res més estructural que un habitatge. I no ens cansarem de repetir que un habitatge

no és només un lloc on viure, sinó un lloc on desenvolupar el projecte vital que cadascú vulgui. Garantir-lo des de l'Administració pública és pràcticament una mesura preventiva de moltes vulneracions de drets que ens trobarem després, al llarg de la vida. I, per què no dir-ho també?, és una mesura per garantir la llibertat, per garantir viure amb tranquil·litat i portar les vides que decidim viure.

Per això en aquesta moció recollim la demanda de més del vuitanta-cinc per cent del jovent a Catalunya de limitar per llei aquests preus dels lloguers, i fer-ho de manera realment efectiva, però tenint en compte aquesta perspectiva de garantir la possibilitat d'emancipar-nos, perquè independitzar-nos i marxar de casa els pares sigui igual de possible a Barcelona, a la Seu d'Urgell o a Vic.

En el mateix sentit, proposem que enguany s'elabori un pla d'increment del parc d'habitatge públic que incorpori precisament aquesta mateixa perspectiva d'oferir una sortida al jovent que avui dia voldria emancipar-se però que no pot fer-ho pels preus del mercat.

Cal que transformem en fets aquesta afirmació que nosaltres compartim, que l'habitatge és un dret i no una mercaderia. I com ho fem, això? Doncs amb eines que ja estan en marxa, que ja funcionen, però que han d'anar més enllà de donar resposta a aquestes situacions d'especial vulnerabilitat o d'emergència i ser també un horitzó de futur per al jovent. Una d'aquestes eines és l'expropiació d'habitatges buits en propietat de fons voltors o d'entitats bancàries o de grans tenidors, i pensem que és una via que cal potenciar.

Hem posat també sobre la taula mesures en l'àmbit de l'educació i el treball en àmbits que estan estretament vinculats amb aquesta etapa vital. I ho fem començant per enfortir les inspeccions de treball, amb un pla específic adreçat al jovent i acompanyat d'eines de denúncia i instruments de protecció davant les vulneracions de drets. Ho fem també garantint que cap empresa o entitat que vulneri drets laborals, que no sigui exemplar en les condicions laborals, no pugui anar als nostres centres educatius a buscar mà d'obra barata i a promocionar-se. *(Alguns aplaudiments.)*

I, finalment, però no menys important, volem parlar de salut, conscients que deixem de banda moltes altres qüestions que cal abordar en aquesta matèria, que la majoria d'elles responen a la necessitat d'enfortir el sistema sanitari públic, però hem volgut centrar-nos en dos àmbits que considerem claus per a la salut del jovent en aquesta etapa, que són la salut mental i la salut sexual i reproductiva.

I, com tampoc ens hem cansat de dir, la crisi social i econòmica impacta de manera directa sobre la salut mental del jovent. I cal, per tant, garantir polítiques que ens portin a unes condicions de vida més dignes, però també és imprescindible assegurar l'assistència psicològica a la població jove a tots els racons del país. Que un jove vagi al psicòleg no pot dependre ni del seu sou de becari ni del seu sou com a controlador d'accessos al Mobile World Congress, perquè això no li permetrà pagar una consulta privada, ja us ho avisem. Per tant, cal atendre la salut mental des del sistema sanitari públic, i cal que els casos més greus puguin ser atesos en menys de vint-i-quatre hores.

I, ja que demà és 8 de març, dia de la dona treballadora, volem reivindicar que també sortirem als carrers per defensar els nostres drets sexuals i reproductius. I això passa de nou –i serem pesats– per enfortir el sistema sanitari públic, per reduir les llistes d'espera i per augmentar el nombre de llevadores. Perquè no pot ser que triguem quatre mesos en ser ateses per la nostra llevadora de referència. Hem de posar l'atenció ginecològica a l'abast de tothom.

Moltes gràcies.

La presidenta

Té la paraula per defensar les esmenes presentades, per part del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana, el senyor Pau Morales i Romero.

Pau Morales i Romero

Bé; bon dia. Gràcies, presidenta. Conseller, diputades i diputats... En primer lloc, és imperatiu avui començar amb un missatge de solidaritat i de fraternitat amb el jovent antifeixista del País Valencià, trinxera de lluita davant la impunitat de l'extrema dreta que s'escampa per carrers i institucions, davant les agressions patides a la Magdalena Combativa de Castelló amb la inhibició i connivència de la policia local i de l'ajuntament, o l'eliminació –que s'explica per si sola– dels premis Guillem Agulló contra els delictes d'odi, o avui mateix, que sabem, veiem a les notícies que el Govern de l'Ajuntament de València retirará el passeig Guillem Agulló. Vergonya, cavallers, vergonya. (*Aplaudiments.*)

I, anant a la qüestió, donar les gràcies, en primer lloc, a la Mesa del Parlament, que havíem lamentat a vegades en aquest faristol que els punts de joventut sempre anaven al final, i avui no és així; per tant, també s'ha de posar en valor. També a les companyes de la CUP, per haver presentat aquesta moció, perquè –ho hem dit moltes vegades a l'hemicicle al llarg d'aquesta legislatura– només hi ha una via per avançar en els reptes juvenils: situar-los a l'agenda política, sigui des del carrer, organitzant-se, o sigui des de les institucions.

I, si en aquesta legislatura hi ha hagut incidència i també proactivitat del Govern, que s'ha de dir, és perquè de forma molt àmplia, molt diversa però també consensuada hem trobat punts que compartíem per avançar. I ho demostra el gran nombre de sessions de la Comissió de Polítiques de Joventut celebrades, fet gens habitual en les darreres legislatures, o la celebració del monogràfic de joventut el 2022, però també el nombre creixent de mocions sobre els reptes juvenils presentades i el fet de que moltes d'aquestes propostes, a dia d'avui, ja podem afirmar que tenen una materialització, un trasllat en l'obra de govern.

S'han rebaixat els preus universitaris, i avui estudiar a Catalunya costa de mitjana dos mil euros menys per estudiant cada curs. S'ha prestigiats i ampliat l'oferta de formació professional; les reserves d'habitatge protegit per a joves, una T-jove que ja és a preu únic en totes les zones tarifàries i fins als trenta anys, i un programa nou, Cultura Jove, amb més oferta, diversitat fins als trenta anys i que s'hi pot accedir durant tot l'any.

Avui votarem a favor pràcticament de tots els punts d'aquesta moció, perquè asenyala reptes imprescindibles en les inspeccions de treball, en el relleu generacional en el sector primari, tot i que nosaltres –i ho sabeu– havíem posat sobre la taula posar en valor la figura de l'aprenent, que ens semblava que era interessant situar-ho.

Avancem i hem d'avançar molt més en unes pràctiques remunerades i de qualitat a tots els sectors. També en la lluita contra la segregació escolar, tot i que nosaltres havíem situat que aquestes mesures s'havien d'emmarcar en el pacte contra la segregació escolar. Estem d'acord amb l'objectiu. Nosaltres situem sobre la taula una eina consensuada on ens sembla que cal seguir-hi aprofundint.

També en l'ampliació del parc d'habitatge públic a través de totes les eines de què disposa la nostra legislació, sigui mobilitzant habitatge que ja hi és, sigui expropiant temporalment dels fons voltors aquells habitatges que tenen buits per acumular i per especular, sigui també regulant molt millor reptes com els preus del lloguer, que ho tindrem –de forma insuficient– el 13 de març, però Catalunya tornarà a ser el país que fa passos endavant en aquest sentit..., i alguns reptes de futur necessaris, com la regulació de les residències universitàries, que crec que en un futur n'haurem de parlar bastant en aquest Parlament.

També avançar en els reptes del combat respecte a les amenaces entorn de la salut mental i en l'atenció ginecològica des del sistema públic, que és imprescindible.

Hem de subratllar, per això, que durant les properes setmanes les votacions determinants per avançar en aquest sentit seran les de pressupostos, i aquí és on podrem graduar bé el grau i el volum en els quals avançarem aquest any en tots aquests reptes juvenils que són d'imperiosa necessitat i urgència. I per això també volem

aprofitar per apellar als grups parlamentaris, a la seva responsabilitat, per seguir avançant i no retrocedir.

Moltes gràcies.

La presidenta

Per part del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya, té la paraula la senyora Irene Negre i Estorach.

Irene Negre i Estorach

Moltes gràcies, presidenta. Conseller, diputats i diputades, bon dia. Aquesta moció que se'ns presenta avui per part de la CUP contempla molts dels punts principals d'afectació entre el jovent. Potser d'una manera massa genèrica o extensa, però ja avanço que des del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya donarem suport a gairebé la majoria dels seus punts.

Pel que fa a l'emancipació juvenil, calen mesures innovadores, ja que, certament, el problema d'emancipació és gran i el problema d'accés a l'habitatge és greu. Tots som conscients de les grans dificultats de l'accés a l'habitatge per part del jovent que es vol emancipar. Cada cop se'ls fa més complicat poder viure a casa seva, amb totes les connotacions de la paraula «seva»: molts o bé viuen amb els pares o bé es veuen abocats a compartir el pis amb companys i companyes.

Des del Grup de Junts per Catalunya hem reclamat molts cops que cal una estratègia nacional d'emancipació, no mesures que van posant pedaçs que no aborden l'assumpte des d'una visió holística, i amb un full de ruta i objectius clars, amb visió de futur.

Cal implementar una renda de suport a l'emancipació respectant l'equitat i no plantejar-la d'una manera universal, així com augmentar l'edat del gravamen de l'impost de transmissions patrimonials de trenta-dos a trenta-cinc anys i incrementar el mínim de la suma de la base imposable general i de l'estalvi menys el mínim personal i familiar que no excedeixi dels 45.000 euros.

Avançar que, sempre que en una moció aparegui al text «grans tenidors», Junts per Catalunya vetllarà perquè sigui d'acord amb la definició de l'article 5.9.a de la Llei 24/2015, de mesures urgents per afrontar l'emergència en l'àmbit de l'habitatge i la pobresa energètica. No ens han acceptat aquesta esmena, i per això no hi donarem suport.

Pel que fa al treball, cal tenir presents algunes dades. Segons l'observatori d'ocupació, el 2022 les sis activitats econòmiques que representen més del quaranta-vuit per cent dels contractes en joves són serveis de menjar i beguda, agricultura i ramaderia, comerç al detall, indústries d'alimentació, emmagatzematge i activitats administratives d'oficina i auxiliars. Només un dotze per cent dels contractes a menors de trenta anys són de la indústria. Les dades també reflecteixen que prop d'un quaranta-cinc per cent dels joves tenen un nivell formatiu adequat al requeriment del lloc de treball; mentrestant, el cinquanta-cinc per cent es troben en situació de sobrequalificació, ja que compten amb un nivell formatiu més alt que el que requereix el seu treball.

Aquesta és una realitat que cal canviar. I des de Junts per Catalunya proposem un pla d'ocupació per a joves per incentivar la contractació dels titulats a les empreses catalanes. També cal repensar les figures de l'aprenent i del mentor, concebudes com una relació binària per afavorir la transmissió dels oficis i el relleu generacional.

Entrant en la part que afecta la salut mental, tenim present que aquest és un problema de salut que va més enllà de les generacions més joves. Malauradament, la seva afectació no és només al sector del jovent. La realitat és que hi ha molt poca oferta d'equipaments d'atenció a la salut mental i que aquest és un problema real i creixent. Cal més inversió i fins i tot, possiblement, un debat molt més profund. Des de Junts per Catalunya hem demanat incrementar el deu per cent les partides destinades a salut mental; actualment, és una autèntica epidèmia.

Necessitem més recursos, amb especial èmfasi en la salut infantojuvenil. També des de Junts per Catalunya hem impulsat la dotació i posada en marxa del funcionament de l'agència d'atenció integrada social i de salut.

Per acabar, la moció que se'ns presenta considerem que és positiva, però hi hem presentat alguna esmena per tal de millorar-la. Agraïm a la diputada Ampurdanès que haguem pogut arribar a acords en dues de les tres esmenes, i ens emplacem a parlar més profundament sobre aquestes qüestions que afecten greument la vida del nostre jovent.

En fi, Junts per Catalunya som l'alternativa, Junts per Catalunya tenim clar quin país volem. Invertir en els nostres joves és invertir en el nostre futur. Junts volem que els joves puguin construir els seus projectes de vida a Catalunya. Volem acompanyar-los, escoltar-los i ajudar-los; en definitiva, construir amb les eines necessàries, amb ells i per a ells, per garantir-los un futur millor en un món millor del que tenim ara, a dia d'avui.

Moltes gràcies.

La presidenta

A continuació, i per fixar la seva posició, té la paraula, per part del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, el senyor David González Chanca.

David González Chanca

Gràcies, presidenta. Bon dia, diputats i diputades. Bon dia a tots i totes, conseller. Tornem, una vegada més, a parlar de polítiques de joventut en aquest Parlament, i des del nostre grup, sempre que en tenim l'oportunitat, fem sempre el mateix recordatori del que considerem que són els quatre elements prioritaris per a la joventut catalana en el seu dia a dia: l'emancipació, l'ocupació, la formació i la salut. Pensem que aquests són els principals problemes que pateix la joventut cada dia.

En un moment on encara la taxa d'emancipació ronda el vint per cent dels joves menors de trenta anys, on encara els joves continuen sent el primer grup d'edat amb la taxa d'atur més elevada, on coneixem periòdicament notícies relacionades amb l'educació obligatòria o la formació postobligatòria que no conviden precisament a l'optimisme, podem concloure que les polítiques públiques que s'han desenvolupat en els darrers anys en l'àmbit de la joventut com a mínim no han estat prou útils.

Així doncs, el que cal és reinventar-se i continuar posant en marxa diferents propostes que ens han de servir per revertir la complicada situació generalitzada de la joventut catalana. I és que algunes d'aquestes polítiques públiques, precisament, pensem que són línies de treball que d'alguna manera ja s'han posat en marxa i que estan començant a donar els primers resultats.

Per exemple, per fer front als problemes per pagar les despeses en l'àmbit del lloguer, fa dos anys el Govern d'Espanya va posar en marxa l'abonament del lloguer juvenil, mesura que el Govern de Catalunya primer va criticar i que després va copiar i també va posar en marxa. En un altre tema, el Ministeri de Cultura va posar en marxa un abonament cultural de quatre-cents euros per al consum de serveis i de productes culturals. O, més recentment, vam tenir l'anunci per part del Ministeri de Joventut d'Espanya que tenien la intenció de crear la primera llei de joventut de tot Espanya.

Es tracta de passos petits que, és cert, no serveixen per resoldre tots els problemes que té la joventut d'aquest país, però que han de servir per marcar un rumb fix en pro de treballar per les qüestions que veritablement afecten tota la joventut catalana.

Tot i així, com que encara queden moltes coses per fer i per millorar, i sense que serveixi de precedent, una part molt important de les propostes que ens presenta la moció de la CUP les compartim i, per tant, també votarem a favor algunes d'elles, tot i que amb algunes puntualitzacions que estem obligats a explicar, ja que el que

no compartim moltes vegades són les conclusions o les justificacions que vostès exposen en la seva redacció.

Per exemple, parlen d'enfortir les inspeccions de treball amb especial atenció a les relacions laborals de les persones joves, i ho compartim plenament; el respecte als drets dels treballadors i el compliment del conveni col·lectiu, no passar-se de les hores extres que estipula el contracte. Cal recordar que si hi ha una eina que ha lluitat i ha treballat contra la precarització de l'ocupació juvenil ha estat, precisament, la reforma laboral que fa dos anys va aprovar el Govern d'Espanya, recordem-ho, amb el vot en contra d'Esquerra Republicana, de Junts i de la pròpia CUP.

També veiem bé la proposta per dissenyar nous programes i noves estructures públiques per lluitar contra la segregació escolar –sempre hem de lluitar contra la segregació escolar–, però hi ha una perspectiva en la seva proposta que no acabem de compartir, que és «ajudar a controlar o fiscalitzar la gestió municipal que n'estan fent els ajuntaments». Els ens locals, al final, han estat els grans col·laboradors o els grans impulsors dels plans d'acció per a l'equitat educativa i, malauradament, moltes vegades s'han vist sols liderant iniciatives en un aspecte tan important. Per tant, en tot el que sigui generar espais per escoltar-los, per treballar amb ells coordinadament, hi estem a favor; en tot el que sigui per fiscalitzar o per donar-los una competència més que no és exclusiva dels ajuntaments, evidentment, no podem donar-hi suport.

Parlen també de millorar el treball en l'àmbit de la prevenció i de la detecció dels trastorns i dels problemes de salut mental jove. Totes les enquestes ens deien que una de les incidències més importants quan vam sortir de la pandèmia de la covid-19 en l'àmbit de la salut mental era, precisament, la gent jove. Ara veiem les enquestes, que ens diuen que no sabem si la incidència va ser major o si, precisament, era el col·lectiu que més externalitzava i explicava els problemes de salut mental i, per tant, també que va lluitar contra l'estigma de la salut mental.

I un darrer àmbit de propostes a què fan referència en la seva moció són l'emancipació juvenil i la disposició d'habitatge accessible per a tota la joventut catalana. És evident que falta habitatge a un preu accessible per al lloguer i per a la compra per part de les persones joves. I, des d'un punt de vista comunitari, el que ens interessa és prioritzar el lloguer juvenil, augmentar la disponibilitat d'habitatge públic per a l'emancipació. Per això, precisament, des del nostre grup parlamentari estem satisfets que un dels pilars a l'hora de negociar els pressupostos del 2024 per a aquí, per a Catalunya, ha estat l'habitatge. I precisament per això un compromís molt important que hem aconseguit és la possibilitat de disposar de deu mil habitatges públics de cara al 2026.

Precisament per qüestions com aquestes, no?, pels pressupostos i per la transcendència que tenen per a les persones joves a Catalunya, però també segurament pels pressupostos que puguin venir per part del Govern d'Espanya i el Congrés dels Diputats, pensem que és l'única manera de veritat d'avançar en matèries de polítiques de joventut, amb accions concretes que canviïn les condicions de vida de la joventut catalana, és a dir, amb fets i no únicament amb paraules.

La presidenta

Per part del Grup Parlamentari de VOX, té la paraula el senyor Alberto Tarradas Paneque.

Alberto Tarradas Paneque

Bien. Muchas gracias, presidente. La CUP nos vuelve a presentar una moción sobre políticas de juventud. Una moción que, como de costumbre, es desordenada, caótica, distraída, con multitud de puntos que saltan de un tema a otro y que al final no llegan a profundizar del todo.

Aunque hay una cosa cierta, y se lo tengo que reconocer desde la absoluta distancia que nos separa: a veces podemos coincidir en alguna cosa, aunque sea práctica-

mente y exclusivamente en el diagnóstico de la situación. Es cierto que a los jóvenes catalanes nos espera un futuro bastante negro. Alguien les está arrebatando cualquier esperanza de prosperidad, cualquier espíritu de emprender un negocio o de iniciar un proyecto familiar, ya sea por causas económicas, que evidentemente están ahí..., pero también por causas culturales. Y ahí es donde aparecen ustedes en la escena del crimen, empuñando ese falso *carpe diem*: «Abandona cualquier proyecto, joven catalán, resígnate, confórmate con las migajas que te damos.»

Es como si en esta tierra ya no quedase espacio para la prosperidad. Cacarean el «Catalunya tornará a ser rica i plena», pero tienen tendido ante sus pies el cadáver de la juventud. Sin juventud no hay futuro. Sin juventud no hay pensiones, no hay vida, y nada de eso se va a solucionar. Y tampoco se nos puede sustituir a los jóvenes importando masivamente personas del extranjero, y mucho menos dejando entrar a miles de personas que no comparten nuestra cultura ni tienen ningún interés en hacerlo.

El crimen que cometen ustedes tiene muchos vértices. Por ejemplo, la vivienda. Quieren ustedes viviendas dignas. Defienden el derecho a la vivienda, pero no defienden el derecho a la propiedad privada. ¿Qué seguridad le pueden ofrecer ustedes a alguien que quiera promocionar vivienda en Cataluña, que quiera aumentar la oferta para provocar una bajada de precios? ¿Cómo defienden a una persona honrada que a través de mucho esfuerzo y de sacrificio familiar ha comprado una segunda residencia y tiene pánico de perderla?

Ustedes quieren una Catalunya que no esté construida por personas honradas, sino por holgazanes; por esos mismos holgazanes a los que ustedes les dan manuales, herramientas y cursos de okupación para arruinarle la vida a otras familias. Ojalá —y se lo digo de verdad— pusieran el mismo empeño en trabajar por el bien de todos, porque no se puede defender el derecho a la vivienda mientras se llama a la okupación, mientras se llama a la usurpación de los bienes ajenos.

Otro de los vértices que sabotean a la juventud es el trabajo. Sí, el trabajo que da pan, que da futuro, que libera y que dignifica, frente a las paguitas y al ventajismo de los vagos. Sé perfectamente, señora Ampurdanès, que ustedes tienen un gran número de votantes que son jóvenes. Y por eso le pido..., y creo que tendrían que estar también ustedes implicados en trabajar para que el futuro de la juventud sea más esperanzador e ilusionante. No obstante, con el uso de la sospecha, de la mentira, ustedes a lo que se dedican es a embaucar, a engañar, porque donde prometen ustedes el cielo traen el infierno, donde hablan ustedes de libertad ponen cadenas.

Hablan de precariedad laboral, de que los jóvenes, ciertamente, no pueden acceder a un puesto de trabajo que recompense dignamente ese esfuerzo invertido en tantas horas de estudio, de cursos, de másteres, de carreras universitarias; tantas horas extra que hacen en sus puestos de trabajo. Pero ¿qué proponen a cambio? Más cadenas, menos futuro. Luchan contra los que generan trabajo, contra los autónomos que encuentran en sí mismos su sustento, contra aquellos que quieren aprender un trabajo. Malas leyes de emprendimiento, regulación draconiana, empobrecimiento del campo y sumisión a las imposiciones culturales de otras culturas. Subida de impuestos, año tras año —quince impuestos propios.

Y ¿en qué repercute todo eso en la vida de los jóvenes, en la vida de los catalanes en general? ¿Qué sentido tiene tanto esfuerzo fiscal si luego la situación que atravesamos es dramática, si luego el dinero no se invierte en lo que se tiene que invertir? Siguen ustedes con el mismo cuento parasitario de extraer al honrado para subvencionar la destrucción de la sociedad, sin la pretensión de crear nada nuevo, desde esa espiral de la miseria, de la ruina, a la que nos han sometido.

Frente a sus mentiras, falsas promesas, frente al crimen de futuro que cometen, queremos ser la firme oposición con voluntad de traer prosperidad a esta región. Mejor fiscalidad para las empresas para que contraten a personas que se incorporan en el mercado laboral, que vean la contratación de jóvenes como una oportunidad; re-

ducción de las cotizaciones autonómicas del IRPF, una relación más amable entre la empresa y la Administración; restaurar esta unión entre lo público y lo privado que ustedes han dañado durante tantos años.

En definitiva, queremos un futuro de esperanza, un futuro de ilusión, un futuro de trabajos dignos y un futuro de familias fuertes.

Muchas gracias.

La presidenta

Per part del Grup Parlamentari d'En Comú Podem, té la paraula la senyora Yolanda López Fernández.

Yolanda López Fernández

Gràcies, presidenta. Diputats, diputades, conseller... Hoy la CUP trae al Pleno del Parlament una moción sobre políticas para la juventud, que siempre es una buena iniciativa. La moción, tal como decía la diputada Ampurdanès, está centrada en temas transversales: en la salud, en la educación, el trabajo, la vivienda, y coincidimos con ella en que son esenciales para empezar un proyecto de vida.

Los y las jóvenes son uno de los colectivos en los que la precariedad, desde toda su vertiente, está más presente: alquileres inasumibles, problemas de salud mental, angustia climática, el mayor paro e imposibilidad para poder entrar y estabilizarse en el mundo laboral. Ellos han soportado en los últimos años unas condiciones sociales y laborales muy precarias, y afrontar la necesidad y demandas de la juventud debe ser prioritario para todas las administraciones. El paro juvenil y la precariedad entre el colectivo son dos fenómenos extendidos y transversales. Las administraciones deben facilitar la inserción laboral de los y las jóvenes y al mismo tiempo velar por unas condiciones laborales dignas.

En los últimos años, y gracias al Gobierno progresista y en concreto desde el Ministerio de Trabajo, esta situación ha empezado a mejorar, con la subida del SMI, la reforma laboral –reduciendo así la temporalidad–, pero es necesario atacar desde la raíz los problemas estructurales para facilitar el ingreso de las y los jóvenes en el mercado laboral, en especial las dificultades que tienen para encontrar el empleo, la precariedad y la inestabilidad.

En este Pleno, precisamente, hemos presentado una moción sobre *treball* en la que, entre otros puntos, instamos al Govern a que garantice un sistema público de empleo accesible y de calidad, haciendo del SOC una herramienta útil y eficiente y garantizando acompañamiento y orientación. Hay que aumentar la oferta pública de plazas de formación profesional, garantizando tanto la gratuidad como el acceso a los grados superiores a quien provenga de grados medios, de bachillerato, o a quien vuelve a retomar su formación.

Respecto a la vivienda, es un tema esencial para nosotras, como esencial es limitar los precios de alquiler. Hemos hecho muchísimas propuestas en esta cámara, y la moción contiene buenas propuestas en materia de vivienda. Señores del Govern, *conseller*, Cataluña necesita sin demora un parque público de vivienda, como propone esta moción, reservando una parte para los jóvenes.

Respecto a la atención de la salud mental de los jóvenes, en Cataluña uno de cada siete jóvenes tiene o ha tenido algún problema de salud mental, y estas cifras nos sirven para recordar que el cuidado de la salud mental de las personas jóvenes es esencial para la construcción del futuro. Nos preocupa la falta de medios y profesionales de la psicología en los centros educativos para facilitar así la detección y el acompañamiento en los problemas de salud mental para contribuir a un mayor bienestar emocional en la infancia, en la adolescencia y en la juventud.

Los y las jóvenes necesitan una sociedad donde puedan desarrollar un proyecto de vida propio y autónomo –un trabajo en condiciones dignas, sin precariedad; una vivienda digna–, donde dispongan de unos servicios públicos de calidad que respondan a sus necesidades sociales, culturales, de ocio, entre otras. Y es nuestra

obligación como legisladores poner las herramientas necesarias para construir esa sociedad.

Y creemos que esta moción es una buena herramienta, así que votaremos y daremos soporte a favor de toda la moción.

La presidenta

Per part del Grup Parlamentari de Ciutadans, té la paraula la senyora Noemí de la Calle Sifré.

Noemí de la Calle Sifré

Gracias, presidenta. *Conseller*, diputadas y diputados... Miren, a diferencia de la anterior, esta es una de esas mociones que se disfrutan, o al menos nosotros las disfrutamos, porque habla de futuro, y es de esas mociones en las que se tienen que dejar a un lado los prejuicios y que demuestran que hasta con la opción política más alejada del espectro ideológico se puede llegar a puntos de encuentro para construir un futuro mejor.

Y lo digo porque es una moción de la CUP, y, claro, al hacer el patrón de voto, yo alucinaba con la cantidad de síes que iba poniendo. Y por deformación profesional, pues, me dio por calcular el porcentaje de la moción que le íbamos a votar a favor, y ya les adelanto que va a ser casi el setenta por ciento. Y cuando vi esa cifra en la calculadora los ojos me hicieron chiribitas, casi tanto como cuando leí el punto 6, en el que pedían un sello de calidad para las empresas –para las empresas–, eso fue ya fantasía, fantasía pura, de verdad se lo digo, diputada Ampurdanés; fue el momento de la semana, del mes, incluso. Bienvenidos al capitalismo. Y, claro, así..., así a gusto, como para no disfrutar.

Así que agradezco que hayan presentado esta moción, que habla de cuestiones que nosotros mismos hemos puesto sobre la mesa, de problemáticas muy reales que vemos constantemente en la Comisión de Juventud: la precariedad laboral, la baja tasa de emancipación, la preocupante salud mental de muchos jóvenes y la falta de recursos para atenderla, ¿no? Y se constata que hacen falta cambios estructurales en las políticas de juventud que se llevan a cabo, pero sí que tengo que decirles, pues, que encontramos a faltar qué propuestas concretas proponen que supongan un cambio estructural a largo plazo, como también encontramos a faltar soluciones a algunos retos a los que se enfrentan los jóvenes de esta generación, como la transformación digital o la transición ecológica.

Y hay algo que a los liberales nos preocupa especialmente, y es la condescendencia con la que se trata a los jóvenes. Se habla de ellos como del futuro prometedor a la misma vez que se les trata como el presente irresponsable, y esto es algo que da mucha rabia, porque se da la espalda a los jóvenes a la hora de hacer política, y esto ha creado una brecha cada vez más amplia entre generaciones. Y esta brecha no es solo un símbolo de las diferencias en la manera de entender el mundo, sino también del egoísmo. A mí me da la sensación de que se legisla bajo el lema «bah, ya se apañarán», y yo creo que ya toca reconocer que los jóvenes son un pilar fundamental en nuestro futuro y que han sido marginados en el diseño de políticas públicas, lo cual no solo representa una falta de equidad, sino también una visión miope de nuestro desarrollo como sociedad.

No podemos seguir ignorando lo que está pasando, la discriminación intergeneracional que existe, la deuda pública que están generando quienes gobiernan y que la van a tener que pagar ellos. Alguien tiene que mirarlos de frente y reconocer que, por culpa de la irresponsabilidad de los gobiernos de hoy, ellos mañana no van a poder cobrar una pensión. ¿Nadie se da cuenta de que el estado del bienestar no se va a sostener muchos años más, si no conseguimos que los jóvenes tengan estabilidad para que puedan tener hijos que a su vez coticen? ¿Por qué nadie más se atreve a reconocer que estamos llegando al límite?

Y yo me quiero dirigir al Partido Socialista: ¿saben cómo pueden ayudar a los jóvenes? Pues dejando de meter la mano en la caja de las pensiones y dejando de generar una deuda pública que la van a tener que pagar ellos en el futuro, los que ahora son jóvenes, porque la deuda pública más alta se ha alcanzado con el Partido Socialista en el Gobierno, y eso es como poner en la espalda de los jóvenes una mochila llena de piedras.

Y vuelvo a hacer un llamamiento a todos los jóvenes: aprended de los pensionistas, porque es el único colectivo con verdadera conciencia de clase que ha sabido unirse y movilizarse por sus derechos. No os conforméis con un futuro incierto marcado por la certeza de una deuda pública abrumadora, la promesa de una pensión que, si seguimos así, nunca va a llegar, todo fruto de la irresponsabilidad de quienes nos gobiernan hoy. Si no exigís con voz alta y clara tener las mismas oportunidades que disfrutaron las generaciones anteriores, nadie va a hacerlo por vosotros. Yo misma me siento como si predicase en el desierto, ¿no?

Y si no decís «basta» os veréis atrapados en un ciclo de precariedad y desigualdad del que no podréis salir. Y este es el momento de actuar, de tomar las riendas de vuestro futuro, de exigir reformas estructurales que os aseguren una vida digna. El momento es ahora, porque mañana ya será demasiado tarde.

No aceptéis pasivamente el destino que otros están exigiendo por vosotros. Levantaos, uníos, luchad por lo que os corresponde, porque solo así conseguiremos construir un país donde la igualdad de oportunidades no solo sea un ideal, sino una realidad palpable para todos.

Así que el futuro es vuestro, solo tenéis que tomarlo.

La presidenta

Per part del diputat no adscrit, té la paraula el senyor Antonio Gallego Burgos.

Antonio Gallego Burgos

Gracias. Efectivamente, la moción de la CUP recoge muy bien las preocupaciones de los jóvenes, pero las soluciones que plantea yo creo que solo empeorarían la situación, ¿no?

En clave de mercado laboral, yo no creo que mejoraría el mercado laboral con más impuestos, con más inspecciones a empresas, criminalizando al empresario, abogando por la teoría del decrecimiento económico –que ni siquiera los cubanos abrazan, ¿eh? Esto de la economía en taparrabos de verdad que no va a ayudar a la generación de empleo y mejoras de las perspectivas económicas de los jóvenes, torpedeando todos los proyectos, la cultura del «no a todo»... Esto no genera empleo, esto tienen que interiorizarlo. De verdad, dejen de decir tonterías.

Y, con respecto al acceso a la vivienda, pues, no sé si erosionando la propiedad privada, aplaudiendo a okupas, atacando a los arrendadores, atizando a quien construye o rehabilita viviendas... Eso tampoco ayuda a que haya viviendas, de verdad, interiorícenlo también.

Esto no se arregla así, se arregla con más libertad; no con menos, con más libertad. Gracias.

La presidenta

Per part de la diputada no adscrita, té la paraula la senyora Cristina Casol Segués.

Cristina Casol Segués

Gràcies, presidenta. La moció té tot el meu suport. I em centraré en el tema de l'habitatge, perquè l'habitatge és un dret, i no em cansaré de repetir-ho.

Avui en dia el preu del lloguer de l'habitatge és inassumible, i és inassumible sobretot per al jovent. Insisteixo en dos mesures que són supernecessàries: augmentar el parc públic de lloguer, perquè el lloguer és l'única tinença amb la qual tenen els joves accés a l'habitatge, i també el control del preu del lloguer, perquè he d'incidir

que, sense cap discussió, aquest preu del lloguer ha d'incidir sobre tots els habitatges del mercat perquè realment sigui efectiu.

Gràcies.

La presidenta

Per pronunciar-se sobre les esmenes, té la paraula senyora Mar Ampurdanès Gutiérrez.

Mar Ampurdanès Gutiérrez

Gràcies, presidenta. No sé ben bé si ha estat un debat o ha estat allò de l'espai publicitari reservat per a campanya electoral que veiem a la tele de tant en tant, però bé. En tot cas, donar les gràcies a aquells diputats i diputades que han fet aportacions al debat. Crec ha sigut enriquidor, crec que era la voluntat d'aquesta moció.

I agrair especialment les facilitats i la feina feta tant al diputat Morales com a la diputada Negre, perquè, si retrocedim una mica, l'inici d'aquesta legislatura va començar marcat per defensar la sobirania d'aquest Parlament en la garantia de drets, i crec que el treball que hem pogut fer entorn d'aquesta moció va precisament en aquesta línia. Nosaltres no ens hem mogut d'aquest camí i, per tant, és una bona notícia haver pogut treballar conjuntament.

Amb relació a Junts, ens sembla bé que la tasca que proposem d'anàlisi, de recerca i planificació de l'equitat en el sistema educatiu no universitari pugui ser realitzada per part d'un grup de treball del propi departament, i hem acceptat aquesta esmena. Així com també hem acceptat la necessitat de formar el cos d'inspecció de treball de Catalunya perquè pugui incrementar aquest nombre d'inspeccions, i fer-ho coneixent perfectament quina és la situació específica que viu el jovent.

L'única esmena que no hem acceptat –ja ho ha dit la diputada– és la que remetia a la definició de grans tenidors als efectes d'expropiació d'habitatges buits a la Llei 24/2015. Nosaltres considerem que hem d'apostar per fer una definició més ambiciosa de la que es feia allà. Vam proposar-los fer referència a la legislació catalana més en abstracte, perquè aquest Parlament pugui tornar a debatre quina és la definició de grans tenidors a la qual vol acollir-se.

Respecte a Esquerra, hem pogut incorporar la majoria de les esmenes plantejades. N'hi ha una que –també ho deia el diputat Morales– no ens hi hem pogut posar d'acord, però sí que volia fer-ne esment, que és aquesta en que nosaltres proposem –i creiem que dona part de resposta a les reivindicacions que fan els pagesos i pageses avui dia al nostre país– que hi pugui haver una relació laboral protegida entre els joves del nostre país i les persones grans que es dediquen a l'agricultura, a la ramaderia i la pesca per facilitar aquest relleu i aquest arrelament al territori.

I acabo, presidenta. El marc que dibuixa la nostra moció i la feina que hem pogut fer amb la resta de grups són la via per garantir drets en aquest camí cap a l'alliberament del nostre poble. Els joves necessitem que l'independentisme ofereixi l'horitzó d'un país millor i que les esquerres proposin respostes que superin les fórmules del passat.

Moltes gràcies.

La presidenta

Acabat el debat, els faig avinent que procedirem tot seguit a la votació de les mocions substanciades aquest matí, que són els punts 14 a 18 de l'ordre del dia.

(Pausa llarga.)

Declaració de la Junta de Portaveus del Parlament de Catalunya de suport a l'antifeixisme i de rebuig de les agressions feixistes a Castelló de la Plana el 2 de març de 2024

401-00048/13

Diputats, diputades, abans de la votació, farem lectura de la declaració de la Junta de Portaveus per part del secretari tercer. Quan vulgui.

El secretari tercer

«Declaració de la Junta de Portaveus del Parlament de Catalunya de suport a l'antifeixisme i de rebuig de les agressions feixistes a Castelló de la Plana el 2 de març de 2024.

»Dissabte 2 de març, a la nit, en el marc de les Festes de la Magdalena, a Castelló de la Plana, mentre centenars de persones de totes les edats gaudien dels concerts organitzats pel centre social antifeixista La Cosa Nostra, van aparèixer prop de trenta persones, algunes d'elles encaputxades, i van agredir indiscriminadament, fent ús d'armes com pals de fusta i barres de ferro, diverses persones que es trobaven a l'entorn del local.

»En aquest atac, una dotzena de persones van ésser agredides i van patir ferides de diversa gravetat, una de les quals va haver d'ésser ingressada en una unitat de cures intensives i operada d'urgència per un traumatisme cranial que li va ésser ocasionat en ésser colpejada al cap pels agressors amb un bat de fusta.

»Diversos testimonis han identificat els atacants com a membres de la penya d'extrema dreta Frente Orellut, del Club Esportiu Castelló, motiu pel qual els fets es poden qualificar clarament d'atac ideològic contra l'antifeixisme. De fet, també segons els testimonis, com a mínim un dels atacants seria un dels acusats per les agressions feixistes del 9 d'octubre de 2017, el qual hauria reconegut la seva actuació violenta i ha acceptat la condemna pactada entre les parts en el marc de la causa judicial oberta per aquests darrers fets.

»Si bé la policia local va monitorar l'espai durant tota la jornada, intentant impedir d'entrada el desenvolupament de les activitats del centre social La Cosa Nostra, no era present en el moment concret de l'atac feixista. En arribar de nou al lloc dels fets, després de diverses trucades als serveis d'emergències els agents policials van desplegar un operatiu per a facilitar als feixistes que en sortissin, barrant el pas a les persones que es trobaven a l'entorn del centre i desplegant les porres com a arma de dissuasió.

»Amb relació a aquests fets, cal esmentar l'evident vincle del quart tinent d'alcalde i regidor de Seguretat Ciutadana, Emergències i Salut Pública de Castelló de la Plana, Antonio Ortolá, de VOX, amb els grups d'extrema dreta identificats pels testimonis al lloc dels fets. Aquest membre del govern local ha estat fotografiat diverses vegades acompanyant aficionats de la penya d'extrema dreta Frente Orellut amb simbologia pròpia d'aquest grup feixista, i és l'advocat defensor de l'acusat d'un delictes d'agressió a un jove vinculat a col·lectius d'esquerrers de la ciutat. Ortolá ha assenyalat reiteradament durant els darrers mesos el centre social antifeixista La Cosa Nostra i ha impedit la celebració d'activitats de l'entitat, amb una campanya pública en contra de l'espai i de criminalització del barri on es troba.

»Així, doncs, es pot constatar que l'extrema dreta apunta, els nazis executen i alguns cossos policials emparen les agressions.

»Davant d'aquests fets, el Parlament de Catalunya expressa el seu suport a les persones agredides i a totes les que hi eren presents, com també a llurs familiars, amics i companys.

»Així mateix, el Parlament expressa el seu suport al centre social antifeixista La Cosa Nostra, espai nascut de la necessitat de plantar cara al feixisme i de construir alternatives per a la classe treballadora a Castelló de la Plana i punt de trobada per a

organitzacions, associacions juvenils i veïns i veïnes del barri del Raval, com també a la resta d'espais organitzats arreu dels Països Catalans per plantar cara al feixisme.

»La cambra expressa també el seu suport a totes les persones, organitzacions i col·lectius que han patit els atemptats i les agressions de l'extrema dreta arreu dels Països Catalans, que han comportat la mort de persones com Guillem Agulló o Sonia Rescalvo.

»D'altra banda, el Parlament manifesta el seu ferm rebuig a totes les agressions feixistes, i concretament a les comeses per part d'un grup de nazis contra diversos assistents a les Festes de la Magdalena Combativa.

»Així mateix, la cambra manifesta el seu ferm rebuig, d'una banda, a l'actuació de l'Ajuntament de Castelló de la Plana, governat per VOX i el Partit Popular, que s'ha dedicat d'una manera sistemàtica a criminalitzar el moviment antifeixista de la ciutat i a apuntar-lo públicament, i, de l'altra, a l'actuació de la policia local, que durant mesos ha posat traves i ha sancionat qualsevol activitat del centre social La Cosa Nostra i que, malgrat que va ésser present tota la nit al mateix carrer del centre, en el moment dels fets no va actuar per evitar-los i va acabar protegint el grup agressor i facilitant-ne la fugida.

»Finalment, el Parlament denuncia l'eliminació per part del Govern del País Valencià del Premi Guillem Agulló, acordat per unanimitat en sessió plenària l'any 2016 i que s'atorgava a entitats i persones que lluiten contra els delictes d'odi.

»Per tot això, el Parlament es posa a disposició de les persones i els col·lectius agredits i els ofereix tot el seu suport polític i institucional.

»Palau del Parlament, 6 de març de 2024.»

(Aplaudiments.)

La presidenta

Moltes gràcies. Passem a les votacions. I els hi comunico una nova delegació de vot, de la diputada d'En Comú Podem, la senyora Jessica González Herrera.

Iniciem, doncs, ara les votacions de les mocions debatudes aquest matí. I, com bé saben, els textos de les mocions que sotmetem a votació incorporen les esmenes i les esmenes transaccionals admeses a tràmit.

Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre les zones de baixes emissions (continuació)

302-00403/13

Comencem votant la moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre les zones de baixes emissions.

Comencem votant el punt 2.

Comença la votació.

El resultat de la votació són 70 vots a favor, 19 en contra i 41 abstencions.

Votem ara el punt 3.

Comença la votació.

El resultat de la votació són 71 vots a favor, 59 en contra i cap abstenció.

Votem ara el punt 4.

Comença la votació.

El resultat de la votació són 104 vots a favor, 25 en contra i una abstenció.

Votem el punt 5.

Comença la votació.

El resultat de la votació són 79 vots a favor, 51 en contra i cap abstenció.

Votem els punts 6 i 7.

Comença la votació.

El resultat de la votació són 120 vots a favor, 10 en contra i cap abstenció.

Votem el punt 8.

Comença la votació.

El resultat de la votació són 107 vots a favor, 17 en contra i 6 abstencions.

Votem ara el punt 9.

Comença la votació.

El resultat de la votació són 107 vots a favor, 10 en contra i 13 abstencions.

Votem el punt 10.

Comença la votació.

El resultat de la votació són 104 vots a favor, 18 en contra i 8 abstencions.

I votem ara la resta de punts.

Comença la votació.

El resultat de la votació són 113 vots a favor, 17 en contra i cap abstenció.

Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre les causes de la ruïna del sector primari (continuació)

302-00405/13

Passem ara a la moció subsegüent a la interpellació del Govern sobre les causes de la ruïna del sector primari.

Votem ara els punts 2, 5, 7.b i 7.d.

Comença la votació.

(Joan Garriga Doménech demana per parlar.)

Perdó. Paro la votació. Un moment.

Joan Garriga Doménech

Presidenta, era per demanar lectura del punt 7.b.

La presidenta

D'acord. Doncs, secretari primer, si ho prepara..., i votem. Tornaríem a votar aquests punts, eh? *(Veus de fons.)* El punt 7.b, de la moció 15.

El secretari primer

«Que las autoridades competentes en nuestra región intensifiquen los controles fitosanitarios para detectar aquellos productos que han sido tratados en sus países de origen con fitosanitarios e insecticidas que estén prohibidos en Europa, velando así por la salud de los consumidores, y endurecer las sanciones que correspondan.»

La presidenta

Doncs ara votem..., punts 2, 5, 7.b i 7.d.

Comença la votació.

El resultat de la votació són 19 vots a favor, 111 en contra i cap abstenció.

Votem ara els punts 3 i 7.a.

Comença la votació.

El resultat de la votació són 13 vots a favor, 117 en contra i cap abstenció.

I votem la resta de punts.

Comença la votació.

El resultat de la votació són 13 vots a favor, 111 en contra i 6 abstencions.

Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre la transició justa i els canvis en el mercat de treball (continuació)

302-00404/13

Passem ara la moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre la transició justa i els canvis en el mercat de treball.

Comencem votant el punt 1.a.

Comença la votació.

El resultat de la votació són 87 vots a favor, 13 en contra i 30 abstencions.
Votem el punt 1.b.
Comença la votació.
El resultat de votació són 117 vots a favor, 4 en contra i 9 abstencions.
Votem el punt 1.c.
Comença la votació.
El resultat de la votació són 111 vots a favor, 19 en contra i cap abstenció.
Votem el punt 1.d.
Comença la votació.
El resultat de la votació són 87 vots a favor, 4 en contra i 39 abstencions.
Votem el punt 1.e.
Comença la votació.
El resultat de la votació són 87 vots a favor, 32 en contra i 11 abstencions.
Votem els punts 2, 3, 7, 9, 14 i 15.
Comença la votació.
El resultat de la votació són 120 vots a favor, 1 en contra i 9 abstencions.
Votem el punt 4.
Comença la votació.
El resultat de la votació són 49 vots a favor, 48..., 49 en contra i 32 abstencions.
(*Veus de fons.*) Hem de tornar a votar? (*Veus de fons.*) Tornem a votar el punt 4.
Comença la votació.
El resultat de la votació torna a ser 49 vots a favor, 49 en contra, 32 abstencions.
Cridem a votació i tornarem a votar.
(*Pausa.*)
Passem a votació, doncs, altra vegada aquest punt 4.
Comença la votació.
El resultat de la votació són 49 vots a favor, 49 en contra i 32 abstencions. Vol dir que aquest punt decau.
Passem ara als punts 5, 12 i 13.
Comença la votació.
El resultat de la votació són 120 vots a favor, 10 en contra i cap abstenció.
Votem el punt 6.
Comença la votació.
El resultat de la votació són 84 vots a favor, 10 en contra i 36 abstencions.
Votem el punt 6 bis.
Comença la votació.
El resultat de la votació són 114 vots a favor, 10 en contra i 6 abstencions.
Votem el punt 8.
Comença la votació.
El resultat de la votació són 87 vots a favor, 10 en contra i 33 abstencions.
Votem els punts 10.c, 10.d. i 10.e.
Comença la votació.
El resultat de la votació són 81 vots a favor, 49 en contra i cap abstenció.
Votem el punt 11.
Comença la votació.
El resultat de la votació són 111 vots a favor, 13 en contra i 6 abstencions.
Votem el punt 16.
Comença la votació.
El resultat de la votació són 90 vots a favor, 10 en contra i 29..., 30 abstencions.
Votem el punt 17.
Comença la votació.
El resultat de la votació són 111 vots a favor, 16 en contra i 3 abstencions.
Votem el punt 18.
Comença la votació.

El resultat de la votació són 81 vots a favor, 16 en contra i 33 abstencions.
Votem el punt 19.
Comença la votació.
El resultat de la votació són 87 vots a favor, 10 en contra i 33 abstencions.
Votem el punt 20.
Comença la votació.
El resultat de la votació són 45 vots a favor, 81 en contra i 4 abstencions.
I votem la resta de punts.
Comença la votació.
El resultat de la votació són 111 vots a favor, 19 en contra i cap abstenció.

**Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre les perspectives
financeres i pressupostàries per al 2024 (continuació)**

302-00406/13

Passem ara a la moció subsegüent a la interpellació del Govern sobre les perspectives financeres i pressupostàries per al 2024.

Votem el punt 1.
Comença la votació.
Els resultat de la votació són 71 vots a favor, 51 en contra i 8 abstencions.
Votem el punt 2.
Comença la votació.
El resultat de la votació són 64 vots a favor, 51 en contra i 15 abstencions.
Votem el punt 4.
Comença la votació.
El resultat de la votació són 72 vots a favor, 58 en contra i cap abstenció.
I votem la resta de punts.
Comença la votació.
El resultat de la votació són 64 vots a favor, 58 en contra i 8 abstencions.

**Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre les polítiques
de joventut (continuació)**

302-00407/13

I passem a la moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre les polítiques de joventut.

Votem el punt 1.
Comença la votació.
El resultat de la votació són 118 vots a favor, 12 en contra i cap abstenció.
Votem els punts 2, 3, 8 i 11.
Comença la votació.
El resultat de la votació són 130 vots a favor, cap en contra i cap abstenció. (*Veus de fons.*) Ja falta poc.
Votem el punt 4.
Comença la votació.
El resultat de la votació són 120 vots a favor, 1 en contra i 9 abstencions.
Votem el punt 5.
Comença la votació.
El resultat de la votació són 90 vots a favor, cap en contra i 40 abstencions.
Votem el punt 6.
Comença la votació.
El resultat de la votació són 114 vots a favor, 10 en contra i 6 abstencions.
Votem el punt 7.

Comença la votació.

El resultat de la votació són 87 vots a favor, 1 en contra i 42 abstencions.

Votem els punts 9 i 10.

Comença la votació.

El resultat de la votació són 49 vots a favor, 81 en contra i cap abstenció.

I votem la resta de punts.

Comença la votació.

El resultat de la votació són 120 vots a favor, 10 en contra i cap abstenció.

Suspenem el Ple fins a les tres de la tarda. Moltes gràcies... (*David Cid Colomer demana per parlar.*) Ah, perdó. Senyor Cid.

David Cid Colomer

Simplement perquè consti en acta que m'he equivocat al marcar votació a la... (*Remor de veus.*) A la moció 14, el punt 4 era que sí i el punt 5 era que no.

La presidenta

Doncs, recollit a l'acta.

La sessió se suspèn a un quart de dues del migdia i onze minuts i es reprèn a les tres de la tarda. Presideix la presidenta del Parlament, acompanyada de la vicepresidenta primera, la vicepresidenta segona, el secretari primer, la secretària segona i el secretari tercer. Assisteixen la Mesa el secretari general, el lletrat major i el lletrat Ramon Eudald Torrents Munt.

Al banc del Govern seu el president de la Generalitat, acompanyat de la vicepresidenta i consellera de la Presidència, la consellera d'Acció Exterior i Unió Europea, el conseller d'Acció Climàtica, Alimentació i Agenda Rural i el conseller d'Interior.

La presidenta

Diputats, diputades, reprenem la sessió. Gràcies per ser aquí.

Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre la cultura popular

302-00408/13

Comencem el dinovè punt de l'ordre del dia, que és la moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre la cultura popular, presentada pel Grup Parlamentari de Junts per Catalunya. I, per exposar-la, té la paraula el senyor Francesc Ten i Costa.

Francesc Ten i Costa

Gràcies, presidenta. Molt bona tarda, diputades i diputats. Directora general, bona tarda. La voluntat de la interpellació i de la moció que hem fet Junts era, justament, portar a l'hemicicle, en seu parlamentària, la cultura popular per poder-ne parlar, debatre, per acompanyar el sector, per fer-nos ressò una mica d'aquelles coses que ens anunciaven des de fa massa temps que no acabaven de funcionar, per superar les dificultats, per poder parlar dels ajuts i subvencions al sector i poder, doncs, aquí treballar tota aquesta qüestió.

La veritat és que estem contents, des de Junts, perquè, com a cadena de transmissió del sector, també hem notat molt bona sintonia amb tots els grups parlamentaris, gairebé, perquè hi han hagut moltes esmenes, hem fet molt treball transaccional.

I hem sigut també molt atents a allò que ens deien el departament i el Govern de cara a que les millores siguin efectives, siguin reals, es puguin dur a terme i siguin més o menys acceptades també pel mateix Govern, perquè el nostre objectiu és ajudar a que la cultura popular tingui un horitzó més fàcil i pugui superar les dificultats en què estem.

Parlem en aquesta moció dels terminis dels ajuts, de les dates, dels períodes, de les convocatòries, de les justificacions que s'han de fer, que puguin ser més fàcils, més ben portades. Portem sobre la taula que ens prodiguem més a l'hora de fer o que

el Govern pugui treballar més amb el sector de la cultura popular el que són les subvencions biennals.

Ja s'està fent en altres departaments, s'està fent al Departament de Cultura; la mateixa consellera ens ho deia la setmana passada. Doncs ens sembla que en el món de la cultura popular això és una eina molt útil, especialment per a aquestes entitats sòlides que any rere any estan fent això. Davant la dificultat de tenir un contracte programa, un plurianual o un conveni, mínimament –mínimament–, ens sembla que convocatòries biennals és el que els pertoca.

Parlem aquí també de creixement pressupostari pel que fa a cultura popular. Si tenim en compte l'abast territorial, la quantitat de gent que la practica, els pressupostos, que segur que el Govern diu que són millors, encara creiem que han de ser –tenint en compte això, l'abast territorial i la quantitat de gent–, ho haurien de ser molt més.

Hem posat sobre la taula també que calen subvencions específiques per a aquelles entitats ja declarades UNESCO, que necessiten i el que han de fer és salvaguardar el seu patrimoni declarat. I hem posat sobre la taula que cal treballar més bé, més ben acompanyat, amb més eficiència i amb més celeritat tot aquell patrimoni que vol ser declarat UNESCO.

Nosaltres hem agafat de focus la rumba catalana i la sardana, però ens sembla que són dos exemples claríssims en què cal més acompanyament, més gestió eficaç per avançar en tot això.

Posem sobre la taula també que cal millorar el suport, l'acompanyament i la representació del que significa la cultura popular des del punt de vista del mateix departament.

I després hem parlat també de cultura i educació, que n'hem parlat moltes vegades, però que la mirada s'acosti també a la cultura popular. Els programes que, arran de la feina del Conca, hi han, de programa de les arts i la cultura a l'educació..., ens sembla que la cultura popular és un bon instrument, aquest, per portar cultura popular a les escoles i als instituts.

També la moció parla de mitjans de comunicació. Ens sembla que és necessari –ja ho vaig fer en la interpellació– que la mirada de la corporació, del 3Cat, pel que fa a cultura popular, ha de ser més moderna, més actual, més compromesa, se l'ha de creure més bé i hem de créixer en espais de divulgació de la cultura popular de tots tipus.

I, finalment, ens agrada com ha quedat també l'esmena que hem treballat amb Govern pel que fa a les crides de cultura popular que el mateix departament genera. Que hi hagi accés, preveure possibles crides específiques per a cultura popular ens sembla que és un primer pas. I que s'accepti que això s'ha de treballar i ha d'augmentar i hi ha possibilitats, doncs, per treballar pel que fa a les crides ens sembla que també.

No voldria acabar sense esmentar el bon tracte que hem tingut amb els diputats corresponents d'Esquerra, de comuns, de la CUP i del PSC. Ens sembla que l'objectiu el tenim mínimament aconseguit de poder parlar de cultura popular. I també hi ha una part en la qual nosaltres som reiteratius, tossuts i ens la creiem així, que és tota una moció sobre la part legislativa que fa referència a la cultura popular.

Malauradament, en això amb el Govern no ens n'estem sortint. No tenim la llei de patrimoni cultural ni la tindrem, malauradament. No tenim la llei d'accés a la cultura o de drets culturals, en la qual seria molt important reconèixer que la cultura popular és el gran camí d'entrada de molta gent a la cultura, i no la tindrem.

I quan érem a govern vam apostar per separar la llei del patrimoni immaterial de la del material i, a mig camí, hem trobat que l'associacionisme ha sortit d'aquesta proposta de llei immaterial. Nosaltres això no ho veiem factible. Ens sembla que no és la manera. Creiem que hem de defensar l'objecte immaterial, però també allà d'on

brolla, i això ens singularitza. I, en aquest sentit, defensarem la llei del patrimoni immaterial i associacionisme.

Moltes gràcies. Després parlarem de les esmenes.

La presidenta

Té la paraula, per defensar les esmenes presentades per part del Grup Parlamentari del Partit Socialistes i Units per Avançar, la senyora Rocio Garcia Pérez.

Rocio Garcia Pérez

Gràcies, presidenta. Bona tarda, directora general. Diputades, diputats... En primer lloc, volem agrair poder debatre aquesta moció per donar-nos l'oportunitat de parlar d'associacionisme, de cultura popular i tradicional. I aprofitar també per donar les gràcies als milers d'entitats i a les juntes directives, sòcies, socis, per la seva implicació, compromís personal i valuosa tasca per mantenir viva la flama de la cultura. Són gent incansable i disposada sempre a obrir els ateneus, a encendre els llums a les sales dels teatres, a organitzar trobades, activitats, posar cadires a les places, fer cercaviles, actuacions a les festes majors... Sense aquesta estima per la cultura, Catalunya no seria el que és. Gràcies a elles: feu una important tasca de servei públic.

Des del Grup de Socialistes i Units per Avançar, donem molt valor al calendari festiu, a l'agenda cultural del territori, a les activitats, fires, festivals d'arreu que els caps de setmana molt sovint omplen de cultura el país. La cultura popular és sovint la primera porta d'entrada a la cultura, a la participació, a la gestió cultural, alhora que desperta vocacions artístiques en joves i infants, iniciant-se així el primer tast amb la cultura *amateur*, i després molts passen a la professional. Les entitats són intergeneracionals, acullen famílies senceres, i amb elles s'apren el sentit del voluntariat, alhora que es forma com a públic des de ben petits els infants i també podem ser-ho al llarg de la vida.

La cultura popular genera, doncs, relacions d'amistat, de veïnatge, forja vincles, genera cohesió social als territoris, creant vida als pobles, a les viles, a les ciutats, i fent de motor econòmic, també comercial i turístic.

I amb aquesta moció creiem que hem pogut arribar a consensos, com deia el diputat Ten. I, si així s'aprova, creiem que atenem peticions històriques, algunes reclamacions de les associacions culturals, també mesures per reduir la burocràcia administrativa del Departament de Cultura per a la tramitació dels ajuts, millorar les convocatòries de les subvencions, ajudar les juntes directives i les entitats, massa sovint ofegades econòmicament per la demora i el retard de les resolucions de les subvencions, i enfortim tota la cultura popular i el gran patrimoni que tenim al nostre país.

Ens agradaria dir també que les nostres propostes i esmenes han estat i són constructives. Han volgut ser útils, i sobretot útils al gran teixit associatiu popular de Catalunya, com, per exemple, ens reiterem en avançar cap al dos per cent en Cultura en el pressupost del 24, que ja se situa per a enguany en un dinou per cent. Volem que les entitats també tinguin més suport cap als ajuts que té el Departament de Cultura, i per això pensem que aquest pressupost del 24, aquesta proposta de pressupost, és molt positiva. També que s'obrin noves línies perquè hi puguin participar col·lectius, per fer de mecenatge o micromecenatge d'activitats culturals.

I, bé, crec que tots els grups, més o menys, parlem amb les entitats. L'Ens de l'Associacionisme Cultural ens feia arribar, als grups, diferents propostes. Nosaltres les hem recollit també en l'acord de pressupostos amb el Govern. I també volem agrair a la Federació d'Ateneus de Catalunya, aquests dos-cents ateneus associats, el seu importantíssim paper en la història del moviment cultural popular català des de finals del segle XX fins als nostres dies.

També, i justament per això, per aquestes necessitats, creiem que cal que el Govern impulsi un nou pla d'equipaments culturals que concertí, planifiqui i dialogui

amb els ateneus, amb el món local, també amb els grans equipaments nacionals per coordinar-se amb els municipals i que es facin les inversions necessàries per recuperar, rehabilitar i posar al dia teatres, sales polivalents, i també ajudar les entitats.

Pel Grup Parlamentari de Socialistes i Units per Avançar, recolzar la cultura popular i les associacions és una prioritat, i així ho vam demostrar donant suport al pressupost del Govern del 23, i també ho fem donant suport al pressupost del 24. Incrementarà la inversió en cultura i també en la Direcció General de Cultura Popular i Associacionisme Cultural en un dotze per cent, arribant als 14,3 milions d'euros.

És evident que tot el que avui aprovarem pot quedar en no res si no s'aproven aquests pressupostos, i creiem que la cultura i el món associatiu s'ho mereixen.

I, per acabar, i no menys important, per enfortir la cultura, cal, com deia el diputat Ten, que renovem normes, lleis. No hi arribarem a temps, és una llàstima. Nosaltres reiterem la necessitat de que Catalunya tingui una nova llei de patrimoni cultural, que aquesta sigui integral, que incorpori el patrimoni immaterial, i també, evidentment, que defensem una llei de drets culturals i d'accés a la cultura.

Moltíssimes gràcies.

La presidenta

Per part del Grup Parlamentari d'En Comú Podem, té la paraula el senyor Enric Bárcena Roig.

Enric Bárcena Roig

Gràcies, presidenta. Diputades i diputats... Agraïm la possibilitat de poder parlar de cultura popular gràcies a aquesta moció, i que aquests acords, malgrat tot, també som conscients que sovint tenen poca, curta volada, eh?, no arriben després a materialitzar-se en allò amb què tots estem d'acord aquí. Per tant, conjurem-nos perquè, aquest cop sí, sigui quelcom més que una constatació de que estem d'acord i de la bona voluntat.

En qualsevol cas, la riquesa cultural del nostre país avui està sostinguda per un ampli moviment associatiu de la cultura popular i tradicional, i és un activisme cultural que ha estat imprescindible per preservar el patrimoni tant immaterial com dels béns relacionats amb la nostra tradició.

I aquesta funció social de l'associacionisme mai s'ha correspost –això s'ha de dir– amb el suport necessari per part de l'Administració. De fet, una de les problemàtiques més rellevants és la difícil relació amb les administracions, especialment la Generalitat, per les dificultats burocràtiques que comporten les subvencions, quan n'hi ha hagut, eh?, que no sempre ha estat... Per tant, sobretot per a entitats i associacions que ja són molt..., vaja, es basen molt en el voluntariat, tota la qüestió administrativa és difícil. I, per altra banda, no hem de menystenir tampoc el paper i l'esforç dels ajuntaments per acompanyar aquesta conservació de les seves pròpies..., i el suport a les seves pròpies entitats culturals.

I això el que demostra és que hi ha una base molt local d'aquest associacionisme cultural al voltant de la cultura popular. Per tant, el repte del finançament de la cultura popular i la viabilitat econòmica d'aquest associacionisme segueix sent un tema central que porta anys sobre la taula. I, en aquest sentit, doncs, la proposta de destinar un dos per cent dels recursos del departament ens sembla important. És un avançament i tant de bo sigui un compromís que després, governi qui governi en els anys propers, doncs, pugui seguir dempeus.

L'altre gran repte que s'apunta és el del relleu generacional dins de la cultura popular i que significa tant un fet transcendental per la pervivència de l'activitat com també una oportunitat. De fet, som molt conscients que les entitats de cultura popular fan una funció social també, d'acompanyament, d'introducció a la cultura de tots els pobles i ciutats de Catalunya. I, a més a més, no només és una oportunitat de relleu generacional, sinó també de vincle intergeneracional i d'inclusió de la diversitat.

Fan una gran funció social, i aquesta també ha de ser reconeguda, més enllà, que també és important, de la transmissió i la pervivència de la cultura.

I, per una altra part, nosaltres estem molt d'acord també amb el punt de que hi hagi una diagnosi. Aquesta diagnosi, però, ha de ser de dades, diguéssim, objectives, però també de la pròpia experiència de les entitats que porten molts anys batallant i a peu de carrer i que segurament dades no en tenen tantes, però tenen un coneixement molt de primera mà, molt qualitatiu, que haurà d'integrar aquesta diagnosi que es demanava.

I, bé, evidentment, aquesta..., parlava de la funció social. Això ha d'anar de la mà del desplegament de la llei de foment de l'associacionisme. També hem de fer, però, algun petit retret. Un és que no tenim la llei de patrimoni cultural, malgrat els tres anys de legislatura que tenim. Anem tard i ens falta també, doncs, el..., que no s'hagi presentat, eh?

I, per últim, estem molt d'acord amb la sardana i la rumba catalana com a part..., per presentar-la a la UNESCO com el..., amb el seu reconeixement. I, per tant, aquí ens hi trobaran també. L'altre dia parlava també del *garrotín*, que s'ha demanat que sigui reconegut. Doncs anem recuperant tot aquest patrimoni.

En qualsevol cas, i per acabar, agrair... Sí que fer un apunt –agrint a Junts i al diputat Ten el seu esforç per incorporar totes les esmenes– de la importància de la cultura popular també integrar-la al circuit educatiu des de ben petits, a les extraescolars i en el lleure. Té una gran presència durant el curs i és un element important també de cultiu de tot aquest associacionisme. Nosaltres estem, per tant, d'acord amb totes les esmenes, també les que han presentat tots els altres diputats i grups, i donarem suport, per descomptat, a tota la moció.

Així que moltes gràcies.

La presidenta

Per part del Grup Parlamentari de la CUP - Un Nou Cicle per Guanyar, té la paraula la senyora Laura Vega.

Laura Fernández Vega

Bona tarda. En primer lloc, volem agrair que avui se li doni l'espai que es mereix en aquest Ple a la cultura popular, a la cultura del poble català. I, a més, sabem que s'han presentat tot d'esmenes que han sigut acceptades i que això avançarà. També sabent-nos greu i lamentant que encara no puguem tenir aquesta llei de patrimoni immaterial, però sabem que seguirà avançant en aquest sentit, amb la lògica que ha ajuntat aquests grups, que, front d'altres que mai no estan per la labor, posen al centre la cultura.

Perquè sabem que, com deia Galeano, quan es parla de llei popular, se'ns diu que no parlem idiomes, sinó dialectes; que no fem art, sinó artesanía; que no fem cultura, sinó folklore, i que no som éssers humans, sinó recursos humans. La cultura popular és l'expressió artística d'una determinada forma de concebre el món i la vida. Mentre la cultura, a la que es vol atorgar un estatus neutral, és massa sovint la cultura que aparta la mirada de la vida de la majoria, la cultura popular és el veritable sentit comú d'un poble que fa el pas del jo al nosaltres, que canta i dansa la seva història, que intenta tocar el cel amb els castells, que celebra al voltant de les fogueres de Sant Joan i dibuixa els Països Catalans i que construeix els seus casals i ateneus, on aprèn, s'organitza i on les mans, després de treballar, escriuen versos com «si anessis lluny / tan lluny que no et sabés / tampoc ningú sabia el meu destí», perquè la bellesa no és patrimoni d'uns pocs, per molt que hi hagi alguns que sempre s'entesten en que sigui així.

La cultura popular és del poble i per al poble. A vegades és grollera i malparlada, com els versos dels diables, que és com l'humor àcid contra els que manen, que ens fa més portable el dia a dia. D'altres és suau i tendra, com una carícia als que estimem, com «Els cigalons de Canalda», del Pont d'Arcalís i del molt enyorat Jordi Fàbregas.

Altres vegades és riallera dels altres i d'un mateix, enredant per aquí i enredant per allà, com «El mig amic», del Peret. El que és sempre, sempre, és una forma d'airejar la veu, malgrat la duresa dels dies, com a Mallorca o com al País Valencià, on el cant de batre i la nostra llengua seguiran alçant-se contra els hereus del «*Muera la inteligencia y viva la muerte*», que per desgràcia encara també habita en el nostre Parlament.

Ara bé, aquí i ara ens hem de preguntar quins són els perills per a la nostra cultura popular. És obvi que la nostra cultura no només s'enfronta a un estat i unes elits que la volen reduir al folklore i l'ús domèstic. També hem de tenir en compte que la globalització amenaça amb la dissolució de totes les diferències culturals i ens porta cap a una homogeneïtzació que és absolutament empobridora. Hem d'entendre que el retrocés del català no és un fet aïllat que puguem comprendre sense tenir en compte també aquests processos.

Com a catalans, sols ens podem defensar d'aquests perills no caient en una visió elitista i empobridora de la cultura; sols podem respondre als reptes que se'ns presenten partint d'una cultura popular viva. La UNESCO, de fet, defineix com a patrimoni cultural immaterial el patrimoni viu. I aquesta paraula, «vida», ha de ser la brúixola per a la defensa i l'expansió de la cultura popular catalana. Per això, benvinguda la Rosalía cantant una rumba com «Milionària», benvinguts Faixa i Titana posant una base tecno al cant de batre, benvingut Pau Alabajos cantant Ovidi, benvingut Fetus versionant Jaume Arnella, benvinguts festivals com el Rubifolk, que tracen complicitats, recuperant les nostres arrels, i benvingut tothom que la manté viva.

Però, de la contraposició amb viva, hem d'entendre la cultura morta, la cultura estàtica. I, per tant, també poden amenaçar la nostra cultura popular aquells que la volen fer com si fos un museu, un museu on les peces queden aïllades del públic, un museu on el poble entra i surt, però res no canvia, perquè la cultura allà exposada ja no li pertany.

Rebutgem així un concepte de cultura entesa tant des de lo folklòric com una cosa petrificada, com una essència que no sap d'on ve i que no té on anar. Amb això volem dir que la cultura nostra és tan preciosa perquè no està a una vitrina, sinó als carrers i a les places, als camps i a les ciutats, impregnant-se del que allà passava; que és preciosa, perquè és bruta de les ditades d'un poble, perquè no és una cultura popular neta i polida, vestida de diumenge. Això seria una contradicció en si mateixa.

I tot això ho diem perquè volem recordar aquells falsos patriotes que, en nom de la nostra bandera, intenten atiar uns contra altres i que, com ens va explicar el Sagarra, precisament els maulets, aquells combatents antiborbònics que van morir defensant Barcelona el 1714, enterrats al Fossar de les Moreres, on diu que no s'hi enterra cap traïdor, prenen el nom d'un terme àrab que significa aliats, agermanats, serfs alliberats, amos de si mateixos.

Amb això ens referim a que hi ha molts components del que avui tots considerem cultura popular catalana –com seria l'exemple de la rumba que es menciona en aquesta moció i que volem agrair– que provenen de la síntesi entre herències populars dels que van venir i dels que ja hi eren, del poble que és un i un centenar alhora.

Per això, reconèixer i promocionar la rumba com a cultura viva del país és recordar-nos que la rumba és una expressió nostra i, per tant, catalana. Per això, reconèixer i promocionar la cultura popular és saber-la eterna i canviant, com el poble i com nosaltres; és saber que en aquesta primera persona del plural és on ens juguem el futur de la cultura i del país, i que a casa nostra, on es ballen gitanes, jotes i rumbes, el nosaltres que construirem serà tan enorme com els reptes que tenim davant i com els enemics que volen la cultura morta.

Moltes gràcies.

La presidenta

Per part del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana, té la paraula el senyor Juli Fernández Olivares.

Juli Fernández Olivares

Moltes gràcies, presidenta. Diputats, diputades, directora general... Bona tarda a tothom. En primer lloc, gràcies, diputat Ten, per la feina que hem pogut fer conjuntament i també a la resta de diputats i diputades de la Comissió de Cultura, perquè crec que en aquesta moció el que podem dir de forma global és que hem sigut capaços de trobar els punts amb els que estem d'acord.

El senyor Ten ho explicava: hem pogut transaccionar moltes esmenes; en el nostre cas, vuit en una moció de catorze punts. Per tant, crec que la voluntat tant dels proposants com de la resta de grups, i també la nostra, tenint la responsabilitat del Govern, diu molt de que tots i totes entenem la cultura popular com un element essencial de la nostra societat, i que, per tant, trobar aquests elements en els quals podem millorar sempre és bo. Perquè nosaltres, els republicans i les republicanes, estem disposats sempre a millorar. És més, sempre que tenim responsabilitats de govern, el que intentem és fer-ho millor que els que ens han precedit, siguin del nostre partit o d'un altre partit. I jo crec que en l'àmbit de la cultura i en l'àmbit de la cultura popular, doncs, hem pogut tenir la capacitat d'anar avançant en qüestions que ens fan estar una mica millor del que estàvem fa uns anys. I això també és bo poder-ho reconèixer i que ens ho puguem reconèixer tots i totes plegades.

Ho podem veure, per exemple, en algunes qüestions que planteja la moció i que el senyor Ten plantejava al voltant de festes reconegudes com a patrimoni immaterial, o de fets culturals de cultura popular reconeguts com a patrimoni immaterial, que disposen a dia d'avui de partides nominatives als pressupostos de la Generalitat, com pot ser la Patum de Berga, o com pot ser el món casteller. Segur que podem millorar, segur que podem avançar. I, per tant, som capaços de construir punts en comú.

També ho podem fer com hem anat fent durant tots aquests anys, durant aquests darrers tres anys, al voltant del compromís amb recursos en la cultura del nostre país –el compromís amb recursos en la cultura del nostre país–, seguint aquest horitzó compartit per una gran majoria del dos per cent cultural, passant de l'1,1 per cent en els pressupostos del 2021, l'1 i mig per cent al darrer pressupost aprovat, i en la proposta de pressupostos de l'any 24, presentada ja en aquest Parlament, amb una proposta de l'1,7 per cent –566 milions d'euros–, i que continua en el pla compartit d'avançar fins al dos per cent. Per tant, refermar aquests compromisos crec que és bo i que pot aportar al sector cultural aquesta seguretat, però també fer-ho en l'àmbit concret de la cultura popular.

I en l'àmbit concret de la cultura popular, si ens posem a mirar els darrers dotze anys, doncs, podem veure que l'any 2011 el pressupost dedicat a cultura popular a Catalunya eren 7 milions d'euros i que l'any 2021 eren 7.445.000 euros. Podríem pensar que en dotze anys o en aquests deu anys la variable ha sigut de mig milió d'euros. Però no és així; va arribar a estar a 4.940.000 euros. Ara, en la proposta de pressupost en cultura popular, estem en una proposta de 14.352.000 euros.

Els acords polítics, les paraules, els consensos polítics són molt importants per compartir horitzons, per avançar, però tant o més important és posar recursos a disposició de la cultura popular per tal de que puguin fer millor la seva feina, de que puguin tenir el màxim de facilitats i de que allò que ens identifica com a catalans i catalanes en l'àmbit cultural al nostre país, però que també ens projecta al món, tingui el màxim de recursos al seu abast. Sempre disposats a millorar i sempre al costat de la cultura popular.

Moltíssimes gràcies.

La presidenta

A continuació, i per fixar la seva posició, té la paraula, per part del Grup Parlamentari de VOX, el senyor Manuel Jesús Acosta Elías.

Manuel Jesús Acosta Elías

Bé; moltes gràcies, presidenta. Senyors diputats, molt bona tarda. Votarem a favor de tots els punts que defensin, fomentin sense ambages qualsevol manifestació de la cultura popular com a senyal de respecte cap als nostres pares, avis, avantpassats, a la tradició i al llegat que hem heretat, i també com a símbol d'identitat catalana i espanyola enfront d'aquesta tendència actual a la globalització, que tendeix a homogeneïtzar, uniformitzar el pensament, l'art, la cultura. Perquè les arrels, com més pregones siguin, més profundes, molt més i millor sostindran, mantindran l'arbre de la cultura i, en definitiva, de la societat. Perquè una societat sense cultura no és societat.

Concretem. En el punt 1 d'aquesta moció de Junts, Junts apel·la a la Resolució 1112/XII, del desembre del 2020, perquè aquesta resolució fixava el dos per cent del pressupost en Cultura que s'hauria d'assolir l'any 2024. Estem al 2024 i el Govern d'Esquerra Republicana, amb l'ajut del Partit Socialista, fixa en 1,7 per cent el pressupost en Cultura. Per tant, incompleix aquesta resolució, amb la qual cosa estarem a favor d'aquesta part del punt 1.

Però, per altra banda, el mateix punt, la mateixa resolució diu que s'ha de fixar un mínim de cent deu euros per habitant en despesa de cultura. Ara mateix estem, a l'exercici de 2023, en 158 euros per habitant en cultura. Clar, si no modifiquem aquest mínim, com que ja coneixem les bretolades d'aquest Govern, doncs, compte, que correm el risc de retrocedir. Per tant, amb això no hi estem d'acord. A més a més, tampoc és per llançar coets; no és per llançar coets, perquè la mitjana europea en despesa cultural per habitant, per a cultura, eh?, per habitant, per persona, és 220 euros.

Bé, sobre incloure l'associacionisme cultural al futur avantprojecte de Llei de patrimoni cultural immaterial, que no s'assolirà en aquesta legislatura, evidentment, hi estem en contra. I hi estem en contra perquè l'associacionisme és un més dels molts elements que configuren, que estan en relació amb el patrimoni immaterial. A més, ja tenim una llei, que és la 2/1993, de foment de la cultura popular i associacionisme cultural.

Bé, cal protegir, per altra banda, eficaçment el patrimoni cultural popular. I com es fa això? Doncs ampliant els inventaris, actualitzant-los. Evidentment, estem d'acord amb l'elaboració d'un informe de participació i de la pràctica de la cultura popular i de l'associacionisme, i també estem d'acord amb l'elaboració dels seus pressupostos, molt ben desglossats, per tenir en compte quina és la realitat, quin és l'estat de la qüestió.

Estem a favor de les subvencions? Evidentment, només faltaria. El que sí que no estem d'acord és amb subvencionar totes aquelles entitats que utilitzen la cultura amb fins partidistes, amb fins polítics, com, per exemple, Plataforma per la Llengua, Acció Cultural del País Valencià o Obra Cultural Balear.

Recolzarem, evidentment, el punt de treballar per inscriure en la Llista Representativa del Patrimoni Immaterial Cultural de la UNESCO la sardana i la rumba.

I, finalment, doncs, estarem rotundament en contra de la Mancomunitat Cultural, perquè és una entitat que va crear la falsificadora de documents i prevaricadora Laura Borràs l'any 2019, quan era consellera de Cultura de Junts. Per tant, és una mancomunitat cultural inútil, cal suprimir-la per responsabilitat política, perquè dins del Departament de Cultura ja tenim una direcció general de patrimoni cultural amb funcions com aquestes: «Definir i impulsar polítiques en arxius, museus, patrimoni arquitectònic, arqueològic, paleontològic, documental i les seves infraestructures i xarxes territorials.» Per tant, aquestes feines ja les poden desenvolupar

—aquestes que Junts vol que faci, multiplicant la burocràcia, la mancomunitat—, ja les desenvolupa, o hauria de desenvolupar-les, aquesta direcció general.

I, finalment, estem d'acord, i és fonamental, en que la cultura popular s'endinsi en l'àmbit de l'educació.

Moltes gràcies.

La presidenta

Per part del Grup Parlamentari de Ciutadans, té la paraula la senyora Anna Grau Arias.

Anna Grau Arias

Bona tarda. Nosaltres també votarem a favor de tots els punts d'aquesta moció, que ens sembla una moció amable, insòlitàment amable —i és el que se sol veure últimament en aquest hemicicle—, ens sembla una moció útil, ens sembla benintencionada. Potser hi trobaríem a faltar una miqueta d'ambició, una miqueta més d'ambició.

Costa, eh? —costa—, arribar al dos per cent del pressupost de Cultura. I que consti que, fins i tot el dia que s'hi arribi, és molt poqueta cosa, un dos per cent de cultura, eh? —és molt poqueta cosa. Sort encara que a Catalunya sempre hem tingut millor cultura de la que ens mereixem, atesa la feina dels governants i dels polítics. I, realment, jo diria que el poble català sent passió per la cultura i que això ens ha salvat, diguem-ne, d'això, de no tenir una cultura molt més minsà.

M'han agradat les mencions..., això del patrimoni immaterial. Per desgràcia, m'ha recordat una trista tarda en aquest Parlament, que, vaja, no es va voler atendre la petició de les antigues parades d'ocells de les Rambles per obtenir aquest reconeixement, tot i que tenien més de seixanta mil signatures. Bé, ja dic que a vegades no és el mateix, allò, *predicar que dar trigo*.

D'alguna manera la moció, d'una manera molt delicada, molt amable, posa el dit a dues nafres que tenim. Una, pocs diners per a la cultura, pocs diners per a la cultura popular. De fet, clar, de 7 milions en 7 milions i mig, no tocarien ni a un euro per habitant de Catalunya. Si un hi pensa, s'esgarrija. Però, inclús si fem el salt copernicà als 14 milions, no arribaríem a dos euros per habitant de Catalunya. En fi, aquí ho deixo.

Pocs diners, massa burocràcia. De fet, la moció insisteix en que s'ha d'acompanyar les entitats una mica a navegar, doncs, la burocràcia de la Generalitat. Esperem que això no quedi en una simple declaració d'intencions.

I, bé, tot el que es faci per reconèixer que la cultura popular ha de ser inclusiva... Aquí s'ha insistit en que la cultura popular catalana és mestissa. Està bé això d'*una de cal y una de arena*, o sigui, una per la sardana i una per la rumba catalana. Però, vaja, em sembla que en realitat la cosa està una miqueta més barrejada. També es podria haver parlat del flamenc. A Catalunya hi ha algun dels millors artistes de flamenc del món.

Però, vaja, com deia, a la moció hi trobem a faltar ambició. Tenim por que no quedi en res. És veritat, doncs, que tot això queda condicionat a pressupostos, però, miri, per bona fe que no quedi. La votarem a favor en tots els seus punts i pregarem a nostre senyor que quedi en alguna cosa.

Gràcies.

La presidenta

Per pronunciar-se sobre les esmenes, té la paraula el senyor Francesc Ten i Costa.

Francesc Ten i Costa

Moltes gràcies. De manera telegràfica. Senyor Acosta, per falsificadors, potser vostè, perquè em sembla que ha tergiversat les funcions de la Mancomunitat Cultural. No deu conèixer ben bé què és. En parla la moció. Creiem que s'ha d'aclarir el paper actiu de la Mancomunitat Cultural i la governança que volem.

Ara que tenen més diners, doncs, també hi han algunes coses que no s'han acabat de fer prou bé, que és tenir dades, tenir indicadors, tenir diagnòstic, com deia el senyor Bárcena, i incloure-hi també l'experiència, que ens sembla que és un matís interessant.

Fem aquesta moció amb tota l'ambició del món, senyora Grau, i creiem que això ens permetrà també fer petites millores que el sector agrairà. És una moció que ens parla de les federacions i de facilitar les justificacions, d'eliminar burocràcia. Ens sembla que això era un pes, és un neguit per a totes les federacions, i s'ha de treballar. Hi insistirem.

També insisteixo que l'associacionisme articula el món del patrimoni immaterial. Per tant, en aquest sentit, és absolutament fonamental. Des de la cultura popular es treballa el folklore, però el que no pot ser és que hi hagi una mirada folkloritzada o una folklorització de la cultura popular. En aquest sentit, ens afegim a algunes consideracions que ha fet la CUP sobre el patrimoni viu i el patrimoni territorialment de tots els Països Catalans, evidentment.

No és per Cultura que es tombarien aquests pressupostos, senyor Fernández. Són uns bons pressupostos, unes bones xifres. Ja li vaig dir que el projecte, però, no l'acabem de compartir. I només faltaria que amb uns pressupostos tan expansius, doncs, algunes coses no s'haguessin fet..., tot això molt bé.

Dono les gràcies a tots els diputats i, com sempre, res més, però també res menys. Moltes gràcies.

La presidenta

Acabat el debat, els faig avinent que la votació d'aquesta moció es farà aquesta tarda, un cop substanciat el punt vint de l'ordre del dia.

Passem ara al vintè punt de l'ordre del dia, que és la moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre la resposta del Departament d'Acció Exterior i Unió Europea a l'informe del Parlament Europeu sobre els usos lingüístics a les escoles, presentada pel Grup Parlamentari de Junts per Catalunya. I té la paraula per fer la seva exposició... (*Manuel Jesús Acosta Elías demana per parlar.*) Ah, perdó, senyor Acosta.

Manuel Jesús Acosta Elías

Sí; gràcies, senyora presidenta. Per al·lusions a la meua persona. Acabo de rebre un qualificatiu de falsificador. Si podria dir una resposta.

La presidenta

Té dos minuts.

Manuel Jesús Acosta Elías

No, en menys ja és suficient. No, només dir que jo no tinc cap condemna ferma de falsejar documents i de prevaricació com la senyora Laura Borràs, eh?, senyor Ten. I, per altra banda, només cal repassar a la pàgina oficial del Departament de Cultura quines són les funcions de la Direcció General del Patrimoni Cultural.

Moltes gràcies.

La presidenta

Senyor Ten...

Francesc Ten i Costa

Gràcies, presidenta. Senyor Acosta, repassi les meves paraules. Jo he dit que, per falsificadors, potser vostè, que ha dit no sé què, d'acord? I vostès falsegen sempre la realitat del matí al vespre i enllacen amb la matinada i l'endemà, i sempre estan així. Gràcies.

La presidenta

D'acord, no? (*Pausa.*) Moltes gràcies.

Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre la resposta del Departament d'Acció Exterior i Unió Europea a l'informe del Parlament Europeu sobre els usos lingüístics a les escoles

302-00409/13

Doncs passem ara sí... Té la paraula... (*Pausa.*) Ah, perdó, pensava que..., com que ha baixat. Presentada pel Grup Parlamentari de Junts per Catalunya. I per exposar-la, té la paraula el senyor Francesc de Dalmaes i Thió.

Francesc de Dalmaes i Thió

Gràcies, consellera. Diputades, diputats... De fet, amb aquesta moció reprenem una mica el fil de la interpellació que vam fer en el seu moment fa quinze dies, i en el que miràvem de lligar el projecte europeu i les institucions europees a aquest període de pau més llarg que ha viscut el nostre continent. I ho fèiem, en aquell moment, expressant alguna de les xifres que ens va deixar la Segona Guerra Mundial. I algú s'ho va agafar d'una altra manera, però no, no parlem que durant aquest període de pau hi hagi hagut absència de guerres. De fet, hem tingut les guerres dels Balcans, amb la matança de Srebrenica, que és la pitjor matança de civils després de la Segona Guerra Mundial, precisament. Ara mateix tenim la guerra d'Ucraïna.

Evidentment, tenim moltes batalles que estem lluitant i que volem guanyar al si d'Europa: la de la pagesia –d'aquí una estona reprendrem el debat monogràfic–, l'habitatge, l'atur juvenil, la sanitat, l'educació. Però sí que posàvem en relleu que el projecte europeu, que les institucions europees ens ofereixen espais per guanyar aquestes batalles, per trobar-hi solucions. I, sobretot, perquè, malgrat que és un projecte que és perfectible, és un projecte que és essencialment democràtic.

I nosaltres volem posar molt l'accent en aquests fonaments democràtics del projecte europeu. Perquè hi ha una excusa creixent per rebutjar el projecte europeu, per rebutjar les institucions europees, que és aquesta extrema dreta que no para de créixer al si de les pròpies institucions i a tots els estats. I nosaltres diem: «Doncs lluitem-ho. Doncs anem-hi. Fem que els valors europeus, fem que les institucions europees siguin, precisament, bastió contra el feixisme.»

Ja sabeu que Joan Fuster deia que la política o te la fas o te la fan. Doncs Europa és el mateix. Europa o te la fas, o te la fas teva, o te la fan. I nosaltres volem dir que a nosaltres no ens la faran, que la farem.

També una excusa que diu: «Escolta, el projecte europeu poden ser molts espais multilaterals. No té per què ser la Unió Europea.» I diem: «I tant que sí.» Però això en cap cas pot ser una excusa per rebutjar ni la Unió Europea, ni les seves institucions, ni la feina que s'hi pot fer al seu si.

I aquest any, el mes de juny, Catalunya tornarà a triar els seus eurodiputats, i suposo que per a la majoria de grups parlamentaris que som aquí, doncs, és una data important, però entendreu que, com a diputats de Junts per Catalunya, per nosaltres és especialment important, aquesta data, perquè el president Puigdemont, però tot l'exili, ha trobat a Europa l'espai on trobar la justícia i on podia fer política. No només al Parlament Europeu –no només al Parlament Europeu. A tot Europa, i des de l'octubre del 17, hem trobat espais on fer política i sobretot espais on se'ns feia justícia: a Bèlgica, a Escòcia, a Suïssa, a Itàlia o Alemanya. I, per tant, aquesta moció és una mena de manifest, d'adhesió, de reivindicació del projecte europeu a les institucions europees. I el farem també des de la diversitat política, com és l'Europa diversa, que volem essencialment democràtica.

I esmentem especialment el Comitè de Peticions perquè és el principal vincle entre els ciutadans europeus i les institucions europees i específicament amb el Parlament Europeu. Per això, les votacions d'aquesta moció seran significatives, perquè, una vegada més, aquest Parlament demostrarà el profund europeisme d'aquest país.

I he vist que entrava i li agraeixo molt la seva presència, consellera, en una moció, que no és una interpellació; per tant, valorem molt que hi sigui present. Però

sí que li volíem dir que avui, que parlàvem també de drets i d'Europa i de perills i d'amenaces, hi han tres perills i tres amenaces greus a dins d'Europa. Un és la utilització de la immigració com a arma llancívola entre forces polítiques; l'altre és l'ús de les *fake news*, i l'altre és l'ús del *lawfare*.

Jo crec que nosaltres hem de mantenir el debat lluny d'això. Dilluns a la comissió d'exterior es van fer servir, es van fer servir per part de la vostra intervenció, consellera, arguments de la caverna mediàtica, de la caverna judicial, en contra de Junts per Catalunya, que sap que eren mentides, que eren *lawfare*. I li demanem, si us plau –i l'hi demanem amb tota la contundència, però també amb tot el respecte institucional–, que rectifiqui en aquest punt.

Moltes gràcies.

La presidenta

Atès que no hi ha esmenes presentades, a continuació, i per fixar la seva posició, té la paraula, per part del Grup Parlamentari del Partit Socialistes i Units per Avançar, el senyor David Pérez Ibáñez.

David Pérez Ibáñez

Moltíssimes gràcies, senyora presidenta. Senyora consellera, efectivament, moltes gràcies per participar de la moció. Diputats, diputades... Efectivament –efectivament–, ja hi hauran eleccions, cadascú anirem per la nostra via, però hi han elements en comú, hi ha elements de trobada. I aquesta moció podria ser un d'aquests elements.

Ja l'avis: per part nostra votarem a favor de tota la moció, perquè una Europa democràtica i una Europa pacífica és crucial per a la construcció del futur. I, per tant, hem de defensar-la davant de qualsevol amenaça o davant de qualsevol instrumentalització partidista. És imperatiu rebutjar qualsevol intent esbiaixat i partidista de la dreta en contra dels valors europeus que nosaltres volem defensar.

Nosaltres advoquem per un enfocament inclusiu i respectuós, reflex dels principis de democràcia, d'igualtat, de pluralisme i de solidaritat que caracteritzen la Unió Europea i que són fonamentals per al progrés de Catalunya i del conjunt d'Europa. És preocupant observar aquest ús partidista –com diu la seva moció en els punts 3 i 4– per part de la Comissió de Peticions del Parlament Europeu, que ha desviat l'atenció de les qüestions competents i fonamentals i ha ignorat el reglament en aquesta qüestió. Això és inacceptable i requereix una resposta ferma, perquè ningú pot oblidar que les institucions són de tots i de totes.

Nosaltres reconeixem i valorem profundament el projecte europeu i les seves institucions com a espai de diàleg i espai de participació, i reafirmem el nostre compromís amb el projecte europeu i els seus valors. Exigim respecte i la correcció en l'ús de les institucions europees. Nosaltres creiem i defensem la necessitat de treballar tots junts per aconseguir una Europa que sigui més social, més inclusiva, més oberta, més justa, més igualitària, més tolerant i més verda.

Estem construint una Europa basada en la sostenibilitat, la democràcia, la inclusió, en un context en el qual els drets humans i universals són essencials, i l'avenç social i econòmic mediambiental caminen junts de la mà.

Des de les eleccions del 2019, hem afrontat diferents crisis i emergències, sempre des de la unitat, la cooperació i la resiliència. Hem demostrat que una Europa que protegeix la seva gent, que defensa els seus valors, sense donar-los per fets, i ofereix aquesta esperança per a un futur millor és possible.

Hem treballat àrduament per abordar l'augment del cost de la vida, l'emergència climàtica, la transició cap a una energia neta, la pandèmia de covid i, darrerament, l'agressió de Rússia contra Ucraïna. I, per cert, des de Catalunya i des d'Espanya hem mantingut una actitud, si m'ho permeten, pionera, exemplar i d'alguna manera capdavantera.

Malgrat aquests assoliments, encara tenim molts reptes per endavant, i només podem fer-hi front treballant plegats; efectivament, treballant plegats. En un context marcat pels conflictes i l'autoritarisme, Europa ha de ser un garant de pau, ha de promoure el respecte i el dret internacional i ha de defensar els drets humans.

També hem d'abordar les desigualtats internes, la pèrdua de poder adquisitiu, la violència de gènere i les dificultats que afronta la joventut i l'afebliment de la democràcia i de l'estat de dret. Aquests són els temes –aquests són els temes.

I és crucial resistir l'amenaça que representa l'extrema dreta per a la ciutadania i el projecte europeu. Crec que en aquest sentit hem de treballar plegats. Els nostres valors són incompatibles amb els seus, i hem de romandre fermes en la nostra defensa de la igualtat, la justícia social i la solidaritat. Hem de mobilitzar-nos per impulsar el canvi; hem de continuar treballant junts per construir una Europa que reflecteixi els nostres valors i les nostres aspiracions compartides. És fonamental per al nostre futur i per al futur de les noves generacions. I per a aquestes properes generacions hem de fer una Europa protectora, una Europa feminista, una Europa per als joves, una Europa independent i una Europa forta en el món, que pugui promoure la pau, la seguretat, la cooperació i els drets humans.

Moltes gràcies, senyora presidenta, senyores i senyors diputats.

La presidenta

Per part del Grup Parlamentari de VOX, té la paraula el senyor Alberto Tarradas Paneque.

Alberto Tarradas Paneque

Bien; muchas gracias, presidente. Señora consejera, buenas tardes. Señores diputados... Juntos hoy nos vuelve a deleitar con una de sus mociones sobre asuntos europeos. Y digo «deleitar» con todos mis respetos, señor Dalmases, pero es que siempre es entrañable verle a usted hablando de este europeísmo en un tono cursi habitual que le acompaña, aunque a veces su europeísmo cursi se empaña de realidad, como es el caso que estamos debatiendo hoy, de cuando Europa les quita la careta, cuando la eurocámara deja de comprar su discurso lacrimógeno y les señala como los auténticos responsables de la limitación de los derechos de los ciudadanos de Cataluña sobre los que gobiernan ustedes.

Y eso es precisamente lo que ha sucedido a raíz de una petición. Una delegación de europarlamentarios de la Comisión de Peticiones visitó Cataluña para esclarecer qué es lo que estaba sucediendo en los colegios catalanes. Tras reunirse con la consejera, con varios centros y demás encuentros, diputados de toda Europa pudieron comprobar cómo a los estudiantes catalanes se les niega el derecho a ser educados en la lengua oficial del Estado, en su lengua materna, que es tratada al mismo tiempo como si fuera búlgaro o cualquier otro idioma extranjero. Esto es así, y ustedes pueden considerar que su modelo educativo es el único que puede mantener vivo el catalán. Pero esto es falso. El catalán existía antes y existirá después de su modelo totalitario. La única realidad –y así se ha demostrado– es que Cataluña es la única región europea donde se persigue desde la Administración pública la lengua común de todo el Estado.

Y por eso les digo, señores de Juntos, que su europeísmo cursi es falso, porque ustedes lo único que quieren es instrumentalizar las instituciones europeas para que atenten contra un estado miembro, al mismo tiempo que pretenden diluir nuestra región en un proyecto ideológico global dirigido por las élites económicas y por las élites políticas.

No se puede ser europeísta para algunas cosas y luego decir que Europa no funciona cuando no les da la razón. A la política creo que se ha de venir llorado de casa y con las ideas muy claras, y creo que esto es lo que estamos haciendo nosotros. En mi partido, VOX, creemos profundamente en Europa, en la idea auténtica de Europa. Creemos en la raíz de un proyecto civilizatorio que ha sido capaz de cambiar el

mundo entero. Creemos en la Europa cristiana que ha enseñado a la humanidad entera que es posible construir naciones fuertes con un profundo..., y desde el profundo respeto a la dignidad humana y a la libertad. Este es nuestro proyecto europeo.

VOX, desde el grupo de los conservadores y reformistas, ha hecho más por defender los pilares fundacionales de Europa que cualquier otro partido de esta cámara. Mientras liberales, socialistas y populares, ya por no hablar de los verdes y de GUE, conforman un consenso globalista que pretende diluir las naciones soberanas en una amalgama de rincones del mundo sin identidad, gobernados por la ideología de género, el climatismo desbocado y desnaturalizados por el multiculturalismo, los conservadores y los reformistas europeos nos hemos plantado ante este modelo desbocado. ¿Y eso nos convierte en euroescépticos? Pues no, todo lo contrario, precisamente porque amamos Europa, creo que VOX tiene que ser precisamente exigente con las instituciones europeas.

Y por eso estamos en el Parlamento, para que el proyecto europeo se mantenga, para que unos funcionarios que no ha votado nadie no impongan a nuestros agricultores cómo deben trabajar su campo, chantajeándoles con las ayudas de la PAC, mientras dejan que productos marroquíes infectados de hepatitis entren en nuestro mercado, tirando por el suelo los precios de nuestros productores y excluyendo a nuestros agricultores del mercado.

Estamos en Europa para que la estructura de nuestra economía y nuestra industria la decidamos nosotros, y no dependa de los beneficios de los poderosos y de los intereses del gran capital. VOX está en Europa para que nuestras fronteras sean defendidas frente a la inmigración masiva, que ha importado a nuestra tierra formas brutales de violencia que estamos padeciendo todos los días en todos los países de Europa.

Y esta es precisamente una de las grandes victorias de VOX en el Parlamento Europeo: mientras ustedes estaban preocupados por imponer el catalán en Bruselas, la eurocámara ha aprobado una reforma de Eurodac, el conocido como informe Buxadé, para que los cuerpos policiales de los distintos estados miembros de Europa puedan compartir sus bases de datos, se agilicen en frontera; sí, el asilo, pero también las remigraciones. Y eso ha sido gracias a VOX.

Así que estas próximas elecciones europeas, que todos ustedes están hoy anunciando... Pues me sumo para animar a la esperanza, porque creo que una nueva Europa se va a poder construir en los próximos meses. Y las cosas se pueden hacer bien, aprobando reformas como la que se ha aprobado...

La presidenta

Gràcies, diputat.

Alberto Tarradas Paneque

...recientemente gracias a muchísimo trabajo de nuestro eurodiputado Jorge Buxadé.

Muchas gracias.

La presidenta

Per part del Grup Parlamentari de la CUP - Un Nou Cicle per Guanyar, té la paraula la senyora Nogay Ndiaye Mir.

Nogay Ndiaye i Mir

Gràcies, presidenta. Bé, avui ens trobem aquí davant d'una moció de Junts que entra a valorar aquesta comitiva europea, perquè venien precisament a avaluar la situació del català a les aules, i es parla molt d'Europa i poc de les aules. Perquè, precisament, els cinc punts que integren aquesta moció parlen únicament i exclusivament d'Europa, del marc europeu i una mica d'aquesta Comissió Europea i de les competències que té Europa per legislar o opinar sobre qüestions catalanes. Però res diu de la situació del català a les aules, de les conclusions que va publicar aques-

ta comitiva europea de la dreta i l'extrema dreta que va venir a observar els nostres centres educatius. I, per tant, és una moció que, d'entrada, quasi quasi que em qüestiona si jo hauria de valorar, perquè jo m'esperava una valoració d'aquesta comitiva i de la situació del català, com he dit, a les aules.

Però, bé, centrem-nos en la qüestió. Nosaltres no compartim el marc d'aquesta moció, precisament perquè parla de l'uropeisme com quelcom inherent al catalanisme polític, i, per extensió, «les institucions europees són el mirall democràtic on Catalunya vol expressar i participar en la construcció i consolidació del projecte europeu». Aquest no és el nostre marc, perquè, d'entrada, parlar de valors europeus com quelcom homogeni, inherent i comú a tots els estats membres que formen part de la Unió Europea és una fallàcia. Els valors europeus depenen dels governs que lideren cadascun d'aquests països i orienten la seva ideologia.

Els partits d'extrema dreta, precisament, conservadors i cada cop més extrems, han crescut en els darrers anys fins a superar més del cinquanta per cent dels països membres de la Unió Europea. De fet, és significatiu que a Europa les accions violentes de l'extrema dreta no tinguin tant de ressò com les del terrorisme vinculades al radicalisme religiós.

Nosaltres no compartim aquesta Europa, l'Europa de Salvini o Meloni, o Le Pen o Morawiecki, per posar-ne alguns mals exemples. Aquesta Europa no ens representa. Els valors europeus no són els valors que representen o haurien de representar la catalanitat. Nosaltres no volem compartir uns valors que van en contra dels drets humans, uns valors que representen la guerra, el bel·licisme, el militarisme, la traïció i donar l'esquena, com s'està fent actualment, al poble palestí (*aplaudiments*), les polítiques migratòries genocides. Cada any veiem com Europa destina milers de milions d'euros a agències com Frontex, que l'únic que fa és pagar perquè la gent no pugui entrar, morint a les nostres fronteres; protegir o vetllar per aquesta Europa blindada, aquesta Europa tanc o dic de contenció dels que som a dins i que no hi pugui entrar ningú. Nosaltres no compartim aquesta ideologia i, per tant, no compartim el marc d'aquesta moció.

Tampoc compartim algunes idees que ja s'han comentat en les darreres intervencions d'aquests dies, com són les decisions europees sobre qüestions que afecten a nivell local. En tenim exemples, precisament, en aquest Ple, amb el monogràfic sobre pagesia, on a nivell europeu es decideixen, es prenen decisions que afecten el nostre territori, les nostres poblacions, que afecten a nivell local, sense tenir en compte aquesta diversitat, aquesta realitat que ens diferencia i que fa diferents els nostres municipis.

I, per tant, nosaltres votarem en contra d'aquells punts que fan referència i que enalteixen aquesta Europa que nosaltres no defensem, tot i que sí que coincidim amb reconèixer aquest ús partidista d'aquesta selecció de representants de la dreta i de l'extrema dreta europea per encapçalar la missió contra la llengua catalana als centres educatius, com alguns en aquesta cambra han defensat i defensaran. Era una comissió que podia incloure representants dels diferents grups polítics, però n'hi ha que no han volgut participar d'aquesta pantomima en la que cadascú col·locava els seus homòlegs europeus.

I ja acabo, presidenta. Una missió formada per parlamentaris sense cap tipus de competència en àmbits com la vehicularitat del català a les nostres escoles. Una missió que, com he dit anteriorment, ha estat creada amb l'únic objectiu d'atacar la llengua catalana i dividir el nostre poble. I, per tant, nosaltres, òbviament, no votarem a favor...

La presidenta

Gràcies.

Nogay Ndiaye i Mir

...d'aquells punts que ja he comentat, i sí que defensarem aquesta qüestió de que és una comissió totalment partidista, de dreta i extrema dreta.

Gràcies.

(Aplaudiments.)

La presidenta

Per part del Grup Parlamentari d'En Comú Podem, té la paraula el senyor Joan Carles Gallego i Herrera.

Joan Carles Gallego i Herrera

Bé; doncs, bona tarda. Com ja s'ha dit, aquesta és una moció que, aprofitant la denúncia de l'ús partidista que determinats grups de dreta i d'extrema dreta han fet dels mecanismes de la Unió Europea per qüestionar els usos lingüístics de l'escola catalana..., doncs aprofitant aquesta denúncia, que compartim, és una moció que situa una declaració europeïsta, reconeix la utilitat de la Comissió de Peticions per reforçar la proximitat de la ciutadania amb relació a les institucions europees i reconeix també la rellevància europea amb relació a qüestions tant locals com nacionals. Des d'aquest punt de vista, compartim el conjunt de la moció. Per tant, és d'agrair, diguéssim, una moció que en aquests moments reforci aquesta declaració i aquesta voluntat d'aprofundir en els valors europeus.

Coincidim, per tant, amb tot, perquè entenem que Europa és el nostre espai de ciutadania. Però certament ens hagués agradat aprofundir-hi una mica més. Quina Europa? De quina Europa estem parlant? No només quedar-nos en l'Europa superestructural. Compartim el que diu la moció, però creiem que hem perdut l'oportunitat d'aprofundir en algunes qüestions.

Perquè, certament, necessitem Europa, volem Europa, però necessitem i volem una Europa més social, una Europa més verda, una Europa més violeta; una Europa més compromesa amb la democràcia i amb els valors de la pau i de la solidaritat. Perquè creiem que el que avui està en joc és si avancem cap a aquesta Europa, cap a aquesta Europa dels valors, de la pau i de la solidaritat, cap a aquesta Europa forta, també capaç de liderar, de posar-se davant dels grans reptes que el conjunt de les entitats, dels països, de les nacions de la Unió Europea tenim davant, que són els mateixos i que són compartits: l'emergència climàtica, els canvis tecnològics que es generen al voltant de la digitalització, els canvis demogràfics.

Tenim grans reptes com a Unió Europea i necessitem una Europa forta que s'hi posi davant i que s'hi posi davant clarament, amb aquesta voluntat solidària i amb aquest reforç dels valors solidaris. I, per tant, una Europa també que disposi de les polítiques econòmiques que tinguin a veure amb això, amb reforçar aquesta Europa social i aquesta Europa solidària. I, per tant, no una Europa que retorni als vells valors de l'austeritat fiscal, d'unes regles fiscals que creiem que cal superar d'una vegada per totes. Per tant, una Europa, també, que embridi, d'una manera o altra, els poders econòmics, les grans multinacionals, els fons financers. Una Europa, també, que lideri, davant dels reptes que tenim davant, aquesta transició justa que permeti que al conjunt de la ciutadania europea, amb independència del lloc on visqui, ningú quedi enrere.

Per tant, creiem que és una moció que reforça els valors europeïstes i la declaració europeïsta. Ens hagués agradat anar més endavant. Votarem a favor de la moció, tot i que volíem deixar sobre la taula aquesta necessitat d'aprofundir-hi, perquè necessàriament, davant de les eleccions europees que tenim, haurem de confrontar quins models d'Europa tenim i quines parts compartim i en quines parts hem de, necessàriament, aprofundir si volem donar servei a la ciutadania.

Res més, i gràcies.

La presidenta

Per part del Grup Parlamentari de Ciutadans, té la paraula la senyora Anna Grau Arias.

Anna Grau Arias

Traen ustedes hoy aquí una moción que al leerla una ya no sabe si reír o llorar. Vienen aquí a proclamarse catalanistas, cosa que ustedes renunciaron a ser y a defender cuando se pasaron al independentismo más groseramente lepenista. Se proclaman, además, europeístas, cuando lo que nos traen hoy aquí es, o intenta ser, un grave desprecio al Parlamento Europeo, al que ustedes discuten que pueda opinar sobre si se cumplen o no las leyes en Cataluña y hasta sobre si se respetan aquí, o no, los derechos humanos.

Han venido ustedes hoy aquí a intentar desacreditar la Comisión de Peticiones del Parlamento Europeo y a intentar reventar el informe de la misión de observadores de sus múltiples atropellos en la escuela catalana. Ya le vale, por cierto, al Partido Socialista, apuntarse a este bombardeo por siete votos.

Viniendo de cualquier partido separatista, así en general, esta moción no pasaría de ser una nueva muestra del infantilismo con que ustedes miran a las instituciones europeas. Son buenas si les dan la razón; si no se la dan, son malas y son de ultraderecha. Europa les gusta si les compra la mercancía averiada de su propaganda millonaria –que, por cierto, la pagamos todos–, si les compra su victimismo lastimero, si les pasa la mano por el lomo, les dice: «Mecachis, qué guapo es Puigdemont y qué progre sería amnistiarse y que pueda ser candidato a las europeas y volver en julio.» Algunos ya le están preparando la alfombra roja de bienvenida.

Ah, pero en el momento en que Europa se pone seria, se mira los papeles y pide comprobar la realidad sobre el terreno, saltan todas las alarmas. La cosa tiene especial retranca si una moción como esta la firma Junts per Catalunya, partido heredero del PDECAT, a su vez heredero de Convergència i Unió.

¿Tengo que recordarles hoy aquí cómo durante estas apasionantes metamorfosis perdieron ustedes todo crédito en Europa hasta el punto de ser expulsados con deshonra de ALDE, la familia liberal europea en otoño de 2018? Ustedes siempre han culpado de esa expulsión a Ciudadanos, que es verdad que ahora es el gran referente de los liberales europeos en Cataluña y en España. Y por muchos años, porque evidentemente, si Ciudadanos no estuviera en Europa, ustedes podrían volver a la carga, volver a intentar colarse por la puerta de atrás, podrían volver a intentar dar la peor versión posible de nuestro país en Estrasburgo y en Bruselas. Mientras haya eurodiputados de Ciudadanos, tengan por seguro que no se lo van a poner fácil.

Es francamente halagador que ustedes nos reconozcan este gran mérito. Saludo a mi compañero Matías Alonso, que estaba en ese consejo extraordinario del ALDE Party en Bruselas y tuvo el honor y el orgullo de votar a favor de la expulsión del PDECAT. Pero preciso: es decir, que el PDECAT se ganó a pulso él solito su expulsión. Por si la memoria les falla, o a ustedes les gustaría que nos fallase, tengo aquí el dossier, con detalladísima documentación anexa, donde se cuenta paso a paso cómo y por qué les expulsaron.

Sucede que ustedes pretendían a la vez soplar y sorber: estar en ALDE como herederos de CiU y a la vez fingir no saber nada de los escandalazos de corrupción de CiU –caso Palau, caso Pujol, caso Pretoria... Todo esto a los liberales europeos les puso los pelos de punta. No digamos que les intentaron ustedes mentir, fingiendo que no eran los mismos perros con distintos collares y con las mismas sedes embargadas.

No digamos cuando pillaron al señor Jordi Xuclà yendo y viniendo de la Siria de Bashar al-Assad con los gastos pagados por la Rusia de Putin, que ese sí que es su aliado internacional natural, y parece que lo es desde hace mucho tiempo. Nada más faltó que la señora Marta Pascal dejara de contestar los correos pidiéndoles explica-

ciones de los dirigentes de ALDE o que solo les contestara para quejarse de que los liberales europeos fuesen unos fachas contrarios a las declaraciones unilaterales de independencia de una parte del territorio de un estado miembro de la Unión, al que ustedes no perdían ocasión de desprestigiar y de acusar de violar no sé cuántos derechos humanos.

¿Por qué no prueban ustedes a meterle una DUI a Putin, a ver qué pasa, o de meterle una ley de amnistía? ¿Les suena el nombre de Aleksei Navalni? ¿Y el de Volodímir Zelenski? Oiga, que hasta las cuotas de ALDE dejaron de pagar y se las tuvieron que reclamar con insistencia. Lo tengo todo aquí, documentadito. Si quieren luego se lo enseñó y les refresco la memoria.

En fin, que no sé a quién pretenden engañar aquí, dándose de catalanistas y de europeístas. Les echaron de la gran familia liberal europea por sus antecedentes penales, por morosos y por intentar engañar, como han intentado engañar a la misión de observadores de la Comisión de Peticiones del Parlamento Europeo sobre sus malas acciones y peores intenciones en la escuela catalana, como intentan engañar con su infame ley de «fachoamnistía».

La presidenta

Gràcies.

Anna Grau Arias

Y sí, Ciudadanos –ara acabo, presidenta– no va a perder comba y no les va a dejar pasar ni una, ni en el Parlamento Europeo ni en el catalán. Votaremos en contra de esta moción y la adjuntaremos al dossier de sus muchas vergüenzas.

La presidenta

Per part del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana, té la paraula la senyora Ana Balsera i Marín.

Ana Balsera i Marín

Gràcies, presidenta. Consellera... Bona tarda a tothom. Podríem dir que hem inaugurat la campanya electoral a les eleccions europees avui, amb aquest intens debat on cadascú ha pogut fer el seu tall de vídeo.

I, bé, avui debatем aquesta moció que ha presentat Junts per Catalunya sobre la resposta del Departament d'Acció Exterior i Unió Europea a l'informe del Parlament Europeu sobre els usos lingüístics a les escoles. I ja anunciem que votarem tots els punts a favor d'aquesta moció, si bé voldríem fer alguns comentaris.

El primer d'ells és sobre el títol de la moció, perquè ens ha sobtat que sigui «la resposta del Departament d'Acció Exterior i Unió Europea» quan al cos del text i al *petitum* no hi ha re que insti el departament o el Govern o l'executiu, sinó simplement que el Parlament constata. I llavors aquest títol no..., bé, ens ha sobtat.

I ara ja entrant també nosaltres a comentar sobre la Unió Europea, som europeus, som europees i creiem en aquesta idea de la Unió Europea, però també hem de ser crítics, perquè defensar la Unió Europea també és defensar que aquesta ha de ser i ha de fer polítiques públiques que vagin a millorar la vida dels seus ciutadans. Perquè nosaltres diem «sí» a la Unió Europea, però a una Unió Europea oberta, que protegeixi la seva ciutadania, que defensi la cultura de la pau. I nosaltres diem «no» a una Unió Europea de dretes, d'extrema dreta, a una Unió Europea tancada, a una Unió Europea amb fronteres cada cop més restrictives i a una Unió Europea dels poderosos.

I, sobre les eleccions europees que d'aquí a uns mesos tindrem, ens hi juguem molt, perquè ens hi juguem el projecte d'Unió Europea que volem, el nostre model europeu; si deixem més espai encara a la dreta i a l'extrema dreta, com hem pogut escoltar avui alguns discursos cada cop més negacionistes del canvi climàtic, xenòfobs, homòfobs, masclistes, a una Europa més tancada, amb uns murs més alts, o defensem una Europa crítica, una Europa d'esquerres, sostenible, oberta i feminista,

on tothom és benvingut; si és integradora, interpel·la els drets de la ciutadania, que és l'Europa que nosaltres defensem des d'Esquerra Republicana.

I, parlant d'institucions europees, s'ha parlat sobre la Comissió de Peticions. I és que dona compliment a un dels drets més fonamentals, que és que els ciutadans i ciutadanes europeus tinguin accés a la Unió, que tinguin accés a presentar una petició. Però recordem que la Unió Europea no és competent per legislar respecte al sistema educatiu dels estats membres de la Unió. De fet, la mateixa presidenta d'aquesta comissió, la senyora Dolors Montserrat, del PP... I avui veiem que no ens acompanyen... Ara ens acompanya el diputat del PP. Volíem recordar-li que ella mateixa va contestar a una carta de denúncia d'un ciutadà de minoria turca de Grècia que demana una educació bilingüe per a joves d'aquesta minoria que les disposicions i modalitats d'educació escolar dels estats no estan regulades per la legislació europea; per tant, que la Comissió de Peticions no té competència per revisar les decisions dels estats membres respecte a l'ensenyament i l'ús de llengües minoritàries.

Per tant, la senyora Dolors Montserrat no va actuar igual quan es tractava de la immersió lingüística i Catalunya, que va fer un ús totalment extralimitat i partidista del càrrec de presidenta d'aquesta comissió, com ho denunciava la nostra companya eurodiputada Diana Riba al Parlament Europeu.

I és que és una evidència de com s'instrumentalitzen les institucions europees. I, quan es fa des d'aquest nacionalisme d'estat, només s'afavoreix l'extrema dreta. Perquè el beneficiari d'aquesta actuació no van ser ni l'Estat espanyol ni el PP, sinó VOX, i és que donem més espai a aquests, a l'extrema dreta, que només volen tancar i fer més altes les fronteres europees.

I ja m'ho permetran, per tornar a parlar de la immersió lingüística, com a col·locan he de parlar de la meva ciutat, Santa Coloma de Gramenet, que va ser bressol de la immersió. I recordem que van ser moltes famílies vingudes d'Andalusia, d'Extremadura, com és la meva, la meva mare i el meu pare, que van lluitar molt perquè nosaltres, els seus fills i filles, poguéssim aprendre i estudiar la llengua catalana. Perquè van entendre que el català era una eina de cohesió social. Un reconeixement a la immersió a Santa Coloma i a totes les famílies com la meva, que van lluitar.

Moltes gràcies.

La presidenta

Acabat el debat, els fem avinent que passem, tot seguit, a la votació de les mocions substanciades aquesta tarda, que són els punts 19 i 20 de l'ordre del dia.

(Pausa llarga.)

Declaració de la Junta de Portaveus del Parlament de Catalunya amb motiu de la commemoració del Dia Internacional de les Dones

401-00049/13

Diputats, diputades, abans d'iniciar les votacions, farem lectura de la declaració de la Junta de Portaveus del Parlament de Catalunya amb motiu de la commemoració del Dia Internacional de les Dones.

«El 8 de març fou escollit com a Dia Internacional de les Dones arran de les primeres reivindicacions protagonitzades per les dones obreres. Aquest dia es reivindiquen els drets civils, socials i polítics de les dones.

»Des d'aquelles primeres reivindicacions, la lluita feminista ha esdevingut la palanca de canvi per a assolir aquests drets i una societat més igualitària. Aquesta lluita no és ni ha d'ésser aliena a les institucions, que, just al contrari, han d'impulsar també l'assoliment de drets.

»La igualtat és essencial en molts àmbits, com el laboral, però també en el de la participació social i política. Així mateix, és essencial en la lluita contra les violències masclistes que es reivindica el 25 de novembre. I també ho és el dret al propi cos, que és el més essencial de tots. Per aquest motiu, els drets sexuals i reproductius, que són drets humans, han d'estar al centre de la lluita feminista.

»El control sobre els cossos i la sexualitat de les dones ha estat i encara és un dels principals instruments del patriarcat per a sotmetre-les. Encara avui en dia hi ha una falta d'informació veraç sobre la menstruació i la menopausa, i es viuen situacions de discriminació i perjudici a causa de la desigualtat de gènere. Per aquest motiu, cal trencar mites i tabús sobre processos tan naturals com la menstruació i el climateri.

»Per això, cal afirmar que el dret al propi cos és tant personal com polític i que el coneixement del propi cos i l'educació sexual han de formar part de l'agenda política.

»El Parlament de Catalunya s'afegeix a la commemoració del 8 de març, Dia Internacional de les Dones, i reivindica tots els avenços assolits en aquests drets gràcies a la força dels feminismes. I, especialment, el Parlament proclama que Catalunya no farà ni un pas enrere davant les amenaces de l'extrema dreta i dels grups antigènere. Catalunya és i continuarà essent capdavantera en la defensa dels drets de les dones per a tenir una societat més igualitària i, en definitiva, una societat millor.

»Palau del Parlament, 7 de març de 2024»

(Aplaudiments.)

Iniciem ara les votacions de les mocions debatudes aquesta tarda i, com bé saben, els textos de les mocions que sotmetem a votació incorporen les esmenes i esmenes transaccionals admeses a tràmit.

Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre la cultura popular (continuació)

302-00408/13

Comencem per la moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre la cultura popular.

Comencem votant els punts 1, 6.a, 7, 8 i 13.

Comença la votació.

El resultat de la votació és: 118 vots a favor, cap en contra i 9 abstencions.

Votem el punt 2.

Comença la votació.

El resultat de la votació és: 93 vots a favor, cap en contra i 34 abstencions.

Votem el punt 4.

Comença la votació.

El resultat de la votació és: 127 vots a favor, cap en contra i cap abstenció.

Votem el punt 5.

Comença la votació.

El resultat de la votació és: 53 vots a favor, 43 en contra i 31 abstencions.

Votem el punt 10.

Comença la votació.

El resultat de la votació és: 118 vots a favor, 9 en contra i cap abstenció.

I votem la resta de punts.

Comença la votació.

El resultat de la votació és: 127 vots a favor, cap en contra i cap abstenció.

Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre la resposta del Departament d'Acció Exterior i Unió Europea a l'informe del Parlament Europeu sobre els usos lingüístics a les escoles (continuació)

302-00409/13

Passem ara a la moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre la resposta del Departament d'Acció Exterior i Unió Europea a l'informe del Parlament Europeu sobre els usos lingüístics a les escoles.

Comencem votant el punt 1.

Comença la votació.

El resultat de la votació és: 105 vots a favor, 13 en contra i 9 abstencions.

Votem el punt 2.

Comença la votació.

El resultat de la votació és: 102 vots a favor, 6 en contra i 19 abstencions.

Votem el punt 3.

Comença la votació.

El resultat de la votació és: 111 vots a favor, 6 en contra i 10 abstencions.

Votem el punt 4.

Comença la votació.

El resultat de la votació és: 111 vots a favor, 16 en contra i cap abstenció.

I votem el punt 5.

Comença la votació.

El resultat de la votació és: 102 vots a favor, 25 en contra i cap abstenció.

Debat sobre la pagesia (continuació)

255-00016/13

Acabades les votacions, passem ara al debat sobre la pagesia. I, a continuació, procedirem a la presentació i posicionament de les propostes de resolució subsegüents al debat sobre la pagesia. Per a la defensa de les propostes de resolució presentades... (*Cristina Casol Segué*s demana per parlar.) Senyora Casol? Diputada?

Cristina Casol Segués

D'acord amb l'article 86.7, demano intervenir en el debat.

La presidenta

Moltes gràcies. Recollit. Per a la defensa de les propostes de resolució presentades pels grups parlamentaris i per expressar el posicionament sobre la resta de propostes, seguirem l'ordre de presentació al registre, tal com va acordar la Mesa. I el torn d'intervenció serà per un temps màxim de deu minuts per a cada grup parlamentari. En primer lloc, té la paraula el Grup Parlamentari de VOX, el senyor Antonio Ramón López Gómez. (*Remor de veus. La presidenta demana silenci.*) Diputats, diputades... Gràcies. Quan vulgui.

Antonio Ramón López Gómez

Gracias, presidenta. Quiero iniciar mi intervención con algo que es esencial para el debate de la *pagesia*: la relación tan estrecha entre la *pagesia* y el mundo rural. El sector primario genera empleo y riqueza en el mundo rural y es un signo de identidad. Por eso no se puede hablar de *pagesia* sin hablar de la situación de despoblación y de relevo generacional.

Hasta doce comarcas catalanas pierden población ininterrumpidamente sin tener saldo positivo desde 2015, sobre todo en las provincias de Lérida y en Tarragona. Todos ustedes hablan de la Cataluña vaciada, pero no es la Cataluña vaciada; es la Cataluña abandonada y asfixiada por todos ustedes.

El fenómeno de la despoblación rural no es nuevo. Su origen es consecuencia, entre otros factores, de la industrialización y la mecanización de la mano de obra en la agricultura y la ganadería. Pero al abandono del campo también hay que sumarle que los gobiernos han ido sucesivamente aprobando normativas asfixiantes para los agricultores y los ganaderos, que los han llevado a la situación de ruina que vive hoy el sector.

Los jóvenes hoy no quieren seguir en las empresas familiares; es normal. ¿O es que ustedes querrían seguir con la empresa familiar viendo que sus padres solo se encuentran trabas, burocracia y cada día más impuestos, que no solo les impiden llegar a fin de mes, sino que los están arruinando? Pues claro que no.

Por eso los jóvenes de las comarcas rurales optan mayoritariamente por marcharse a estudiar a otras ciudades, donde luego desarrollarán su carrera profesional, porque no quieren continuar con el negocio que ha arruinado a sus familias.

A estos factores también hay que añadir el que deja totalmente desprotegido a nuestro sector primario, que viene de la mano de Bruselas y las élites globalistas, como es la situación de desventaja en la que se encuentran los agricultores y ganaderos respecto a los productos que llegan sin control de terceros países.

El *conseller* Mascort el martes en su intervención se defendió –y digo bien, se defendió– de los agricultores asegurando que las normativas llegan desde la Unión Europea y desde el Gobierno de España, desde el sanchismo; que aquí, en nuestra región, son meros gestores del sistema agrícola. Todos sabemos que mienten. ¿Quién ha firmado el pacto verde? ¿Quién está imponiendo la agenda 2030?

Sin ir más lejos, la semana pasada se aprobó en la Unión Europea la ley de la restauración de la naturaleza, ley que los agricultores llevan denunciando desde el mismo momento que empezó su tramitación, ya que ellos saben que es la estocada final para acabar con los cultivos y caladeros.

Señores de Esquerra, señores de Junts, socialistas, comunes, Ciudadanos, ¿quién votó a favor de esta ley en la Unión Europea? VOX, no. Todos ustedes. Y tienen la poca vergüenza de decir que viene de Europa y que ustedes están a favor del campo. (*Alguns aplaudiments.*)

Miren, todas estas leyes ideológicas persiguen un objetivo: aniquilar el campo. ¿Cómo? Pues perjudicando económicamente al sector para que las explotaciones no sean rentables. ¿Para qué? Para imponer su nuevo modelo agrario, que no es otro que desde fuera nos digan qué debemos comer o cómo debemos vivir.

Por eso llevo toda la legislatura denunciando que la agenda 2030 es la ruina de nuestros agricultores, ganaderos y pescadores. Los agricultores y ganaderos ya se han dado cuenta; se han dado cuenta de lo que es la agenda 2030 y el pacto verde europeo. En el mes de febrero hemos vivido el levantamiento del sector agrario español, que, hartos de la situación, han decidido moverse en España y en toda Europa.

Desde VOX lo tenemos muy claro, aquí como en el resto de regiones de España. Por eso hemos presentado veinticinco propuestas para la defensa y protección del sector primario, que se fundamentan en cinco puntos. El primero, que las movilizaciones del sector agrario están motivadas porque las leyes ideológicas, el pacto verde y la agenda 2030 no buscan la mejora de sus condiciones ni la del resto de los catalanes.

El segundo, que apoyamos las reivindicaciones del sector agrario que se iniciaron el 6 de febrero y que se vienen produciendo desde esa fecha en España, así como en la mayoría de países europeos.

Tercero, que los procesos administrativos tardíos, la burocracia innecesaria, la competencia desleal por parte de las administraciones europeas, el nuevo modelo agrario globalista y los impuestos verdes hacen inviable la actividad agraria y pesquera en nuestra región.

Cuarto, que el sector primario contribuye al mantenimiento social, económico del paisaje, de la biodiversidad, del desarrollo socioeconómico y demográfico del medio rural, así como de la protección del patrimonio cultural.

Y, quinto, que el sector primario junto al sector agroalimentario es un instrumento indispensable para la fijación de la población en el territorio y la redistribución de la actividad económica, especialmente, en las zonas rurales con menos posibilidades de desarrollo.

Quiero detenerme a hablar de los pescadores y cazadores, ya que hemos incluido dos propuestas. Desde el inicio de la legislatura no se ha presentado ni una sola interpelación sobre los pescadores. Es más, en la Comisión de Agricultura los únicos que hemos presentado alguna iniciativa hemos sido nosotros, ha sido VOX.

El sector pesquero tiene los mismos problemas que la *pagesia*. Miren, en veinticinco años hemos perdido el 60,52 por ciento de la flota. Los pescadores también están abandonados, olvidados y asfixiados. Y lo mismo les pasa a los cazadores, un sector estratégico y necesario para el campo.

Hablando de iniciativas, les voy a demostrar ahora mismo quién se ha preocupado por el campo en lo que llevamos de legislatura, quién realmente ha escuchado sus necesidades y las ha convertido en propuestas. En la Comisión de Agricultura, por ejemplo: Ciudadanos, cero propuestas en tres años; los comunes, en tres años, cero propuestas; el PP, en tres años, una propuesta; Esquerra, con cuatro diputados en la comisión, en tres años, una propuesta; la CUP, dos propuestas; Junts, con cuatro diputados en la comisión, en tres años, diez propuestas; PSC, con cuatro diputados en la comisión, en tres años, veintidós propuestas, y VOX, con un diputado en la comisión, en tres años, treinta y cuatro propuestas (*alguns aplaudiments*) en defensa de nuestros agricultores y ganaderos. Creo que sobran las palabras; los hechos demuestran quién conoce y se preocupa desde el primer día por el campo.

A ustedes el campo –siempre se lo digo– les da igual. Ustedes lo único que hacen es arrodillarse ante las élites progres, apaleando a la España que madruga los 365 días del año, mientras que se lo permiten todo a los ecologistas de salón, a las feministas radicales, a la inmigración ilegal, que solo nos traen inseguridad, ruina y delincuencia. A esos se lo dan todo, a esos, que no les falte de nada. Eso sí, a la España que madruga para darnos de comer, palos y más palos. (*Alguns aplaudiments.*)

El campo está pidiendo socorro a gritos. Ustedes deciden: seguir haciéndose los sordos o madurar. Mejor dicho, maduren. Maduren y gobiernen con un poco de realismo. Con sus planteamientos, lo único que están consiguiendo es abocarlos a la ruina, y créanme: no se lo merecen.

Muchas gracias.

La presidenta

Per part del Grup Parlamentari del Partit Socialistes i Units per Avançar, té la paraula la senyora Sílvia Romero Galera.

Sílvia Romero Galera

Gràcies, presidenta. President, vicepresidenta, conseller, diputades, diputats, representants del sector agrari i ramader del nostre país... El 7 de febrer, quan els tractors entraven a Barcelona, moltes persones els aplaudien a banda i banda dels carrers mentre preguntaven: «Què demanen els pagesos?» Aquesta escena dona molta informació, la informació d'una pagesia que se sent maltractada; la informació d'una divisió, potser salvable, entre el món rural i el món urbà; la informació de la invisibilització dels problemes de la pagesia i de la pròpia pagesia.

En els últims temps, als pagesos els han canviat les condicions de treball, se'ls situa com a garantia de sostenibilitat i se'ls exigeixen noves maneres de fer la feina; noves maneres de fer la feina que cal que consignin en quaderns digitals, dels quals dependran els ajuts que rebin; noves maneres de fer la feina que afecten la producti-

vitat; noves maneres de fer la feina que no es demanen als seus competidors immediats.

Però anem per parts. Sobre la falta de comprensió, el menysteniment a l'agricultura i als pagesos, que és un fenomen que podem situar a nivell europeu –algú ha parlat aquests dies de *bullying* agrícola–, el nostre grup parlamentari presentem mesures aplicables i viables per intentar revertir aquesta situació. Pensem que és necessari posar en valor el sector agrari; fer-ne pedagogia, a través dels mitjans de comunicació públics amb programació específica, i incorporar-ne continguts a l'educació obligatòria, a fi que l'alumnat prengui consciència de la importància de la pagesia i també de l'alimentació en la salut de les persones.

Moltes propostes dels grups parlamentaris fan, diguem-ne, propostes similars, potser més àmplies, complementàries, per la dignificació del sector agrari. Però l'accent més important, el nostre grup parlamentari vol posar-lo en totes aquelles propostes que presentem per garantir millors preus, millors ajuts i més visibilitat per al sector agrari.

Plantegem potenciar l'Observatori de Preus i la Xarxa Comptable per poder calcular millor els costos de producció dels diferents conreus en les diferents zones de Catalunya. Proposem agilitzar la incorporació de joves agricultors i ramaders a través d'un sistema de bestreta que permeti als joves que s'incorporen al sector poder tenir la liquiditat suficient per fer front a les inversions que necessiten per adaptar les seves explotacions –els joves, al centre. Però també plantegem disposar d'una renda de protecció agrària excepcional que faci funció de renda mínima agrària per als casos que sigui necessari –aquesta és una mesura que hem transaccionat amb el Grup de Junts per Catalunya. També plantegem potenciar la relació del sector pagès i ramader amb l'Institut Català de Finances, adaptar-lo perquè doni la liquiditat necessària al sector i bonifiqui els interessos dels crèdits al zero per cent.

I, sobretot, plantegem fer les modificacions necessàries en el finançament nacional addicional de la PAC per assolir un increment del percentatge mínim d'ajuts en un deu per cent o en un quinze per cent per a les inversions en millora de la competitivitat de les explotacions agràries i ramaderes i de la mitigació del canvi climàtic. La lluita contra el canvi climàtic, que és una prioritat europea manifestada al pacte verd de 2019 i que entenem, òbviament, que cal abordar, però des de tots els àmbits. Ara bé, en l'àmbit de l'agricultura i la ramaderia s'ha formulat principalment en forma de restriccions a la manera de produir i en el tractament dels sòls: menys fitosanitaris, més agricultura ecològica, més benestar animal, més captura de carboni en els sòls. I aquestes mesures i d'altres el que estan demostrant és que comporten reduccions en la producció.

El nostre grup parlamentari, Socialistes i Units per Avançar, presentem mesures agroalimentàries sostenibles, factibles, que alhora pensem que poden suposar una millora en la producció. Un paquet de mesures a l'entorn de l'aigua per produir aliments, que inclou un pla, la presentació d'un pla, de tecnificació de regadius, inversions per utilitzar aigua regenerada en el regadiu; ajuts per compensar pèrdues de producció degut a les restriccions per sequera en els regs tecnificats; ajuts *de minimis* per a conreus herbacis de regadiu afectats per restriccions de reg en la campanya del 23, i representació de les comunitats de regants i del sector agrari al Consell d'Administració de l'ACA.

Altres mesures per recolzar la pagesia, doncs, passen per la proposta de control d'espècies cinegètiques, amb major presència i incidència del Cos d'Agents Rurals; revisió dels protocols sanitaris aplicats en casos de tuberculosi que impliquen l'obligatorietat del buit sanitari en les explotacions.

No podem explicar ni citar totes les propostes de resolució, però, com les d'altres grups parlamentaris, són el resultat de l'escolta activa i profunda que hem portat a terme amb els agents del sector. I, per descomptat, també presentem mesures per a la necessària desburocratització; control de compliment de l'acord de treball per a la

simplificació administrativa en el sector primari, entre d'altres, i més recursos humans i materials a les oficines comarcals del departament perquè puguin acompanyar millor el sector.

Aquests dies hem sentit opinions en la línia d'«aquest Ple no servirà per a res». Doncs pensem que serveix: serveix perquè els ciutadans preguntin i estiguin predisposats a entendre; serveix perquè la pagesia ocupi la centralitat en l'agenda política; serveix per posar de manifest la falta de planificació, previsió i gestió del Govern per fer front a la situació actual, fruit de l'acumulació dels greuges històrics no resolts i de les noves condicions –aquesta situació queda ben clara en moltes de les propostes de resolució del Grup d'Esquerra Republicana per a aquest Ple, on proposen accions que s'entén que el Govern hauria d'haver aplicat o hauria d'estar aplicant–, i serveix també per avançar en la visibilització de les problemàtiques i obtenir el compromís social i polític de buscar-hi solucions.

El nostre grup parlamentari votarem a favor de la majoria de les propostes de resolució dels grups, com en el cas del canvi de nom del departament. No podrem votar a favor d'algunes propostes del PP perquè, tot i ser accions que nosaltres també proposem, les han quantificat econòmicament amb menys recursos dels que el Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar ha acordat en el pressupost de 2024.

I anem acabant. S'atribueix a Tarradellas la frase: «El més important d'un país és la cultura i l'agricultura.» L'hem dit moltes vegades, aquesta frase. La veritat és que la majoria de cops no ha tingut l'impacte que desitjàvem, però avui potser començarà a prendre sentit en tota la seva dimensió.

Necessitem que la nostra pagesia tingui les condicions per poder sembrar. Si no, senzillament no collirem res; ningú collirà res. Les propostes del nostre grup parlamentari, Socialistes i Units per Avançar, són solucions útils, que el Govern pot aplicar per ajudar a sembrar amb condicions justes i amb un acompanyament fins a la collita, preveient el que pugui passar.

Moltes gràcies.

La presidenta

Per part del Grup Parlamentari de Ciutadans, té la paraula el senyor Matías Alonso Ruiz.

Matías Alonso Ruiz

Gràcies, presidenta. President, consellers, senyores i senyors diputats... Representants del primer sector que avui ens acompanyen, benvinguts una vegada més al Parlament. El 8 de febrer vam rebre en aquest Parlament un grup de representants dels pagesos i ramaders, que avui esperen que d'aquest debat específic sobre la pagesia en surtin solucions concretes per a la problemàtica que pateixen.

En aquella reunió, els pagesos no demanaven gaire: revisar les restriccions d'aigua, agilitzar el pagament dels ajuts pendents d'abonar al sector i acabar amb la burocràcia excessiva i acompanyar, des de l'Administració de la Generalitat, el sector. Tampoc era molt demanar que se'ls permetés guanyar-se la vida amb el seu esforç i amb el seu treball, deixant de posar contínuament pals a les rodes a la competitivitat i a la rendibilitat de les explotacions agropecuàries, com massa sovint passa, per la inseguretat que provoquen els canvis normatius i per la manca de transparència i control del procés de fixació dels preus dels seus productes.

No es pot demanar a ningú –tampoc als nostres pagesos, als nostres agricultors i ramaders– treballar a pèrdues. Els poders públics estem obligats a garantir que els nostres pagesos, els qui treballen en l'agricultura i la ramaderia, puguin viure dignament del seu treball i puguin donar continuïtat a les seves explotacions, als seus projectes empresarials, en definitiva, als seus projectes de vida. És la nostra obligació com a diputats d'aquest Parlament, i és també l'obligació del Govern de la Generalitat, que haurà de complir i aplicar les mesures concretes que avui, com a resultat d'aquest debat, s'aprovin.

Els grups parlamentaris haurem d'estar amatents perquè les propostes de resolució que avui finalment s'aprovin no quedin en paper mullat; que el Govern les faci seves i que esdevinguin mesures que millorin les condicions d'explotació de les granges i dels conreus, que millorin la competitivitat i permetin la viabilitat dels projectes empresarials dels pagesos, dels agricultors i dels ramaders catalans. És la nostra obligació ara, i ho era abans que els pagesos sortissin a tallar les carreteres i arribessin a aquest Parlament per presentar-nos les seves reivindicacions. Era la nostra obligació, com ho era també del Govern.

Aquest debat de pagesia arriba tard, molt tard. De fet, fa tota una dècada de l'anterior Ple de pagesia en aquest Parlament. És cert que hi ha hagut un seguit de propostes de resolució i de mocions adreçades a la pagesia, a millorar la competitivitat de les explotacions agropecuàries, però han estat ineficaces i no han donat solució a les dificultats que afronta el sector agropecuari per aconseguir la seva competitivitat, la seva rendibilitat i, per tant, la seva continuïtat.

Si fem una diagnosi de la problemàtica que afronta el sector, hem de parlar de l'increment de costos de producció sotmesos a una escalada de preus marcadament inflacionària; hem de parlar de l'excés de burocràcia, que dificulta la gestió eficient i eficaç de les explotacions; hem de parlar de la pressió de les regulacions mediambientals, que canvien massa sovint, que impliquen més costos i menys producció i que massa sovint responen a decisions de despatx, allunyades de la realitat de les explotacions i sense tenir en compte les implicacions negatives de determinades imposicions.

Aquesta qüestió, l'impacte sobre les explotacions agropecuàries de les estrictes regulacions mediambientals, té conseqüències dramàtiques quan, en un context de globalització, sovint no hi ha les mateixes exigències a tercers països. Aquesta és una denúncia reiterada del sector: la competència deslleial que massa sovint es permet en l'àmbit de la Unió Europea.

Totes aquestes dificultats afegides, l'augment dels costos de producció, l'excés de burocràcia, les restriccions i regulacions mediambientals, la competència deslleial, que afecten directament les explotacions agrícoles i ramaderes de tot Espanya i de tot Europa, tenen un factor agreujant que afecta especialment els pagesos catalans: la greu sequera que estem patint els darrers anys i que no ajuda gens ni mica a la viabilitat i a la competitivitat de les explotacions agropecuàries catalanes.

Ho he dit al principi de la meva intervenció: els pagesos no demanen gaire. Bàsicament, que se'ls deixi treballar en condicions de competitivitat i guanyar-se la vida amb la seva activitat professional, viure del fruit de les seves explotacions agràries i/o ramaderes. Però també demanen –i des del Grup Parlamentari de Ciutadans creiem que s'ho mereixen– respecte i reconeixement per la seva activitat com a primer sector. Ho repeteixo, no és demanar massa, i s'ho mereixen.

Sovint hem sentit també en aquest Parlament com es culpabilitzava el sector agrícola i ramader del suposat impacte mediambiental negatiu de les seves explotacions: que si són els majors consumidors d'aigua, que si les emissions d'efecte hivernacle de les ramaderies, que si la contaminació dels aqüífers... S'ha de trencar també aquest mite, i hem de deixar de tenir el sector primari com un ninot que s'emporta tots els cops de la ineficàcia dels governs en una adequada gestió mediambiental, com una mena de saltamartí que carrega amb totes les culpes de la mala gestió mediambiental.

Sovint hem vist que és més còmode per a alguns grups parlamentaris espolsar-se les seves responsabilitats i carregar-les a les espatlles dels ramaders o dels agricultors. És l'hora de deixar de fer-ho. No podem caure en la trampa d'enfrontar l'activitat agropecuària i la sostenibilitat. No podem deixar de banda que la sostenibilitat alimentària exigeix no només tècniques productives respectuoses amb el medi ambient, sinó també suficient producció, preus que la facin assequible a la població, que

la gent pugui pagar i, sobretot, viabilitat. Si els pagesos no poden guanyar-se la vida, no tindrem a ningú que produeixi els aliments que tots necessitem.

Hem escoltat la pagesia; potser encara no hem fet prou. Ben segur que l'haurem de seguir escoltant, però és el moment, en aquest Ple específic, de començar a aportar les solucions que el sector primari necessita. En aquest sentit van les nostres propostes de resolució, i estic convençut que van la majoria de les propostes de resolució que avui es presenten en aquest debat.

La nostra primera proposta conté diversos punts adreçats a la reducció de la burocràcia: defensar la simplificació del quadern de camp digital i altres tràmits administratius que imposa la Unió Europea; convocar la taula de seguiment de l'acord de treball per a la simplificació administrativa del sector primari per tal d'avaluar els avenços en la seva execució, assegurant el seu compliment aquest 2024; oferir assessorament gratuït sobre gestió burocràtica als petits i mitjans productors, garantint que tinguin el suport necessari per superar els tràmits administratius, complir amb els requisits normatius de forma eficient i facilitar l'adaptació als processos digitals; reduir els temps de resposta per a les sol·licituds d'ajuts i permisos; simplificar i racionalitzar els procediments d'inspecció i control de les explotacions agrícoles, ramaderes i forestals, reduint la burocràcia i els temps d'espera, assegurant el compliment dels estàndards de qualitat i seguretat.

La nostra segona proposta cerca el suport econòmic i tècnic al sector, establint un fons d'emergència per als agricultors afectats per condicions climàtiques adverses, promovent el desenvolupament sostenible de l'agricultura, concedint ajuts per a modernització d'equips i per adoptar pràctiques sostenibles i aplicar noves tecnologies. És a dir, un seguit de propostes que el que cerquen és ajudar el sector a guanyar competitivitat, a guanyar també rendibilitat i, per tant, a ser més sostenible.

La tercera de les nostres propostes s'orienta a la defensa de la competència, establint mecanismes de seguiment i control de la qualitat dels productes agrícoles importats, assegurant en tot moment que compleixin els estàndards de seguretat alimentària i sostenibilitat ambiental amb l'objectiu d'aconseguir una competència justa per al nostre sector agrari. Crear, per exemple, un segell de qualitat per a productes agrícoles catalans que visibilitzi i faciliti la seva localització, destacant els avantatges del consum d'aliments produïts sota estrictes criteris de qualitat, sostenibilitat i respecte mediambiental, donant suport al sector agrícola de proximitat.

La quarta proposta va dirigida a la millora de la gestió de l'aigua i a l'adaptació al canvi climàtic, com, per exemple, invertint en infraestructures d'emmagatzematge i de distribució d'aigua per al reg, o bé oferint assessorament en gestió de l'aigua i facilitant la inclusió o la introducció de tècniques de cultiu resilents a les adversitats climatològiques.

La cinquena i última proposta s'adreça a la millora de la infraestructura i de la logística. No em detindré a seguir desgranant totes les propostes. Però, en tot cas, són propostes adreçades a millorar, ho repeteixo, la competitivitat del sector i la seva sostenibilitat. En qualsevol cas, totes elles, mesures que venen precisament a enfortir el primer sector i que, si es tiren endavant, aportaran, de ben segur, solucions viables a la problemàtica que la pagesia afronta actualment.

Moltes gràcies.

La presidenta

Per part del Grup Parlamentari d'En Comú Podem, té la paraula el senyor Enric Bárcena Roig.

Enric Bárcena Roig

Gràcies, presidenta. Conseller, diputades i diputats, entitats i representants que esteu aquí avui representant la pagesia i el món ramader de Catalunya... Començàvem l'altre dia, el dimarts, el debat, garantint per part del nostre grup que la nostra

voluntat en aquest debat era ser propositius, buscar tot allò que fos de consens i que allò que decidíssim aquí tingués materialització després executiva.

I amb aquesta voluntat seguim. I per això també hem presentat algunes propostes. No totes les propostes ens hi han cabut, totes aquelles que ens hagués agradat posar ens han cabut en els vint-i-cinc punts que teníem, però hem comptat també amb la intel·ligència col·lectiva i la feina col·lectiva per poder, entre tots, fer aquest mapa del que cal a Catalunya, a curt, a mitjà, a llarg termini, dibuixant horitzons que potser no estan aquí, però que és cap on hem d'anar.

I, per tant, en aquest sentit, els nostres vots seran sempre a favor de tot allò que creiem que suma, amb tots els matisos. Però crec que també molts dels grups hem reflectit les diferents converses que hem tingut amb els diferents representants dels col·lectius i dels sindicats i que, per tant, nosaltres també hem recollit, i que crec que hem d'agrair molt i molt tota la disponibilitat que hem tingut per part dels representants del sector i dels sindicats per poder transmetre'ns les necessitats i ajustar.

Amb algunes coses, probablement no coincidirem, però el nostre compromís és de trobar quina és la solució perquè allò tingui resposta. A vegades podem no coincidir. Però, en tot cas, segur –segur– que trobarem quina és la sortida, perquè hi estem compromesos. Dèiem que nosaltres volíem un pacte, un pacte entre camp i ciutat, que el que faci és garantir una vida digna i un treball i futur al món de la pagesia i de la ramaderia.

Les protestes d'aquests dies han tingut com a guspira tres elements: la sequera, la manca de pagament..., o sigui, la gestió de com s'ha de distribuir l'aigua, l'endarreriment extrem dels pagaments i la, a vegades, absurda burocràcia, però també una mica necessària. I aquesta reiteració innecessària de burocràcia, doncs, és una de les coses en què més ens hem focalitzat tots plegats –nosaltres també. Crec que aquí és on hi ha més consens, i que, per tant, és on trobarem els vots gairebé d'unanimitat.

En tot cas, nosaltres sí que creiem que cal anar, a part de mesures a curt, a canvis profunds, eh?, i que això té a veure no només amb el diagnòstic de que no hi ha relleu, de l'envelliment i de la viabilitat del món agrícola i ramader, sinó que aquest diagnòstic..., combatre'l, no es combat només fent bancs de terres o posant mesures que fomentin el relleu. Clar que sí, és imprescindible, però això és el símptoma, és el símptoma d'un model que hem de repensar. I el model és quin marc de relleu..., quin model productiu volem. Nosaltres apostem pel model més familiar, la ramaderia i l'agricultura, que és la majoritària a Catalunya.

Apostem també per un sistema de prefixació de preus i de control de la cadena alimentària, per la sostenibilitat ambiental, per abordar les qüestions laborals i, naturalment, com dèiem, de la governança, des de com respon l'Administració fins a..., catalana, l'estatal o l'europea. Que deixi'm dir, en aquest sentit, que aquí hi han grups que avui sostenen en el paper unes propostes, que nosaltres hi donarem recolzament, perquè el nostre compromís és sumar, però que..., cregui'm, revisin què han votat a Europa: no se sustenta. Estan demanant coses, alguns grups –i miro Ciutadans i PP–, que nosaltres els hi donarem suport, que a Europa hi han votat en contra, entre elles l'equiparació dels criteris fitosanitaris de la producció europea i l'estrangera. Per tant, facin-s'ho mirar, perquè aquí venir a defensar una cosa i després, quan ningú els veu, a Europa votar la contrària no és coherent.

En qualsevol cas, deia que nosaltres volíem un sector estratègic, declarar la pagesia un sector estratègic amb aquest pacte, aquesta aliança entre aquells que ens defensem com a productors o com a consumidors davant les grans corporacions que collen i que fan que els pagesos i els ramaders no tinguin el preu just que mereixen en el seu producte. Hi ha algú que es queda una bona part del pastís, i no són ni vostès ni nosaltres, o almenys una gran part de nosaltres. Alguns els representen molt bé, aquests que es queden el gran pastís.

Doncs bé, sobre el tema del preu, nosaltres sí que creiem que ens hem de fixar en tres elements: en els costos de producció, i aquí hi té a veure des de poder instaurar

també energies renovables que evitin..., o vagin fent una transició de la dependència, en la mesura que es pugui, dels combustibles fòssils, però també en poder vèncer la competència deslleial. No pot ser que les coses que es voten a Europa amb convicció –perquè és veritat que la sostenibilitat ambiental és necessària i imprescindible per donar viabilitat al sector agrari– després ens ho petem perquè permetem competències deslleials amb pactes internacionals de la Unió Europea sobre el sector agrari.

I, bé, també és important la cadena de distribució i intermediació. I aquí tenim mesures..., fins i tot n'hem transaccionat una amb Esquerra i CUP, precisament per poder fer una distribuïdora pública. Però moltes altres mesures que coincidim amb com es pot actuar per corregir i per retornar al pagès i al ramader aquest preu que li és propi i que altres es queden amb tàctiques comercials il·legítimes.

I, per últim, els consumidors. També hem de garantir que els consumidors puguin tenir una alimentació sana, adequada i que la puguin pagar. I, per tant, aquí hi han hagut propostes de renda bàsica. Nosaltres estem a favor de la renda bàsica universal, no només per a la pagesia. És cert –i aquí hi ha un gran debat, i crec que és també legítim dir-ho– que lo que no es pot és fer ara, com que és un debat de pagesia, plantejar-lo i després ja veurem què fem. Si és com s'ha fet –i aquí crec que la transacció de PSC i Junts afina bastant més la concreció de com seria aquesta..., no?, la concreció d'aquest fons de bestreta–, doncs és molt més factible i crec que dona una via d'aterratge a una proposta d'un horitzó que no només ha de ser per a la pagesia. I, per tant, hi estarem també a favor, eh?

I, per tant, bé, dèiem que l'aliança ha de ser entre consumidors, productors i sobretot aquells que depenem tant de com es produeix i de la sostenibilitat del medi ambient. I, per tant, la política alimentària, des de la promoció de l'alimentació sostenible, la traçabilitat i l'etiquetatge –compte, aquí tenim molta feina a fer–...

I, per últim, la contractació pública. Hi ha un gran camp, i les administracions són responsables de poder garantir i donar exemple amb la contractació pública amb condicions que siguin legals, però que puguin afavorir la proximitat i el consum ecològic. Mercats municipals, menjadors escolars, hospitals, residències de gent gran: no pot ser només el preu, la condició. Si no, som els primers que fem un mal servei a la pagesia i que no donem exemple amb això que estem dient, que la pagesia és tan important.

I, per últim, les mesures de relleu: totes les que ja es coneixen. Nosaltres proposem una llei també. Però, bé, tot va encaminat a poder garantir aquest relleu, però que ha de tenir les condicions, com deia, de sistema.

La defensa del territori i la biodiversitat –n'he fet abans una defensa, en un punt anterior. No pot haver-hi sostenibilitat de la pagesia i de la ramaderia sense garantir la sostenibilitat ambiental. I això passa, com deia, també per la gestió de l'aigua. Nosaltres no som favorables a més regadius. Creiem que el que hem de fer és optimitzar els regadius i, això sí, garantir en aquesta transició també de crisi climàtica el reg per al secà amb el reg de suport.

Sobre ajudes, burocràcies, tràmits, finestreta única, assegurances, aquí ens tindran a favor. I sí que volia fer aquest esment de la Unió Europea, perquè alguns tractats el que estan fent..., són els primers –els primers– que ajuden a collar els pagesos amb uns preus injustos i una competència deslleial.

El tema de les jubilacions no és menor –ho citen alguns grups, també–, i, per tant, hi serem.

I ara, amb el minut que em queda, volia fer un repàs del nostre posicionament en alguns temes concrets. Nosaltres donarem suport a totes les iniciatives que parlen d'una renda, també les que la concreten d'una manera factible. Alguns s'apunten a la renda bàsica d'últim moment, no? Bé, creiem que ha d'anar també més enllà de, en qualsevol cas, només el sector agrari.

No estem a favor de subvencionar el gasoil, i això ja ho veuran. Creiem..., tampoc d'alterar els equilibris dins l'ACA. És fruit d'un compromís i fruit d'un compromís

anterior, i creiem que això, el que ha de fer l'ACA és parlar amb els agents que usen l'aigua, però no és necessari.

Sobre Junts. Ens sap molt de greu. Hem fet tot lo possible per acceptar el màxim i votar el màxim de les propostes, però alguns punts estan tan barrejats, tan interaccionats, una cosa i la contrària, que, malauradament, i amb la voluntat que teníem, alguns punts veuran que hi votem en contra, estant, en part, en algun a favor, o fins i tot abstenint-nos, perquè és impossible aquesta barreja. Ens sap greu, però la voluntat hi ha estat.

Sobre PP i Ciutadans. La literalitat d'aquests textos no aguanta les seves actituds al Parlament Europeu ni al Parlament d'Espanya.

I, per últim, VOX. Ho he dit abans: la bandereta i la polsera no fan canviar ni mil·lloren el món de la pagesia.

I, per últim, sent les dones el gran repte de la pagesia i la ramaderia, és que les dones tinguin la visibilitat, el reconeixement, la representativitat i siguin líders del futur que li espera a aquest país, també a la pagesia, aprofitant que demà és el 8 de març.

Moltes gràcies i molta força a tot el món de la pagesia i la ramaderia.

La presidenta

Per part del Grup Parlamentari de la CUP - Un Nou Cicle per Guanyar, té la paraula el senyor Dani Cornellà Detrell.

Dani Cornellà Detrell

Gràcies. Consellers, conselleres, diputats, diputades i tots els representants de la pagesia que ens acompanyeu avui des d'aquí, des de la sala de fora, o que ens veieu des de casa... A veure, avui acabem aquest debat monogràfic. Com ja vam dir l'altre dia, per nosaltres aquest és un sector estratègic que viu immers en una crisi profunda, no des d'ara, sinó des de ja fa anys. Necessita un seguiment prioritari per part de la primera institució del país, i això no ha passat. No ha passat fins aquest Ple. Per això ara estem aquí.

I, com que nosaltres ja hem anat aprenent com funciona tot això –incompliment de lleis, propostes i mocions–, volem evitar que tot això d'avui no quedi en paper mullat. Per això, des de la CUP, instem tots els grups polítics d'aquesta cambra a comprometre's a celebrar un ple monogràfic anual de pagesia per fiscalitzar el que avui aprovarem aquí i, sobretot, per controlar que es compleixi i que es vagi aplicant. I deixar-lo de fer el dia que, conjuntament amb la pagesia, vegem que realment es compleixen els acords que aquí es prenen, i perquè entenguem que no cal anar-lo fent anualment, però sí fins que es compleixin els acords que avui prenguem.

Les altres propostes que presentem són públiques, són àmplies. Busquen, més enllà de paliar els efectes immediats, que a vegades no és fàcil, iniciar els canvis profunds necessaris per tal de protegir la pagesia de casa nostra i revertir les males polítiques de les darreres dècades.

Els hi destacaré algunes de les propostes que fem. Assegurar un tracte equitatiu a les restriccions d'aigua entre tots els sectors econòmics. No pot ser que es carreguin en aquest sector els plats trencats de la sequera mentre es dona barra lliure al model depredador del turisme de masses i/o s'aposta per macroprojectes, amb el consum d'aigua que això suposarà.

Exigim al Govern de l'Estat la modificació i l'aplicació de la llei de la cadena alimentària per tal de garantir preus justos per als productors. Crear una distribuïdora pública que sigui una central de compres a preu just i una eina per apropar el producte local als consumidors. I aquesta l'hem transaccionat, doncs, amb Esquerra Republicana i amb el partit dels comuns.

Posar facilitats normatives i tècniques per a la producció, l'elaboració artesanal i la venda directa. Actualment ens trobem que a qui vol fer, per exemple, sucs artesans se li exigeix el mateix que a una gran empresa com podria ser Don Simón.

I això és un fre a l'economia rural. I tenint l'exemple que tenim aquí a prop del model francès, on aquestes facilitats sí que existeixen, doncs, caldria reproduir-los aquí i copiar el bo que tenim al nostre voltant.

Crear una institució a model de la SAFER francesa. Una inquietud real de la pagesia és l'especulació amb els preus de la terra i l'acaparament que s'està vivint aquests darrers anys. A l'Estat francès tenen una eina clau per evitar això: la SAFER. Aquesta institució regula la compravenda de finques, les valora i n'estableix els preus màxims; a la vegada, arbitra entre els diferents candidats, prioritzant aquell a qui li fa més falta, i es guarda el dret de compra per tal de tenir un banc de terres públic al servei de qui es vol incorporar a l'activitat agrària. Per què no ho fem?

També portem propostes d'agilització burocràtica, com ara la tan promesa finestra única, la simplificació del sistema de gestió telemàtica ramadera o l'eliminació de les taxes de certificació ecològica, que són un sobrecost per a les explotacions.

I, evidentment, garantir una vida digna a les zones rurals. I per garantir aquesta vida digna cal habitatge per a la gent jove, calen serveis de tot tipus perquè la gent s'estableixi i s'hi quedi.

Totes aquestes propostes parteixen del mateix lloc: les inquietuds que ens han anat presentant els diferents sectors dintre la pagesia i les demandes que ens han fet els seus representants. I tenen un objectiu ben clar: atacar els problemes que afecten el sector des de l'arrel, a la vegada que busquen donar solucions urgents i a mitjà termini.

Tenim davant dos reptes. Un és capgirar el model agrari, revertir aquesta deriva que ha empès les explotacions a fer-se cada vegada més grans o desaparèixer, i tornar a donar futur a les explotacions petites i mitjanes, base del model català. Cal recuperar els circuits curts, posar facilitats a que la pagesia pugui sortir de les urpes de les grans empreses que controlen el sector i, sobretot, els preus.

I el segon repte: hem d'aprofitar aquesta transició sense perdre més gent, protegint la pagesia activa que queda, que no hagi de plegar ningú més. Si la perdem, les conseqüències seran molt tràgiques per al nostre país.

Evidentment, com tota activitat humana, té un cert impacte, i cal treballar junts per minimitzar-lo. Ara bé, com deia en Francesc Reguant al recent article «L'endemà de les protestes», cal que el conjunt de la societat es faci corresponsable d'aquest canvi, no es pot carregar únicament sobre un sector ja prou tocat de per si.

Així doncs, esperem que aquesta conjura de bones intencions que s'aprovarà avui al Parlament es tradueixi ben aviat en fets. I, sí, hi ha moltes coses que no depenen ni de la Generalitat ni inclús del Govern de l'Estat, però això mai ha de servir d'excusa aquí per a la paràlisi.

En aquest Ple monogràfic sobre pagesia hem vist com, de cop, tothom té molt presents les problemàtiques d'aquest sector i una pila de propostes per intentar-les solucionar. De fet, llegint les propostes de Junts, del PSC, del PP hem quedat ben sorpresos: producció de proximitat, rendes bàsiques o ajuda, reducció de la burocràcia, promoció de productes catalans... De cop i volta, una gran preocupació pel control de les importacions fins i tot.

Llavors, ens preguntem: què coi han estat fent al llarg d'aquests quaranta anys aquests partits? (*Alguns aplaudiments.*) Han governat a l'Estat, han governat a la Generalitat. Què carai han fet durant quaranta anys? Doncs, mirin, vostès han fet dues coses: deixar l'agricultura a la seva sort mentre empenyien el país al «pilotasso» urbanístic, al monocultiu del turisme i als macroprojectes. Això és el que han fet Junts, el PP i el PSOE durant aquests anys. I també han fet una altra cosa: aprovar tractats de lliure comerç i fer polítiques a mida de les grans empreses que controlen els mercats, que escanyen el sector amb els seus preus. (*Alguns aplaudiments.*) Això és el que han fet durant quaranta anys. I a sobre gosen dir-nos que el mercat es regula sol. Doncs mirin com es regula sol; sortosament o sospitosament, sempre del costat dels de sempre, els que hi guanyen a costa dels qui produeixen.

Hem perdut prop d'un seixanta per cent de les explotacions agrícoles en trenta anys, i ara tenim el sector alçat dient-nos que no pot més. I això és responsabilitat d'aquests partits. Amb una mà empenyen la pagesia a malviure i a plegar, i amb l'altra signen propostes de resolució avui aquí per fer veure que la volen salvar. I això s'ha d'acabar ja, aquesta hipocresia. *(Alguns aplaudiments.)*

Senyors i senyores de Junts, la setmana passada el seu partit va votar a favor d'un altre tractat de lliure comerç. Després es queixen de la competència deslleial. I si no hi voten a favor, s'abstenen per deixar-lo passar, que ja les coses com que ara han vist que no poden continuar igual, doncs, opten per l'abstenció; però una abstenció saben vostès perfectament que és deixar passar. Vostès faciliten el gran mercat globalitzat i han estat ensorrant la pagesia, i aquests dies fan veure que no va amb vostès.

I, finalment, al Govern d'Esquerra Republicana, ja els hi hem dit: surtin de la paràlisi en la que estan instal·lats, surtin d'aquesta paràlisi. Cal una alternativa estructural. Cal intervenir al mercat lliure. Cal que el sector públic faci un pas endavant, perquè la producció d'aliments és essencial i estratègica i no la podem deixar en mans dels interessos de les grans corporacions. Cal que protegem la producció nacional, tant per garantir el futur de la pagesia com també per millorar la salut de la ciutadania.

Celebrem que pugin al carro de la distribuïdora pública. Però, malauradament, del seu Govern no en podem celebrar massa re, perquè només l'hem vist..., de fet, no l'hem vist explorant aquestes vies, sinó que l'hem vist assumint i defensant l'agenda de més turisme, més carreteres o els deliris dels jocs olímpics d'hivern o el Hard Rock.

Diputats i diputades, Govern, mans a la feina. Estem aquí per canviar les coses, per girar aquesta tendència de les darreres dècades de que un sector tan important hagi anat desapareixent i es trobi en la situació que es troba. I podem fer-ho, podem canviar aquesta dinàmica. I ho hem de fer de la mà de la Plataforma Pagesa, d'Unió de Pagesos, de Ramaders de Catalunya, dels Joves Agricultors i Ramaders de Catalunya, de la Federació de Cooperatives i de tothom qui s'hi vulgui sumar. No defalliu i pressioneu fins al final. Visca la lluita pagesa! Visca la terra!

(Aplaudiments i crits de «Visca!»)

La vicepresidenta primera

Gràcies, diputat. Per part del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, té la paraula la diputada Montserrat Fornells i Solé.

Montserrat Fornells i Solé

Moltes gràcies, vicepresidenta. Molt honorable president, vicepresidenta, consellers, membres de les diferents organitzacions agràries, pagesos i pageses que ens seguïu, molt bona tarda a tothom. La pagesia és un sector estratègic per a Catalunya, tant per la seva funció essencial de proveïment d'aliments com per la seva funció social i mediambiental en la gestió i custòdia del territori. La pagesia catalana cal que estigui al lloc que li toca i es mereix, perquè crea ocupació, genera arrelament i, a més a més, assegura el futur del món rural i un país equilibrat. Conscienciem tot el país –i segurament les mobilitzacions d'aquests dies hi deuen haver ajudat–, i també conscienciem els consumidors, perquè un país s'aguanta per la seva pagesia i s'aguanta per la seva agricultura.

Diputats i diputades, per mi és un orgull immens poder estar aquí avui en aquest debat de política sobre la pagesia. Lllaurar, sembrar, segar, batre, plantar, empeltar, aclarir, regar, collir, esquitllar, aixada, birbar, hectàrea i moltes i moltes altres paraules són part de la meva infància i de la meua vida, les que sempre he escoltat a casa. Soc filla, neta, besneta, rebesneta de pagesos i de ramaders, i defenso amb orgull els valors adquirits de la meua família, de la vida al món rural i de la lluita del dia a dia per seguir endavant malgrat les dificultats i les traves del camp. Sé què és,

i per això reivindico sense matisos els meus orígens rurals, perquè vull un futur per al món rural.

També per això, i des del meu espai polític, des d'Esquerra Republicana de Catalunya, ens hem fet nostres –ja ho són– les vostres reclamacions, legítimes i justes, i les hem convertit en propostes. És impossible encabir tots els problemes i necessitats del sector en vint-i-cinc punts. Hem prioritzat les més urgents i les que són estratègicament cabdals i claus i les que el sector ens reclama.

Hem presentat cinc blocs de propostes. Un primer bloc de model, cap a on volem anar: el sector primari com un sector estratègic per al país, que cal que avanci cap a un model just de sobirania alimentària.

Un segon bloc de mesures per a la petita i mitjana explotació agrària i pagesia, que són els veritables vertebradors del país.

Un tercer bloc per agilitzar i simplificar els tràmits, és a dir, per reduir la burocràcia que el sector pateix.

Un quart bloc d'acompanyament a la pagesia per adaptar-ne l'activitat a les conseqüències del canvi climàtic i, com tota activitat econòmica, per contribuir a mitigar-les.

I, finalment, un cinquè bloc sobre consum de proximitat, compra directa o circuits curts i també el dret a l'alimentació. Perquè nosaltres, Esquerra Republicana, considerem punts claus sobretot aconseguir uns preus justos, fer efectiva la desburocratització excessiva que pateix el sector, combatre la competència deslleial que els nostres productes pateixen. I per això és molt important que molts dels grups d'aquest Parlament espavilin a Europa. I també és molt clau garantir el relleu generacional i el futur de les explotacions.

Pel que fa referència a preus justos, tenim una doble proposta amb l'objectiu de garantir preus justos per a la pagesia. Per una banda, hem presentat aquí un punt que exigeix a l'Estat una modificació de la llei espanyola de la cadena alimentària, per assegurar la sostenibilitat de les explotacions agràries i ramaderes, amb mesures com prohibir la venda sota el preu de cost. Ja tenia mancances de sortida, aquesta llei. Per això, el nostre grup, per poc ambiciosa, hi va votar en contra. I, per això, ahir el nostre grup a Madrid va presentar una proposta de reforma d'aquesta llei per corregir-la al Congrés.

Els pagesos no poden perdre diners per produir aliments; és de lògica de supervivència. Volem una pagesia que es guanyi la vida, que se li pagui bé per la feina, que visqui dels seus productes. I això vol dir preus justos sobretot, de forma necessària i urgent.

També hi ha sobre la taula propostes de rendes econòmiques, amb diferències de model substancials; no és el mateix una proposta que l'altra. Votarem que sí a la proposta que han transaccionat Junts i el PSC, malgrat que per nosaltres es queda curta. No volem una pagesia subvencionada condicionada a bestretes. El que volem i proposem és estudiar com fer viable una renda agrària bàsica, una retribució destinada a petites explotacions, que es reconegui la pagesia com a servei essencial, que se'ls pagui per la feina que fan, també aquella que és menys visible: gestionar boscos. Conservar camins no pot ser gratis, i ho feu tots i ho feu per a tots. Quina llàstima que alguns no ho hagin entès així. Volem que la petita i mitjana pagesia es guanyi la vida i visqui d'alimentar-nos. I per aconseguir-ho no s'hi valen pedaços; calen transformacions de fons.

I alguns avui, els que criden molt, faran curt. Per exemple, amb la distribuïdora pública d'alimentació, una empresa pública que compri, distribueixi i asseguri els productes i subministraments a preus justos i asseguri la competitivitat de la petita pagesia. Aquesta proposta, que també va en la línia d'aconseguir uns preus justos per al sector, no tirarà endavant pel veto del Partit Socialista i de Junts. I aquí voldria agrair a la CUP i En Comú Podem que haguem pogut transaccionar aquesta qüestió.

Tots els grups parlamentaris portem propostes per a la desburocratització. Perfecte. Ens hi trobarem, ens hi trobaran. El Govern, de fet, ja treballa en la finestra única que aglutini i simplifiqui totes les gestions administratives. I la previsió és que entri ben aviat en funcionament, tal com el conseller ens va manifestar el passat dimarts. És més, treballem conjuntament tots els grups en aquesta simplificació administrativa i fem-ho per llei. Cal que tots els grups siguin conseqüents arreu on tenen responsabilitats.

Més propostes. També proposem una xarxa pública de gestió i acompanyament agrària de caràcter comarcal, que faciliti un servei d'acompanyament integral, pròxim, àgil i transparent. Davant de l'emergència climàtica, volem tenir un sistema d'assegurances propi de Catalunya, que doni cobertura econòmica al sector davant dels fenòmens meteorològics adversos. També davant de l'Estat i d'Europa és imprescindible combatre la competència deslleial d'alguns acords de lliure comerç i aplicar clàusules mirall. Esquerra ens hem quedat molt sols votant-hi en contra al Parlament Europeu massa vegades. Si avui ho voten aquí, votin també de forma coherent demà a l'Estat o a Europa. *(Alguns aplaudiments.)* Es defensa la pagesia amb fets i no amb paraules i des de tot arreu.

I també demanem la gestió catalana de la PAC, que no funciona; que Catalunya pugui respondre de forma més sensible, ajustada i singularitzada a les necessitats i oportunitats del sector agrari català. Volem el traspàs de la gestió de la PAC al Govern de Catalunya.

També voldria remarcar el pla estratègic de l'alimentació de Catalunya. Cal que es treballi en els plans docents dels centres educatius per conscienciar, des de ben petits i des de tot arreu, la nostra societat de la tasca que du a terme la nostra pagesia i de la importància de consumir productes de proximitat. Perquè hem de cuidar allò que mengem i menjar allò que ens cuida.

I no em voldria oblidar de destacar mesures d'actuacions com la modernització i racionalització dels regadius, com, per exemple, els canals d'Urgell –que aprofito per saludar el seu president, Amadeu Ros, avui present aquí–, o bé l'habilitació de regs de suport en conreus de secà, a la vinya o a l'olivera.

Ens hem inspirat, en moltes de les nostres propostes, en l'agenda rural, en el que emana l'agenda rural, que són propostes consensuades amb la gent del món rural, per decidir cap a on avancem. Votaran en contra d'aquestes propostes?

Sobre les propostes dels altres grups. Pel que fa a les propostes de resolució de Junts, els haig de dir que són els reis d'aixecar la polseguera. Han presentat unes propostes de mai no acabar, ja que, a més, en un mateix punt poden parlar de trumfos, de cols i de peres. I precisament aquestes incoherències fan molt difícil diferenciar allò que realment estem votant.

Sobre fiscalitat i ajudes a la pagesia, votarem que sí a la 4.2 de Junts. I estaria bé que els que tenen competències a l'Estat en l'IVA, impost especial d'hidrocarburs, seguretat social s'hi posin una mica més de cara.

Acabo. Convertim els acords d'aquest monogràfic en accions que s'implementin. Cal que tinguem el màxim de consensos entre tots i totes nosaltres. Cal que fem un pacte de país, i així garantim el futur de les explotacions agràries i ramaderes. Assegurem el futur del món rural, que és estratègic. Donem-los resposta ara i de fons. Sense pagesia no hi ha alimentació. Sense pagesia no hi ha futur al món rural. Sense pagesia estem morts com a país.

Des d'Esquerra Republicana de Catalunya, sempre ens trobaran al costat de la pagesia i del món rural. Defensors de la terra, no fallem a la pagesia, no fallem al món rural. El seu i el nostre futur estan en joc. No els podem fallar.

Moltes gràcies. I visca la terra!

La presidenta

Per part del Grup Mixt, té la paraula el senyor Alejandro Fernández Álvarez.

Alejandro Fernández Álvarez

Bona tarda a tothom. Reiterar les salutacions a les persones que ens visiten avui aquí al Parlament. I només fer una prèvia abans de parlar de les propostes del Grup del Partit Popular.

Avui és un dia, en el fons, més important que dimarts. Ho dic perquè dimarts cadascú va fer una mica la seva prosa i la seva poesia. De fet, avui també hem tingut una mica de prosa i de poesia. El Parlament de Catalunya fa massa temps que s'ha convertit en un espai de proclames: «Visca la terra!», «Visca no-sé-què» «¡Alegría, cerveza fría!», que deia un amic meu. I aquí és tot com molt vaporós. Però avui estem en un espai en el qual, d'aquí una estoneta, haurem de votar. I s'hauran de votar les propostes de cadascú. I abans de fer seguiment de la prosa i la poesia de cadascú, que pot ser més brillant o menys, jo recomano a la gent del sector, humilment, que revisi, quan això s'acabi, el que ha votat cadascú.

Jo torno a insistir en el compromís del Grup del Partit Popular de votar positivament, favorablement, tot allò que sigui bo per al sector, independentment d'on vingui. Em sembla, o el que m'arriba, la musiqueta que m'arriba, és que no serà recíproc i que les propostes del Partit Popular que tenen el vistiplau del sector no seran votades favorablement, com a mínim, en una part substancial.

En qualsevol cas, més enllà de la musiqueta, parlem de la lletra i del que avui ens hi juguem. Nosaltres, com la resta de grups, hem plantejat un paquet de propostes agrupades en cinc. Primer, un grup de propostes amb relació a les reclamacions del món rural. La vertebració territorial, en els termes que vaig manifestar dimarts, en el sentit de traslladar el paper cabdal de la pagesia en un món global. Quin món volem? Quin tipus de societat volem? La necessitat d'una simplificació administrativa, que és una cosa que s'està reclamant de fa molt de temps; d'una estratègia catalana de relleu generacional, que prou falta que fa.

I sí, en aquest tema concret, som... Em consta, em diuen que només el Grup de Junts comparteix la nostra visió de modificar el nom del departament. És un d'aquests temes en els quals nosaltres creiem que el nom sí que fa la cosa. No és el mateix posar «acció climàtica» al davant que posar «agricultura, ramaderia, pesca» al davant. Per una qüestió: no és negar que estiguin passant coses, és on poses les prioritats. I és una proposta molt concreta, però que, hi insistim, nosaltres sí que creiem que en alguns casos el nom sí que fa la cosa.

El segon paquet de propostes està relacionat amb el tema de l'aigua. Garantir l'aigua per al sector primari i evitar que les restriccions, que són necessàries per a tothom –i això ho accepta tothom–, siguin asimètriques i discriminatòries per al sector agrari. Des d'aquest punt de vista, doncs, plantegem propostes d'un paquet de mesures d'ajut de 20 milions d'euros per a pràctiques sostenibles d'aigua, ús d'aigua regenerada, sistemes de reg tecnificat. Estan en els papers, a l'abast de tothom.

El tercer bloc de propostes està relacionat amb el crèdit, amb la capacitat de renovar i de créixer. És a dir, que l'Institut Català de Finances –que ara per ara no és un instrument a favor del sector agrari, és com una mena de barrera– es converteixi realment en un espai de crèdit per al món agrari, i que els fons Next Generation..., que jo li puc acceptar, senyor Aragonès, que per part del Govern d'Espanya no han tingut massa empatia amb aquest tema. Vostè li vota tot a favor al senyor Sánchez, vostè deu saber per què, però no ha tingut massa reciprocitat, tampoc. Però és evident que hi han temes en el món agrari i ramader que podrien entrar perfectament en els fons Next Generation i que fins ara no hi han entrat.

Un quart paquet de mesures que està relacionat, com deia al començament de la meua intervenció, amb fenòmens com és el fet de la despoblació de l'àmbit rural, de reduir les càrregues impositives. Catalunya, ara per ara, és la comunitat autònoma espanyola i la regió europea amb més càrrega fiscal en els països continentals. Només algun país escandinau paga una miqueta més d'impostos dels que es paguen a Catalunya. La renovació de la xarxa viària, el transport escolar adient, i reforçar els

serveis públics a les capitals de comarca. És una cosa que vaig explicar de manera més detallada en el debat de dimarts, sobre com havíem de descentralitzar determinats serveis cap a l'àmbit rural.

I hi ha un cinquè apartat que nosaltres hem titulat «La corresponsabilitat del Govern d'Espanya i de la Unió Europea». I aquí m'agradaria deixar... —i que consti en acta, perquè estem parlant i això es registra—, que en el cas que finalment es produís d'aquí a un temps —ves a saber quan sigui— un canvi en el Govern d'Espanya, això que diré ara, en el cas que governés el meu partit, ho tornaria a reproduir, i m'agradaria que algú m'ho recordés, perquè no crec que sigui cap cosa revolucionària. És simplement..., s'ha dit aquí, però és que sento dir que des del Partit Socialista, quan es tracta del seu partit, mai no exigeixen absolutament re.

Jo crec que, efectivament, les clàusules mirall per garantir que les condicions de producció dels productes de la Unió Europea siguin iguals que les d'importació dels tercers països... És a dir, si s'ha de competir a Catalunya, estem disposats a competir, però competir és competir en igualtat de condicions, perquè, si no, no és competència liberal, no és competència lleial. La flexibilització del pla estratègic de la política agrària comuna, de la PAC. Perquè és veritat que d'un temps ençà gairebé el vint-i-cinc per cent de projectes es queden fora de la PAC, cosa que fa quinze anys era inimaginable a Catalunya, i que té molt a veure amb les condicions draconianes que es plantegen en molts casos.

Tres, una modificació de la llei de la cadena alimentària. Quatre, una revisió del pla d'assegurances, que és una reivindicació del sector molt reiterada. I, finalment, també, una altra reivindicació del sector, que és reformar abans de finalitzar el primer semestre del 24 el PERTE agroalimentari.

Aquest és el paquet de propostes que nosaltres hem posat damunt de la taula, que en la majoria dels casos jo crec que compartim d'una manera àmplia. I l'únic que demano, hi torno a insistir, és que, en fi, siguem capaços de no mirar d'on venen i votar aquelles amb què estiguem d'acord. Ho dic perquè, d'un temps ençà també, la qüestió ja no és si Catalunya és independent o no, si hi ha independència o no, que aquí no ens posarem d'acord mai. La qüestió és si és pagesa o no. I avui tenim una oportunitat de demostrar que hi estem a favor. M'agradarà veure el que passarà amb les votacions, i demano al sector que les revisi una a una. I si ha de fer un retret al Partit Popular de Catalunya per no haver aprovat una proposta, jo estic disposat que se'ns faci. Acceptarem el que se'ns digui. Només demano el mateix, la mateixa actitud per a la resta de grups.

Gràcies.

La presidenta

Per part del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya, té la paraula la senyora Anna Feliu Moragues.

Anna Feliu Moragues

Gràcies, presidenta. President, vicepresidenta, consellers, diputats, diputades... Una salutació especial a tots els sectors de la pagesia que avui ens acompanyen, i un reconeixement i agraïment a tots aquells pagesos i ramaders que fan sentir la seva veu per defensar la dignitat i viabilitat de la seva professió.

La pagesia d'aquest país passa per moments crítics. Fa temps que denunciem la situació que pateixen els nostres pagesos i ramaders, una situació que conec de primera mà. Soc alcaldessa de l'Albi, de les Garrigues, un poble d'una comarca pagesa. Filla de pagès, el marit també és pagès i president d'una cooperativa. I, per tant, doncs, conec tot el que això comporta.

El passat 3 de novembre, Junts per Catalunya va registrar la petició d'aquest Ple monogràfic per posar damunt la taula les preocupacions del sector i poder fer un debat positiu i propositiu. Aquest dimarts, Imma Puigcorbó, de la Plataforma Pagesa, ens deia: «La major part de la culpa que siguem aquí és seva. Per la mala gestió que

han dut a terme, amb unes polítiques nefastes. El desastre és tal que som molt conscients que molts dels nostres companys potser hauran de plegar. La desesperació d'alguns i l'apatia d'altres ens han portat a un punt de no retorn.»

Aquestes paraules, president, conseller, són de gran duresa i conviden, si més no, a la reflexió, a la humilitat i a l'autocrítica. I d'humilitat i d'autocrítica per part del Govern n'hem vist més aviat poca. Perquè, malgrat que fa vuit anys que Esquerra Republicana governa el departament d'agricultura, les culpes de tot sempre solen ser dels altres. I, com deia la JARC, ara és el moment, conseller, d'entomar el que està passant; toca afrontar la situació.

Perquè, mirin, si els més de quatre mil tractors no haguessin sortit de casa i no haguessin ocupat la Diagonal i la Meridiana, aquí s'aniria fent com aquell qui res. Però la pagesia ha dit que ja n'hi ha prou. (*Aplaudiments.*) El qui dia passa any empeny no és cap solució per a l'agricultura del nostre país i només genera malestar i frustració. I de solucions n'hi ha. De propostes, n'hi ha. N'hem fet tots: el sector, els sindicats, Plataforma Pàgesa, grups parlamentaris. Tots n'hem fet. Però el Govern ha d'escoltar, perquè si escoltessin i actuessin en conseqüència no estarien en aquesta situació. Però hi som. Perquè tenim un govern que no es deixa aconsellar, perquè ja ho sap tot, ho fa tot bé i no té la culpa de re. Els ho vam dir en el darrer Ple. Si el Govern hagués implementat les mesures que s'han aprovat fins a data d'avui en aquest Parlament, ara no estaríem aquí. Però hi som, i volem aportar solucions, i sumar plegats. Però el Govern ha d'escoltar i actuar. I, com deia, aportem en aquest Ple un seguit de propostes que els diversos sectors productius ens demanen. I, a continuació, els en detallaré algunes.

Desburocratitzar. La pagesia està tipa de burocràcia, d'haver de dedicar més temps als papers que a les terres i als ramats. I per això cal que el Govern compleixi amb els acords resultants de la taula de simplificació administrativa. Taula aprovada a instàncies de Junts per Catalunya, que, per cert, es va reunir per darrera vegada al juliol de l'any passat i que no només no se'ns ha convocat mai més a cap altra reunió de seguiment, sinó que allò que s'hi va aprovar, que era la creació d'una finestra única, encara no s'ha dut a terme. I d'això ja en farà gairebé un any. I és per això que, tal com ens demana la pagesia, calen respostes en forma de lleis.

Junts per Catalunya sabem..., som els únics que proposem un projecte de llei de desburocratització. Perquè ara, que hem aconseguit el consens necessari per reduir els tràmits administratius, és necessari blindar aquesta iniciativa perquè sigui una realitat. I és que ho deien els pagesos dimarts, aquí mateix: les paraules se les emporta el vent, i, per tant, calen fets. I això significa que en aquesta cambra hem de fer lleis i calen avui.

Una altra mesura: acompanyar. Les oficines del departament –en direm ja d'agricultura, ramaderia i pesca, ja que també proposem el canvi de nom–, aquestes oficines comarcals del departament, com deia, s'han de reenfocar i reestructurar per donar un servei d'acompanyament personalitzat i àgil i que estiguin veritablement al servei de la pagesia.

Protegir la producció autòctona. Els acords comercials amb tercers països s'han de fer blindant les clàusules mirall i els acords de reciprocitat. Els productes importats han de complir els mateixos requisits fitosanitaris, mediambientals i laborals que s'exigeixen als d'aquí, amb mecanismes de traçabilitat i etiquetatge per evitar frauds. Perquè d'acords comercials internacionals n'hi ha d'haver, però han de ser equitatius, perquè els nostres pagesos també exporten.

I, en aquest sentit, mostrar la sorpresa que ens ha ocasionat la proposta del grup que dona suport al Govern de crear una distribuïdora pública d'aliments, una proposta que jo diria que és més pròpia d'un país comunista que d'un país d'empresadors (*remor de veus*) com és Catalunya. (*Aplaudiments.*)

Continuem. Donar facilitats urbanístiques. No pot ser que els tràmits urbanístics siguin traves per a les explotacions o per a ampliar les existents. Aquestes normes urbanístiques han de ser més àgils i més ràpides. Cal facilitar el relleu generacional i

avançar al màxim el pagament dels ajuts per a la primera incorporació de joves agricultors. I per als pagesos que es jubilen, incrementar la pensió de jubilació per equiparar-los a altres sectors d'autònoms.

Millorar les condicions de treball. Cal abordar les plagues de fauna cinegètica, en especial aquells conills que roseguen els nostres camps, i fer efectiu el pagament dels ajuts compromesos pels danys. Aprovar un pla de prevenció de robatoris també, perquè no pot ser que els nostres pagesos de dia estiguin fent de pagesos i de nit hagin de fer de vigilants. Hi ha d'haver més patrullatges i controls de traçabilitat per evitar els furtus de garrofes o de maquinària agrícola.

I si l'aigua no cau del cel i el Govern no té cap altre pla alternatiu, conseller, caldrà tenir un pla integral que resolgui la tecnificació de regadius com ara el del canal d'Urgell, que està obsolet, i planificar nous regs eficients, incloent-hi el projecte prioritari de transformació de secà a regadiu de les terres del Penedès i desbloquejar la prova pilot de les zones ZEPA dels Plans de Sió del Segarra Garrigues. Com a sectors essencials, la ramaderia i l'agricultura han de tenir l'aigua assegurada. Les restriccions per la sequera han de ser flexibles i donar resposta.

Ajudar. Per això proposem una renda de protecció agrària excepcional, una ajuda perquè no falti el suport econòmic quan les coses vagin mal dades, en casos d'emergència, i que actuï com una renda mínima agrària mentre no arribin els ajuts. De fet, aquesta ja va ser una proposta de Junts per Catalunya que es va aprovar en aquest Parlament per 126 vots a favor. Perquè els pagesos el que no volen és una renda universal, no volen viure de subvencions. Els pagesos volen viure de la seva feina i que el Govern estigui al seu costat quan ho necessiten.

Aquestes i moltes d'altres són les propostes que el nostre grup presenta després d'haver escoltat tots els sectors.

I ara, per acabar, com a diputada de Lleida, deixin que els hi digui unes paraules que em surten del cor. Mirin, les Terres de Lleida són una terra viva amb un gran potencial productiu. Unes terres de gent treballadora, lluitadora i perseverant, gent acostumada a aixecar-se quan les coses no van bé, a plantar cara al mal temps i a les adversitats. Deixem treballar els nostres pagesos. Menys burocràcia i més confiança. Ajudem-los a combatre la fauna salvatge, flexibilitzem les normatives, vigilem els productes que entren de fora, ajudem-los a ser més productius, donem facilitats, ajudem-los a exportar. Els pagesos tan sols volen treballar amb preus justos i guanyar-se la vida amb la feina que fan. La pagesia ha de ser reconeguda com un motor econòmic del nostre país. Donem-los el prestigi que mereixen. Com va dir el nostre president del grup parlamentari, *(sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció)* Catalunya serà pagesa o no serà. I acabo, presidenta. La pagesia són les arrels de la nostra nació. Si som una nació, defensem la nostra pagesia, defensem la nostra terra.

Moltes gràcies.

La presidenta

A continuació, si els diputats no adscrits demanen intervenir, d'acord amb l'article 86.7 del Reglament poden intervenir per un minut cadascun. *(Pausa.)* Té la paraula la diputada no adscrita, la senyora Cristina Casol Segués.

Cristina Casol Segués

Gràcies, presidenta. La clau per ajudar la pagesia no és altra que treballar per la supervivència de la figura del pagès, sobretot garantint que es pugui guanyar bé la vida. Jo, com a diputada de Lleida, no puc passar per aquest faristol sense preguntar-los: què farem amb el canal d'Urgell? Què farem amb el canal Segarra Garrigues? Per mi això és el més important, perquè a Lleida, si un pagès no pot regar, és mort. La pagesia està condemnada a mort, sense aigua. Per tot això, cal afrontar i resoldre aquests problemes estructurals com és el de l'aigua i tots els problemes que avui té la pagesia activa.

I, finalment, tan important com és que el Govern treballi per als pagesos, també ho és la responsabilitat social de tots els ciutadans. Hem de donar suport a la pagesia cada vegada que anem a comprar. Ho hem de fer i ho hem de fer bé, pensant en el que comprem.

Moltes gràcies.

La presidenta

Acabat el debat, passarem ara a la votació.

(Pausa llarga.)

Diputada, per què em demana la paraula? *(Pausa.)* Digui.

Marta Vilalta i Torres

Presidenta, per demanar una votació separada, si us plau. De les propostes de resolució del PSC, la votació de la PR 3.2. És la votació 1. Voldríem votació separada del 3.2.

Gràcies.

La presidenta

Alguna votació separada més? *(Pausa.)*

Iniciem, doncs, les votacions i comencem per les propostes de resolució subsegüents del Grup Parlamentari de VOX.

Votació 1, propostes de resolució números 1.1 i 3.1.

Comença la votació.

El resultat de la votació és: 10 vots a favor, 116 en contra i 3 abstencions.

Votació 2, proposta 1.2.

Comença la votació.

El resultat de la votació és: 13 vots a favor, 117 en contra, cap abstenció i una persona que no ha votat.

Passem a la votació 3, i votem les propostes 1.3, 1.4, 2.4, 2.5, 3.5 i 5.2.

Comença la votació.

El resultat de la votació és: 13 vots a favor, 112 en contra i 6 abstencions.

Passem a la votació 4, i votem les propostes 1.5, 2.1, 2.2, 2.3, 3.2, 3.4, 4.1, 4.2, 4.3, 4.4, 4.5, 5.1, 5.3, 5.4 i 5.5.

Comença la votació.

El resultat de la votació és: 19 vots a favor, 112 en contra i cap abstenció.

Votació 5, proposta 3.3.

Comença la votació.

El resultat de la votació és: 10 vots a favor, 112 en contra i 9 abstencions.

Passem ara a les propostes de resolució subsegüents del Partit Socialistes i Units per Avançar.

Comencem amb la votació 1 votant la proposta 1.1.

Comença la votació.

El resultat de la votació és: 88 vots a favor, 34 en contra i 8 abstencions.

I ara votem la 3.2.

Comença la votació.

El resultat de la votació és: 125 vots a favor, cap en contra i 6 abstencions.

Passem a la votació 2, amb les propostes 1.2, 1.4, 2.5, 3.1, 3.3, 4.4 i 5.4.

Comença la votació.

El resultat de la votació és: 131 vots a favor, cap en contra i cap abstenció.

Votació 3, propostes 1.3, 4.1 i 4.2.

Comença la votació.

El resultat de la votació és: 122 vots a favor, cap en contra i 9 abstencions.

Votació 4, proposta 1.5.

Comença la votació.

El resultat de la votació és: 92 vots a favor, 8 en contra i 31 abstencions.

Passem a la votació 5, propostes 2.1, 4.3 i 5.5.
Comença la votació.
El resultat de la votació és: 120 vots a favor, 9 en contra i 1 abstenció.
Votació 6, proposta 2.3.
Comença la votació.
El resultat de la votació és: 88 vots a favor, 9 en contra i 34 abstencions.
Votació 7, proposta 2.4.
Comença la votació.
El resultat de la votació és: 81 vots a favor, cap en contra i 50 abstencions.
Votació 8, proposta 3.4.
Comença la votació.
El resultat de la votació és: 72 vots a favor, 42 en contra i 17 abstencions.
Votació 9, proposta 3.5.
Comença la votació.
El resultat de la votació: 58 vots a favor, 34 en contra i 39 abstencions.
Passem a la votació 10, proposta 4.5.
Comença la votació.
El resultat de la votació: 114 vots a favor, cap en contra i 17 abstencions.
Votació 11, proposta 5.1.
Comença la votació.
El resultat de la votació: 89 vots a favor, 42 en contra i cap abstenció.
Votació 12, proposta 5.2.
Comença la votació.
El resultat de la votació: 67 vots a favor, 64 en contra i cap abstenció.
Votació 13, proposta 5.3.
Comença la votació.
El resultat de la votació: 100 vots a favor, cap en contra i 31 abstencions.
Passem ara a les propostes de resolució subsegüents del Grup Parlamentari de Ciutadans.
Votació 1, proposta 1.1.
Comença la votació.
El resultat de la votació: 20 vots a favor, 70 en contra i 41 abstencions.
Votació 2, proposta 1.2.
Comença la votació.
El resultat de la votació: 82 vots a favor, 38 en contra i 10 abstencions.
Votació 3, propostes 1.3, 1.4, 2.2, 2.3, 2.5, 3.2, 3.3, 4.1 i 4.2.
Comença la votació.
El resultat és: 91 vots a favor, 40 en contra i cap abstenció.
Votació 4, propostes 1.5, 3.1 i 3.5.
Comença la votació.
El resultat de la votació és: 58 vots a favor, 73 en contra i cap abstenció.
Votació 5, proposta 2.1.
Comença la votació.
El resultat de la votació és: 17 vots a favor, 73 en contra i 40 abstencions.
Votació 6, proposta 2.4.
Comença la votació.
El resultat de la votació: 50 vots a favor, 73 en contra i 8 abstencions.
Votació 7, proposta 3.4.
Comença la votació.
El resultat de la votació: 50 vots a favor, 81 en contra i cap abstenció.
Votació 8, propostes 4.3, 4.4 i 4.5.
Comença la votació.
El resultat de la votació: 83 vots a favor, 48 en contra i cap abstenció.
Votació 9, proposta 5.1.

Comença la votació.
El resultat de la votació: 50 vots a favor, 40 en contra i 41 abstencions.
Votació 10, proposta 5.2.
Comença la votació.
El resultat de la votació és: 19 vots a favor, 40 en contra i 72 abstencions.
Votació 11, propostes 5.3 i 5.4.
Comença la votació.
El resultat de la votació és: 83 vots a favor, 39 en contra i 9 abstencions.
Votació 12, proposta 5.5.
Comença la votació.
El resultat de la votació: 58 vots a favor, 39 en contra i 34 abstencions.
Passem ara a les propostes de resolució subsegüents del Grup Parlamentari d'En Comú Podem.
Comencem amb la votació 1, propostes 1.1 i 1.2.
Comença la votació.
El resultat de la votació és: 97 vots a favor, 34 en contra i cap abstenció.
Votació 2, proposta 1.3.
Comença la votació.
El resultat de la votació és: 16 vots a favor, 79 en contra i 36 abstencions.
Votació 3, proposta 1.4.
Comença la votació.
El resultat de la votació: 80 vots a favor, 13 en contra i 38 abstencions.
Votació 4, proposta 1.5.
Comença la votació.
El resultat de la votació és: 88 vots a favor, cap en contra i 43 abstencions.
Votació 5, propostes 2.1 i 3.3.
Comença la votació.
El resultat de la votació és: 90 vots a favor, 9 en contra i 32 abstencions.
Votació 6, proposta 2.2.
Comença la votació.
El resultat de la votació és: 81 vots a favor, 40 en contra i 10 abstencions.
Votació 7, proposta 2.3
Comença la votació.
El resultat de la votació és: 60 vots a favor, 71 en contra i cap abstenció.
Votació 8, proposta 2.4.
Comença la votació.
El resultat de la votació és: 115 vots a favor, cap en contra i 16 abstencions.
Votació 9, proposta 2.5.
Comença la votació.
El resultat de la votació és: 60 vots a favor, 31 en contra i 40 abstencions.
Votació 10, propostes 3.1, 4.2.
Comença la votació.
El resultat de la votació és: 130 vots a favor, cap en contra i 1 abstenció.
Votació 11, proposta 3.2.
Comença la votació.
El resultat de la votació: 113 vots a favor, 9 en contra i 9 abstencions.
Votació 12, proposta 3.4.
Comença la votació.
El resultat de la votació és: 50 vots a favor, 49 en contra i 32 abstencions.
Votació 13, proposta 4.1.
Comença la votació.
El resultat de la votació és: 97 vots a favor, cap en contra i 34 abstencions.
Votació 14, proposta 4.3.
Comença la votació.

El resultat de la votació: 16 vots a favor, 75 en contra i 40 abstencions.
Votació 15, proposta 4.4.
Comença la votació.
El resultat de la votació: 81 vots a favor, 6 en contra i 44 abstencions.
Votació 16, proposta 4.5.
Comença la votació.
El resultat de la votació és: 85 vots a favor, cap en contra i 46 abstencions.
Votació 17, proposta 5.1.
Comença la votació.
El resultat de la votació: 50 vots a favor, 75 en contra i 6 abstencions.
Votació 18, propostes 5.2 i 5.4.
Comença la votació.
El resultat de la votació és: 116 vots a favor, 9 en contra i 6 abstencions.
Votació 19, proposta 5.3.
Comença la votació.
El resultat de la votació: 115 vots a favor, 6 en contra i 10 abstencions.
Votació 20, proposta 5.5.
Comença la votació.
El resultat de la votació és: 56 vots a favor, 75 en contra i cap abstenció.
Passem ara a les propostes de resolució subsegüents del Grup Parlamentari de la CUP - Un Nou Cicle per Guanyar.
Votació 1, propostes 1.1, 5.4 i 5.5
Comença la votació.
El resultat de la votació és: 131 vots a favor, cap en contra i cap abstenció.
Votació 2, propostes 1.2, 3.5, 4.2, 4.3, 4.4 i 5.1.
Comença la votació.
El resultat de la votació és: 121 vots a favor, 9 en contra i una abstenció.
Votació 3, proposta 1.3.
Comença la votació.
El resultat de la votació és: 43 vots a favor, cap en contra i 88 abstencions.
Votació 4, proposta 1.4.
Comença la votació.
El resultat de la votació: 50 vots a favor, 19 en contra i 62 abstencions.
Votació 5, proposta 1.5.
Comença la votació.
El resultat de la votació: 84 vots a favor, 16 en contra i 31 abstencions.
Votació 6, proposta 2.1.
Comença la votació.
El resultat de la votació: 90 vots a favor, cap en contra i 41 abstencions.
Votació 7, proposta 2.2.
Comença la votació.
El resultat de la votació és: 9 vots a favor, 104 en contra i 18 abstencions.
Votació 8, proposta 2.4.
Comença la votació.
El resultat de la votació: 81 vots a favor, 3 en contra i 47 abstencions.
Votació 9, proposta 2.5.
Comença la votació.
El resultat de la votació: 112 vots a favor, 9 en contra i 10 abstencions.
Votació 10, proposta 3.1.
Comença la votació.
El resultat de la votació: 19 vots a favor, 48 en contra i 64 abstencions.
Votació 11, proposta 3.2.
Comença la votació.
El resultat de la votació: 50 vots a favor, 81 en contra i cap abstenció.

Votació 12, proposta 3.3.
Comença la votació.
El resultat de la votació: 121 vots a favor, cap en contra i 10 abstencions.

Votació 13, proposta 3.4.
Comença la votació.
El resultat de la votació: 56 vots a favor, 44 en contra i 31 abstencions.

Votació 14, proposta 4.1.
Comença la votació.
El resultat de la votació: 87 vots a favor, 33 en contra i 10 abstencions.

Votació 15, proposta 4.5.
Comença la votació.
El resultat de la votació: 26 vots a favor, 74 en contra i 31 abstencions.

Votació 16, proposta 5.2.
Comença la votació.
El resultat de la votació: 17 vots a favor, 6 en contra i 108 abstencions.

I votació 17, proposta 5.3.
Comença la votació.
El resultat de la votació: 81 vots a favor, 9 en contra i 41 abstencions.

Passem ara a les propostes de resolució subsegüents del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana.

Passem a la votació 1, propostes de resolució 1.1, 2.3, 4.3, 4.5 i 5.1.
Comença la votació.
El resultat de la votació: 131 vots a favor, cap en contra i cap abstenció.

Votació 2, proposta 1.2.
Comença la votació.
El resultat de la votació: 50 vots a favor, 9 en contra i 72 abstencions.

Votació 3, proposta 1.3.
Comença la votació.
El resultat de la votació: 81 vots a favor, 13 en contra i 37 abstencions.

Votació 4, propostes 1.4 i 4.1.
Comença la votació.
El resultat de la votació: 89 vots a favor, 9 en contra i 32 abstencions.

Votació 5, proposta 2.1.
Comença la votació.
El resultat de la votació: 125 vots a favor, cap en contra i 6 abstencions.

Votació 6, propostes 2.2 i 5.4.
Comença la votació.
El resultat de la votació: 118 vots a favor, 10 en contra i 3 abstencions.

Votació 7, propostes 2.4 i 2.5.
Comença la votació.
El resultat de la votació: 81 vots a favor, 50 en contra i cap abstenció.

Votació 8, proposta 3.1.
Comença la votació.
El resultat de la votació: 112 vots a favor, 12 en contra i 7 abstencions.

Votació 9, proposta 3.2.
Comença la votació.
El resultat de la votació: 131 vots a favor, cap en contra i cap abstenció.

Votació 10, propostes 3.3 i 3.5.
Comença la votació.
El resultat de la votació: 120 vots a favor, 9 en contra i cap abstenció.

Votació 11, proposta 3.4.
Comença la votació.
El resultat de la votació: 59 vots a favor, 10 en contra i 62 abstencions.

Votació 12, proposta 4.2.

Comença la votació.
El resultat de la votació: 90 vots a favor, cap en contra i 41 abstencions.
Votació 13, proposta 4.4.
Comença la votació.
El resultat de la votació: 111 vots a favor, 9 en contra i 10 abstencions.
Votació 14, proposta 5.2.
Comença la votació.
El resultat de la votació: 112 vots a favor, 18 en contra i 1 abstenció.
Votació 15, proposta 5.3.
Comença la votació.
El resultat de la votació: 122 vots a favor, cap en contra i 9 abstencions.
I votació 16, proposta 5.5.
Comença la votació.
El resultat de la votació: 58 vots a favor, 72 en contra, cap abstenció i una persona que no ha votat.
Passem ara a les propostes de resolució subsegüents del Grup Mixt.
Votació 1, proposta 1.1.
Comença la votació.
El resultat de la votació: 49 vots a favor, 41 en contra i 41 abstencions.
Votació 2, propostes 1.2, 1.5, 2.5, 4.3 i 5.4.
Comença la votació.
El resultat de la votació: 93 vots a favor, 6 en contra i 31 abstencions.
Votació 3, propostes 1.3 i 5.1.
Comença la votació.
El resultat de la votació: 74 vots a favor, 8 en contra i 49 abstencions.
Votació 4, propostes 1.4, 3.1 i 4.4.
Comença la votació.
El resultat de la votació: 58 vots a favor, 8 en contra i 65 abstencions.
Votació 5, propostes 2.1, 2.4, 4.1 i 4.2.
Comença la votació.
El resultat de la votació: 50 vots a favor, 8 en contra i 73 abstencions.
Votació 6, propostes de resolució 2.2 i 3.5.
Comença la votació.
El resultat de la votació: 27 vots a favor, 39 en contra i 65 abstencions.
Votació 7, proposta 2.3.
Comença la votació.
El resultat de la votació és: 60 vots a favor, 39 en contra i 32 abstencions.
Votació 8, proposta 3.2.
Comença la votació.
El resultat de la votació: 85 vots a favor, 8 en contra i 38 abstencions.
Votació 9, proposta 3.3.
Comença la votació.
El resultat de la votació: 58 vots a favor, 42 en contra i 31 abstencions.
Votació 10, proposta 3.4.
Comença la votació.
El resultat de la votació: 49 vots a favor, 17 en contra i 65 abstencions.
Votació 11, proposta 4.5.
Comença la votació.
El resultat de la votació: 43 vots a favor, 17 en contra i 71 abstencions.
Votació 12, proposta 5.2.
Comença la votació.
El resultat de la votació: 83 vots a favor, 16 en contra i 32 abstencions.
Votació 13, proposta 5.3.
Comença la votació.

El resultat de la votació: 52 vots a favor, 39 en contra i 40 abstencions.

Votació 14, proposta 5.5.

Comença la votació.

El resultat de la votació: 19 vots a favor, 40 en contra i 72 abstencions.

Passem ara a la votació de... (*Salvador Vergés i Tejero demana per parlar.*) Diputat...

Salvador Vergés i Tejero

Ara, Presidenta, quan pertoqui, voldríem la lectura, si us plau, del punt número 3 de la nostra proposta de resolució número 2. Gràcies.

La presidenta

El 2.3?

Salvador Vergés i Tejero

Sí, sí, el punt 3 de la proposta de resolució 2, el 2.3.

La presidenta

Doncs passem a les propostes de resolució subsegüents del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya.

Votació 1, propostes 1.1, 2.2 i 3.4.

Comença la votació.

El resultat de la votació és: 122 vots a favor, 9 en contra i cap abstenció.

Votació 2, proposta 1.2.

Comença la votació.

El resultat de la votació: 128 vots a favor, cap en contra i 3 abstencions.

Votació 3, propostes 1.3 i 4.5.

Comença la votació.

El resultat de la votació: 123 vots a favor, cap en contra i 8 abstencions.

Votació 4, proposta 1.5.

Comença la votació.

El resultat de la votació: 113 vots a favor, 8 en contra i 10 abstencions.

Votació 5, proposta 2.1.

Comença la votació.

El resultat de la votació: 121 vots a favor, cap en contra i 10 abstencions.

Votació 6. I fem la lectura de la proposta 2.3, secretària.

La secretària segona

«Aplicar de manera àgil i eficient la normativa agrària i agroalimentària de la Unió Europea, sense introduir nous requisits tècnics ni noves traves burocràtiques o administratives en la seva transposició a la normativa catalana. En particular, per una banda, que es flexibilitzi l'actual legislació d'embalatge de productes agroalimentaris inferiors a cinc quilos per permetre-hi l'envasat amb materials reciclables que facilitin l'adaptació al mercat i al consumidor. I, per altra banda, que no es pugui retirar o prohibir cap fitosanitari actual sense acompanyar la mesura per part de l'autoritat sanitària europea d'una alternativa de producte validat tècnicament i sanitària i amb el mateix cost d'adquisició i aplicació.

»Així mateix, i amb aquest mateix objectiu, aprovar i iniciar la tramitació parlamentària en el termini màxim de sis mesos d'un projecte de llei de desburocratització del primer sector, basada en els acords actualitzats fruit de la taula de desburocratització de la pagesia del 2023, que estableixi, entre d'altres mesures, la conversió dels actuals silencis negatius de l'Administració en silencis positius.»

La presidenta

Votem, doncs, la proposta de resolució 2.3.

Comença la votació.

El resultat de la votació és: 50 vots a favor, 65 en contra i 16 abstencions.

Votació 7, proposta 2.4.

Comença la votació.

El resultat de la votació: 125 vots a favor, cap en contra i 6 abstencions.

Votació 8, proposta 2.5.

Comença la votació.

El resultat de la votació: 44 vots a favor, 40 en contra i 47 abstencions.

Votació 9, proposta 3.1.

Comença la votació.

El resultat de la votació: 116 vots a favor, 15 en contra i cap abstenció.

Votació 10, proposta 3.2.

Comença la votació.

El resultat de la votació: 114 vots a favor, 17 en contra i cap abstenció.

Votació 11, proposta 3.3.

Comença la votació.

El resultat de la votació: 71 vots a favor, cap en contra i 51 abstencions.

Votació 12, proposta 3.5.

Comença la votació.

El resultat de la votació: 104 vots a favor, cap en contra i 27 abstencions.

Votació 13, propostes de resolució 4.1 i 5.2.

Comença la votació.

El resultat de la votació: 99 vots a favor, cap en contra i 32 abstencions.

Votació 14, proposta 4.2.

Comença la votació.

El resultat de la votació: 85 vots a favor, 40 en contra i 6 abstencions.

Votació 15, propostes 4.3, 4.4 i 5.4.

Comença la votació.

El resultat de la votació: 131 vots a favor, cap en contra i cap abstenció.

Votació 16, proposta 5.1.

Comença la votació.

El resultat de la votació: 104 vots a favor, 16 en contra i 11 abstencions.

Votació 17, proposta 5.3.

Comença la votació.

El resultat de la votació: 75 vots a favor, 41 en contra i 15 abstencions.

Votació 18, proposta 5.5.

Comença la votació.

El resultat de la votació: 85 vots a favor, 46 en contra i cap abstenció.

I passem ara a les propostes de resolució transaccionals entre la proposta 1.5 del Grup d'Esquerra Republicana, la proposta 2.3 del Grup Parlamentari de la CUP - Un Nou Cicle per Guanyar i la proposta 3.5 del Grup Parlamentari d'En Comú Podem. Comencem la votació.

Votació 1.

Comença la votació.

El resultat de la votació: 50 vots a favor, 81 en contra i cap abstenció.

I proposta de resolució transaccional entre la proposta 2.2 del Grup del Partit Socialistes i Units per Avançar i la proposta 1.4 del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya.

Votació 2.

Comença la votació.

El resultat de la votació són 114 vots a favor, 10 en contra i 6 abstencions.

I, acabades les votacions, donem per finalitzat el debat.

(Aplaudiments.)

I se suspèn el Ple..., s'aixeca el Ple, perdó.

La sessió s'aixeca a dos quarts de set del vespre i dos minuts.